

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2048

மலர் - 9 இதழ் - 3 ஜூன் - 2017

கௌரவ ஆசிரியர்

முனைவர் **அ.அ.மணவாளன்**

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஜி. சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா. சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 300.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (9) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

யொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

தமிழும் தீராவிட இயக்க

அரசியல் பண்பாட்டுச் சட்டகங்களும் - மீள்பார்வை

வீ.அரசு - 9

பண்டைய நாவித அறுத்துவர்கள்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன் - 13

கவிதைத் தேரின் பவனி

பாவண்ணன் - 17

பின்பற்றப்பட வேண்டியவர்

ஆ.சுப்பிரமணியன் - 23

தனக்கேயான முகம்

ஹைதராபாத் பெருங்குன்றூர் கிழார் - 25

ரஷ்யப் புரட்சியும் காலனி மக்களும்

ஹோ சி மின் - 27

விக்ரோர் ய்யுகோ பாரதியார் : ஓர் ஒப்பீடு

விஜய் அமிர்தராஜ் - 33

ஒவ்வொரு துளிக்குள்ளும் ஓர் உலகம்

முனைவர் அ.செல்வராசு - 37

உவேசாவும் பெரியாரும்

க.காமராசன் - 41

கிருத்துவ தேவ சபையில் சாதிய பேதம்

சொ.பிரபாகரன் - 49

ஆநீரை பூசல்

ஆ.கார்த்திகேயன் - 53

ஒரு நவீன தமிழ்ப் படைப்பாளிக்கான வாசகக் கையேடு

ஜி.சரவணன் - 55

வருணமும் சாதியும்

ஹேமமாலினி - 59

பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்கள்

முனைவர் ப.தாமரைக்கண்ணன் - 63

பாரதியாரும் இந்திய இலக்கியமும்

மு.மணிவண்ணன் - 65

பெண் போராளியின் போர்க்கள வாழ்வு

முனைவர் நா.சுவாமிநாதன் - 71

படித்துப் பாருங்களேன்

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

நமது உரிமைகளுக்காக மக்களைச் சங்கமாக்குவது, அவர்களைத் திரட்டித் தெருவுக்குக் கொண்டு வருவது என்ற சனநாயகத்தின் முக்கியமான பணியை கம்யூனிஸ்டுகள் இந்த நாட்டில் வெற்றிகரமாகச் செய்துள்ளார்கள். சனநாயகத்தின் இந்த மகத்தான ஆற்றலை நாம் இழக்க முடியாது. மாறாக, சனநாயகத்தின் இந்த ஆற்றலின் மீதுதான் நாம் சோசலிசத்தின் தன்னுணர்வைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். தோழர் தா.பாண்டியன் இந்நூலின் முதலிலிருந்து முடிவு வரை சனநாயகத்தின் குரலாக ஒலித்துள்ளார்.

ந. முத்துமோகன் (அணிந்துரையில்)

நாற்பத்தியொரு கேள்விகளுடன் தொடங்கிய இந்நூல் இவற்றுக்கான விடைகளை முன்வைத்து நகர்கிறது. ஆனால் முன்பே குறிப்பிட்டது போல், கேள்வி, அதற்கான பதில் என்றில்லாமல் விரிவான செய்திகளை, வாசகன் முன் வைத்து நகர்கிறது. இச்செய்திகள் ஒற்றைத்தன்மை கொண்டவையல்ல.

மானிட சமூக வளர்ச்சியில் தொடங்கி, உலக வரலாறு, இந்திய விடுதலை இயக்க வரலாறு, உலகப் பொதுவுடைமை இயக்க வரலாறு, இந்திய விடுதலை இயக்கம், இந்தியப் பொதுவுடைமை இயக்க வரலாறு, உலகமயமாக்கத்தின் எதிர் விளைவுகள் என நூலின் செய்திகள் விரிவடைந்து கொண்டே செல்கின்றன. இவர் விவாதிக்கும் பல செய்திகள் தொடர்பான அய்யப்பாடுகள் பலரின் உள்ளங்களில் இருப்பவைதான். ஆனால், அவை தீர்க்கப்படாமல் அய்யங்களாகவே நீடிக்கின்றன. தோழர் தா.பா. அய்யங்களுக்குத் தீர்வு காணும் முயற்சியால் ஈடுபடுகிறார்.

மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கு குறித்தும், இவ்வளர்ச்சியில் உருவான அடிமைச்சமுதாயம் நிலவுடைமைச் சமுதாயம், முதலாளித்துவ சமுதாயம், முதலாளித்துவ சமுதாயம் உருவாக்கிய தொழிலாளி வர்க்கம் என்பன குறித்து மார்க்சியம் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. மார்க்சியத்தின் முக்கிய கூறுகளில் ஒன்றான வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம் இச்செய்திகளை உள்ளடக்கியதுதான். வரலாற்றுப் பொருள்முதல் வாதத்தின் வழிநின்று, தோழர் தா.பாண்டியன் மேற்கூறிய சமூக வளர்ச்சிக் கட்டங்களை எளிமையாக அறிமுகப்படுத்திச் செல்கிறார். ஆனால் அறிமுகப் படுத்துதலின் போதே, பல வினாக்களை எழுப்பி அவற்றிற்கு விடை அளிக்கும் பாணியைப் பின்பற்றுகிறார். அத்துடன் சமத்துவம் குறித்த சிந்தனையானது பழமையான ஒன்று என்பதையும், பல்வேறு சமயவாதி களின் கருத்துக்களின் துணையுடன் நிறுவுகிறார். இப்படி நிறுவும்போது 'கார்ல் மார்க்சுக்கு முந்தியும் பல்லாயிரம்

ஆண்டுகளாக சான்றோர்களும் மதத்தலைவர்களும் சமத்துவத்தை வேண்டியும் வராமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? சமத்துவம் என்பது சாத்தியம் தானா? என்ற வினாக்களை எழுப்பி முதலாளித்துவம் தோன்றிய வரலாற்றை எளிமையாக, ஆனால் ஆழமாக எடுத்துரைக்கிறார். இதன் ஊடாக இந்திய முதலாளித்துவம் குறித்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாட்டில் முன் வைக்கப்பட்ட அறிக்கையின் போதாமையையும் விமர்சிக்கிறார்.

‘இந்தியாவில் உள்ள பலகோடி ஏழை உழைப்பாளர்கள், தொழிலாளர்களைத் தங்களிலும் வசதி படைத்த மேம்பட்ட புதிய வர்க்கமாக மட்டுமே பார்க்கிறார்கள்’ என்ற கருத்தை முன்வைக்கிறார். இதன் தொடர்ச்சியாக முதலாளித்துவ சமூகத்தில் இடையிடையே தோன்றும் ‘பொருளாதார நெருக்கடி’ குறித்தும், அதை முதலாளித்துவம் எதிர்கொள்ளும் முறை குறித்தும், ‘முதலாளித்துவத்தின் மீது மக்களுக்கு வெறுப்பு, எதிர்ப்பு உணர்வு ஏற்படாது மங்கி வருவதற்கான காரணங்கள் குறித்தும் சில கருத்துக்களை முன்வைக்கிறார். இதனூடாக இந்திய,

உலகப் பொதுவுடைமை இயக்கங்களின் போதாமையை குறித்த சில விமர்சனங்களையும் முன் வைக்கிறார். இது சிலருக்கு ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்தலாம். சிலருக்கு அதிர்ச்சியை அளிக்கலாம். இவ்விரண்டில் இருந்தும் விடுபட்டு, சிந்திக்க வேண்டிய செய்திகள் இவை.

இந்தியாவில் இடதுசாரி இயக்கம்

இந்தியாவில் நிகழ்ந்த ஆங்கிலக் காலனிய ஆட்சிக் கெதிரான போராட்டத்தினூடாக இடதுசாரி சிந்தனை, குறிப்பாக கம்யூனிஸ்ட் சிந்தனை உருப்பெற்று, இயக்கமாக மாறியதையும், அதன் வளர்ச்சியையும், வீழ்ச்சியையும் ஆராய்கிறார். தோழர்கள் சி. சுப்பிரமணியன், சக்ளத்வாலா, பி.சி.ஜோஷி ஆகியோரின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வாழ்க்கையில், எதிரிகளால் மட்டுமல்ல, சொந்த இயக்கத்தாலும் இடையூறுகளுக்காட்பட்ட அவலத்தை எடுத்துரைக்கிறார். இது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றல்ல என்பதை மூத்த இயக்கத் தோழர்கள் நன்கு அறிவர். 1942 ஆகஸ்ட் போராட்டம் தொடர்பாக இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எடுத்த தவறான முடிவு குறித்தும் விமர்சன அடிப்படையிலான கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார். இதுபோன்றே ‘மக்கள் யுத்தம்’ என்ற பெயரில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1948இல் எடுத்த முடிவை, அக்காலத்தில் இந்திய அரசியல் சூழலின் பின்புலத்தில் ஆராய்ந்து அதன் எதிர்மறையான விளைவுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

1952, 1957 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்த இந்தியப் பொதுத் தேர்தல் முடிவுகள் குறித்தும், 1962-இல் நிகழ்ந்த சீனப்படையெடுப்பு தொடர்பான அணுகுமுறையால் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ஏற்பட்ட பிளவையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

காந்தியைக் குறித்த இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கடந்த கால அணுகுமுறை குறித்து விவாதிக்கும் தோழர் தா.பாண்டியன், கடந்த கால வரலாற்று நிகழ்வுகளை நினைவுபடுத்திவிட்டுப் பின்வரும் மதிப்பீட்டை முன்வைக்கிறார்:

தொடக்க காலம் முதலே இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி இந்திய மண்ணில் காலூன்றி நின்று, இந்திய சமுதாய அமைப்பையும் சரியாக மதிப்பிட்டு சுயமாக, சுதந்திரமாக முடிவெடுத்து அதற்கு ஏற்ப, அந்தக் கட்டத்தில் அந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்ற, நேச சக்தி எது? முறியடிக்க வேண்டிய முக்கிய முதல் எதிரி சக்தி எது? என்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுகள் முடிவு எடுப்பவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். மாறாக சர்வதேசியம்

பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்?

தா.பாண்டியன்

பொதுவுடைமையரின் வருங்காலம்?

ஆசிரியர்: தா.பாண்டியன்

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
தொடர்புக்கு : 044 - 26251968
விலை: ₹ 250/-

என்ற கோட்பாட்டை யாந்திரிகமாக (Mechanic) நடைமுறைப்படுத்தி வழிகாட்டுதலுக்கு ஆட்பட்டு விட்டதே 'முதற் கோணல் முற்றிலும் கோணல்' எனத் தவறாக அடி எடுக்க வைத்துவிட்டது.

இதற்கு அடுத்த கட்டமாக, சோவியத் புரட்சியில் வெற்றி, பின்னர் பல துறைகளில் அந்நாடு செய்துவந்த மாற்றங்கள், வளர்ச்சி காரணமாக, புரட்சிகர உணர்வின் காரணமாகவே சோவியத் ரஷ்யாவை, அந்நாட்டுக் கட்சியை தார்மீக வழிகாட்டியாக ஏற்றுக்கொண்டு விட்டனர்.

ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அமைக்கப்பட்ட வடிவம், முறைகள், விதிகள் வழிப்படிதான் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் அமைப்பும் வடிவமைப்பும் பெற்றது. விதிமுறைகளும், பத்தியோடு பின்பற்றப்பட்டன. லெனினியக் கோட்பாடு, ஜனநாயக மத்தியத்துவம், அந்திய வர்க்கப்போக்கு என்பன போன்ற வரன்முறைகள், புரட்சிகரக் கட்சிக்குத் தேவையான கட்டுப் பாட்டைக் கட்டிக் காக்கத் தேவை எனக் கூறப்பட்டு வருகிறது.

இந்தியாவில் இந்தியச் சமூக அமைப்பையும் கருத்தில் கொண்டு அரசியல் இயக்கங்கள், கொள்கைகள், நடைமுறைகள், அதை முறைப் படுத்தும் வழிமுறைகள் என சுயமாகச் சிந்தித்து உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக மதவாதிகள், சில சடங்குகளை, சொற்பதங்களை, மரபுகளை, ஏன் உடை அணிவது, நல்ல நாள், கெட்டநாள் பார்த்து உணவு தயாரிப்பது போல, விஞ்ஞான ரீதியில் விஞ்ஞானக் கண்கொண்டு நெறிமுறை வகுக்க வேண்டியவர்கள், பிறநாட்டுச் சிந்தனை முடிவுகளுக்கு ஆட்பட்டனர். (பக்கம். 89-90)

இது ஒரு கடுமையான குற்றச்சாட்டு. ஆனால், கோபம் கொள்ளாமல் விடை கூறவேண்டிய குற்றச் சாட்டு. அல்லது, குறைந்தபட்சம் அந்தரங்க சுத்தியோடு விவாதிக்க வேண்டிய குற்றச்சாட்டு.

இதன் அடுத்த கட்டமாக சிங்காரவேலர், பெரியார், அம்பேத்கார் ஆகியோருடனும் அவர்கள் சிந்தனைகளுடனும், உருவாக்கிய இயக்கங்களுடனும் உறவுகொள்ளாதது ஏன் என்ற வினாவை எழுப்புகிறார் (இன்று இந்நிலை இல்லை).

இதன் தொடர்ச்சியாக எந்தெந்த முற்போக்கு இயக்கங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கம் தவறிவிட்டது என்பதையும்

விரிவாக எடுத்துரைக்கிறார். அதே நேரத்தில் காலனிய எதிர்ப்பில் இக்கட்சியின் ஆக்கப்பூர்வமான பங்களிப்பையும் எடுத்துரைக்கத் தவறவில்லை.

அதே நேரத்தில் மக்களிடமிருந்து இடதுசாரிகள் அந்நியப்பட்டுப் போனார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டையும் இவ்வாறு முன்வைக்கிறார்:

இந்தியாவில் இடதுசாரிகளை தேசிய இயக்கமோ, சமூக சீர்திருத்தவாதிகளோ வெறுத்து ஒதுக்க வில்லை. பொதுவுடைமைக் கருத்தையும், புரட்சி பற்றியும் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் இருந்து கொண்டே பேச அனுமதிக்கப்பட்டனர். பல பொறுப்புக் களுக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள் தீவிரவாதப் போக்கு என்ற பெயரால், கட்சியை அவர்களே மக்களிடமிருந்து தனிமைப்படுத்திவிட்டார்கள். (பக்கம். 55)

சோவியத் வீழ்ச்சி

சோவியத் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள் பலதரத்தவை. பல தரப்பினராலும் திரும்ப திரும்பக் கூறப்படும் செய்தி, அங்கு ஜனநாயகம் இல்லை என்பதாகும். இதைத் தோழர் தா.பாண்டியன் மறுக்கவில்லை. இக்குறைபாடு மட்டுமின்றி உலகச் சந்தையில் வாணிபம் செய்ய முற்படாமையும் அதன் வீழ்ச்சிக்கான காரணிகளில் ஒன்று என்கிறார். இது தொடர்பாக அவர் மேலும் முன்வைக்கும் கருத்துக்கள் வருமாறு:

சோவியத் ஒன்றியத்துக்கு ஏற்றுமதி மூலம் வரவு என்ற ஒன்று இல்லாமல் இருந்தது.

தற்போதுள்ள சீனத்தலைமை, கலப்புப் பொருளாதாரக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கி, பல பொருள்களை உலகச்சந்தையில், குறிப்பாக அமெரிக்காவில் விற்று, லாபம் ஈட்டி அதன் மூலம் ஆறு டிரில்லியன் அல்லது ஆறு லட்சம் கோடி டாலர் கடனை "அமெரிக்காவுக்கு" தரும் நாடாக மாறி நிற்கிறது. பொருளாதார வலிமையால் இன்று சீன மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும் உயர்ந்தே வருகிறது.

சீன நாடு கலப்புப் பொருளாதார முறையை ஏற்றுக்கொண்ட பின், முதலீடுகளுக்கும் அனுமதி வழங்கியது. சொந்தத் தொழிற்சாலைகளையும் கட்டியது.

முக்கியமாக உள்கட்டமைப்பு (Infrastructure) என்ற சாலைகள், மின் உற்பத்தி, கல்வித்துறை விரிவாக்கம், மருத்துவ வசதிகளைப் பெருக்கியது. (பக்கம். 122-124)

நுகர்வியத்தின் தாக்கம் சோவியத் ஒன்றியத்தில் மேலோங்கியதும் அதன் வீழ்ச்சிக்கு ஒரு காரணியாக அமைந்தது என்கிறார்.

உலகப் பொதுவுடைமை அரசுகளின் முன்னோடியான சோவியத் வீழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு கம்யூனிஸ்டுகள், இந்தியாவில் முதன்முதலாகத் தேர்தல் வெற்றி வாயிலாக 1957இல் ஆட்சியமைத்த கேரளம் குறித்தும் இதன் தொடர்ச்சியாக ஆட்சியமைத்த மேற்கு வங்கம், திரிபுரா குறித்தும் ஆராய்கிறார். இம்மூன்று மாநிலங்களுள் கேரளத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

‘தொடக்க காலம் முதலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சர்வாம்ச கோரிக்கைகளுக்காக (All inclusive Comprehensive demands)ப் போராடும் கட்சியாக, அதற்கும் மேலாக, சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களை நட்பு ரீதியாக நடத்தும் கட்சியாக மக்கள் மதிப்பிட்டனர். எனவேதான், கேரள சிந்தனையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் பொதுவுடைமை சாரத்தை ஏற்றே கருத்துக்களை வெளியிட்டு வந்தனர். இவ்வாறுதான் போராட்ட இயக்கத்தில் பூத்த மலராக கேரள மாநிலத் தேர்தல் வெற்றி கிட்டியது’. (பக்கம். 237)

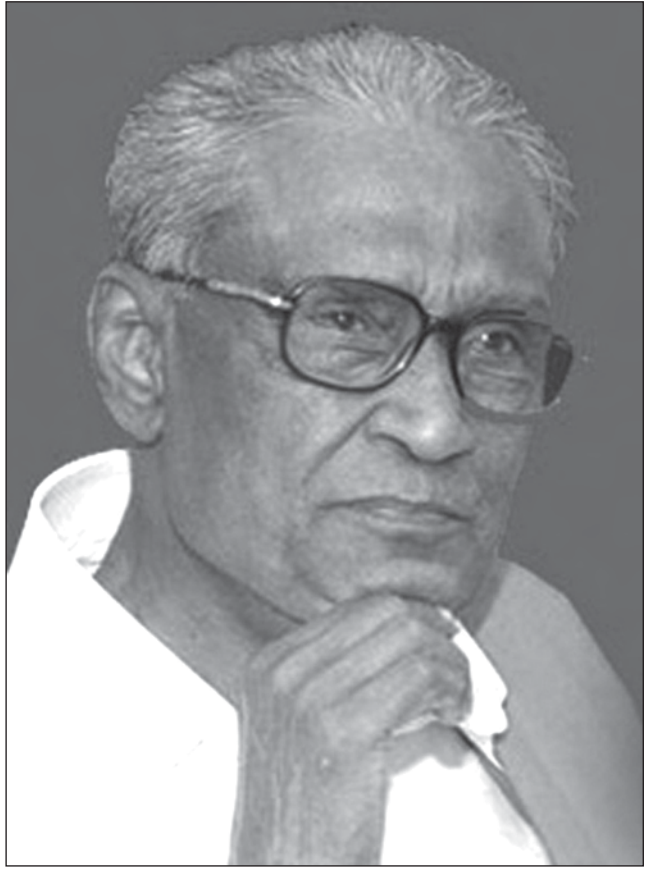
என்று அங்கு இடதுசாரிகளின் பங்களிப்பை மதிப்பீடு செய்கிறார். இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழகத்தில் தேர்தல் கூட்டணிகள், ஆறு மாதங்கட்கு மேலாக நீடித்ததே இல்லை. அது பிணியாகவே முடிகிறது. ஆனால், கேரளத்தில் தொடர்ச்சி நீடித்தது. கேரளத்தில் அமைந்த கூட்டணி, 1957 முதல் இன்று வரை சில சிறு மாற்றங்களோடும், சில சமயம் மோதல்களால் சிராய்ப்புகளோடும் பொதுவான கூட்டணி தொடர்ந்து நீடிக்கிறது.

தனித்தன்மையை எக்காலத்திலும் இழக்காது கூட்டணியில் பங்குபெறவும் வேண்டும். கொள் கையில் முரண்பாடு வரும்போதும், உறவை நிரந்தரமாக தீயிட்டுப் பொசுக்கிவிடாமல் நாகரிக உறவோடு விலகிடவும் வேண்டும். (பக்கம். 238)

‘ஒன்றுபடுதல், போராடுதல் என்பது கத்தியின் மீது நடப்பது போன்ற சிக்கலான பயணம்தான். இதில் கேரளத் தோழர்கள் நல்ல வழிகாட்டிகள் எனக் கூறலாம்’ என்று அறிவுறுத்துகிறார். இதன் தொடர்ச்சியாக மேற்குவங்க அனுபவங்களைக் கூறி சுடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைத்துள்ளார்.

நூலாசிரியரின் நோக்கம்

இந்நூலில் எழுப்பியுள்ள வினாக்களும் முன் வைத்துள்ள விமர்சனங்களும் வரலாற்றின் தொடக்க

காலம் தொடங்கி இன்றைய காலம் வரையிலான பரந்து பட்ட காலத்தையும் நிகழ்வுகளையும் உள்ளடக்கியவை.

இதன் வாயிலாக அவர் முன்வைக்கும் கருத்துக்கள் கம்யூனிஸ்டுகளை சுயவிமர்சனம் செய்யத் தூண்டுகின்றன. கடந்தகாலத் தவறுகளை உணரும்படி செய்கின்றன. சமூக நீதிக்கான போராட்டத்தை மேற்கொள்ளத் தூண்டுகின்றன.

இத்துடன் நின்றுவிடாமல் நம் காலச் சமூகச் சிக்கல்களையும், கொடூரங்களையும் நம் பார்வைக்குக் கொண்டு வருகின்றன.

அத்துடன் இவற்றை எதிர்த்துப் போராடுவதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகின்றன. வலியுறுத்துவதுடன் நின்றுவிடாமல் வழியையும் காட்டுகின்றன. நூலின் இறுதியில் முத்தாய்ப்பாக அவர் கூறும் செய்தி இதுதான்:

இத்தகைய சுரண்டல் முறையின் மீது இயங்கும் சமுதாய அமைப்பை மாற்றியமைக்க கம்யூனிஸ்டு பேரியக்கம் கட்டாயம் தேவை. எனவே, அந்த அமைப்பை வலுப்படுத்த வேண்டியது மனித குலத்தின் பொதுக்கடமை ஆகி நிற்கிறது. எனவே அவ்வியக்கம் வென்று மனிதகுலத்தை விடுவிக்கும், காப்பாற்றும். ●

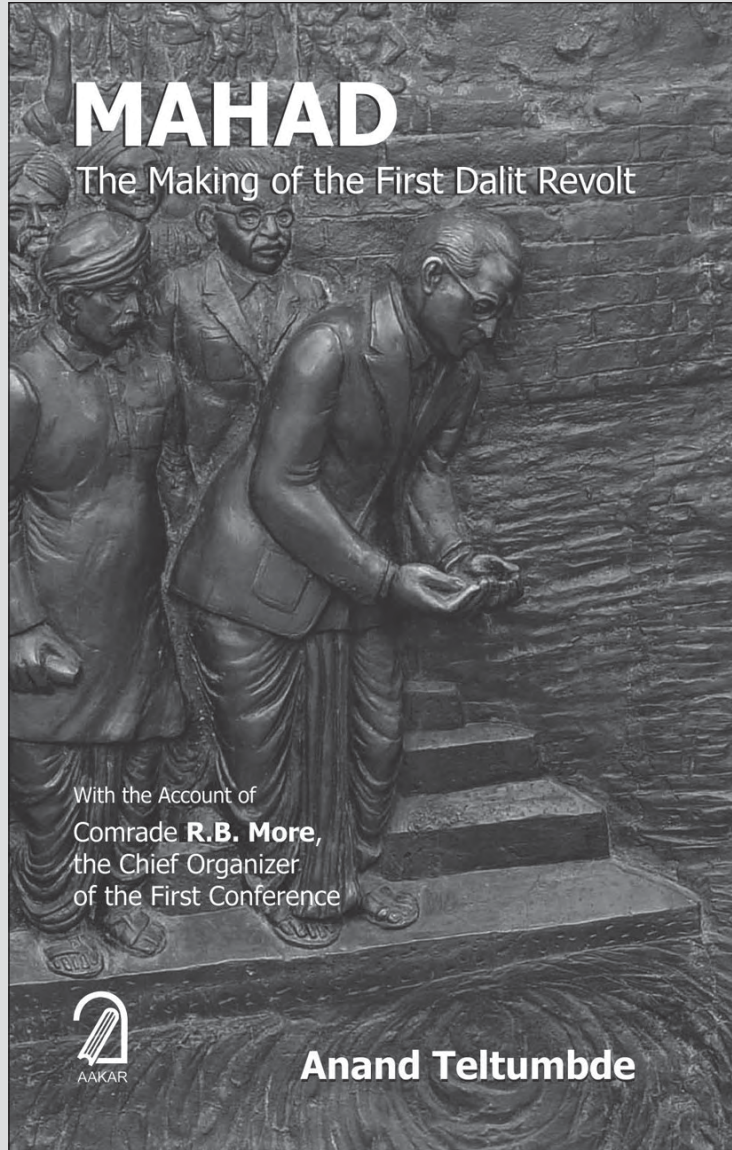
விரைவில் நியூ செஞ்சூர் வெளியீடாக...

கமலாலயன் மொழிபெயர்ப்பில்

ஆனந்த் டெல்டும்டே-வின்

மஹாத்

முதல் தலித் புரட்சி

தமிழும் திராவிட இயக்க அரசியல் பண்பாட்டுச் சட்டகங்களும் - மீள்பார்வை

வீ. அரசு

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் தமிழகத்தின் வலுவான அரசியல் சக்தியாகத் திராவிட இயக்கம் வடிவம் பெற்றது. பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி (1879-1973), இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலங்களில் முன்னெடுத்த சுயமரியாதை இயக்கம் என்பது, அந்த நூற்றாண்டின் இடைக்காலத்தில் பல நெளிவுசுழிவுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு, சனநாயக இயக்கமாக வடிவம் பெற்றது. பொருளாதாரக் காரணங்களை முதன்மைப்படுத்தாது, பண்பாட்டு அடையாளங்கள் சார்ந்த கருத்துநிலைகளை முதன்மைப்படுத்தி, அரசியல் சக்தியாக உருவானது திராவிட இயக்கம். பண்பாட்டுத் தளத்தில் முதன்மையான சக்தியாக, மொழிசார்ந்த அனைத்துச் செயல்பாடுகளையும் முன்னெடுத்த இயக்கமாகத் திராவிட இயக்கத்தை நாம் கருத முடியும். திராவிட அரசியலின் பண்பாட்டுச் சட்டகமாக (Paradigm) மொழி சார்ந்த செயல்பாடுகள் முன்னின்றன. இதன்மூலம் இவ்வியக்கம் தமிழ்மொழி மீது உருவாக்கிய பல்வேறு ஊடாட்டங்களை, அவ்வியக்கத்தின் நூற்றாண்டு நிறைவில், மீள்நினைவுக்குட்படுத்தலாம்.

இந்தியாவில் உருவான அரசியல் பண்பாட்டு இயக்கங்களில், திராவிட இயக்கம் மொழிசார்ந்து உருவாக்கிய பல்வேறு மாற்றங்களைச் சுருக்கமாகப் பின்வரும் வகையில், புரிதலுக்காகத் தொகுத்துக் கொள்வோம்.

- வெகுசன வெளியில் பேச்சு சார்ந்து உருவாகும் தொடர்பாடல் (Communication), அரசியல் இயக்கங்கள் காலூன்ற அடிப்படையாக அமைகின்றன. வெகுமக்களுக்கும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களுக்குமான உறவு என்பது, அவ்வியக்கம் மக்களிடத்து முன்னெடுக்கும் உரையாடல் மொழியாகப் பேச்சு அமைகிறது. திராவிட இயக்க பேச்சுகள் குறிப்பாக மேடைச் சொற்பொழிவுகள் திராவிட இயக்கச் சனநாயகச் செயல்பாட்டின் சட்டகங்களாக ((Paradigm)) வடிவம் பெற்றன. இவ்வகையான முறையில், இந்தியாவில் வேறு எந்த இயக்கமும் செயல்பட்டதாகக் கருதமுடியவில்லை. திராவிட இயக்கத்தின் இவ்வகையான செயல்பாடுகளால் வெகுசனப் பரப்பில் தமிழ்மொழி வளமாகப் பரவிய வரலாறு மிக முக்கியமானது. அதுவும் காலப்போக்கில் நீர்த்துப் போனதாகவும் கருதப்படுகிறது. திராவிட இயக்கத்தின் மொழி சார்ந்த இச்சட்டகத்தின் பண்புகளைப் புரிந்து கொள்ளும் தேவை நமக்குண்டு.
- நவீனத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி என்பது தொடர்பாடல் துறையில் உருவாக்கிய தாக்கங்கள் பிரமாண்டமானவை. இதில் அச்சு ஊடகம் வழி உருவான அச்சுப் பண்பாட்டு மரபு வளமானது. திராவிட இயக்கம் அச்சு மரபை மிக வளமாகவே பயன்படுத்திய இயக்கம். இதழ்கள் சார்ந்த வாசிப்பு மரபு என்பது நாளிதழ்களில் வளர்ச்சி பெற பிரதித்தானியர்க்கு எதிராக மேற்கொண்ட போராட்டங்கள் உதவின. சுதேசமித்திரன் (1894), இந்தியா (1905) போன்ற நாளிதழ்கள் இவ்வகையில் அமையும். ஆனால், நாளிதழ் வாசிப்பு மரபு வெகுசன வெளிக்கு வளர்த்தெடுத்த இயக்கமாகத் திராவிட இயக்கத்தைக் கருத முடியும். ஆனந்த விகடன் (1930), கல்கி (1940), குமுதம் (1954) ஆகிய பருவ இதழ்கள் வெகுசன வாசிப்பு மரபை உருவாக்கியவை; ஆனால், திராவிட இயக்கம் நாளிதழ்கள் மூலம் வெகுசன வாசிப்பை உருவாக்கியது. இதைப் போல் பருவ இதழ்களை மிக அதிகமாக நடத்திய இயக்கமும் திராவிட இயக்கமே. அச்சுப் பண்பாடு மரபு சார்ந்து தமிழ் மொழி

வளர்ச்சிக்குத் திராவிட இயக்கப் பங்களிப்பு வளமானது. இம்மரபும் தொடரவில்லை. இத்தன்மைகள் குறித்த உரையாடலை நிகழ்த்தும் அவசியம் நமக்குண்டு.

- நவீனத் தொழில்நுட்ப மரபில், அச்சு ஊடகத்தைப் போலவும், சில வேளைகளில் அதனை விஞ்சும் வகையில் செயல்பட்டது காட்சி ஊடகமாகும். இவ்ஊடகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிக்கூறுகள் என்பவை அம்மொழி வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவுகிறது. திராவிட இயக்கம் திரைப்படம், நாடக அரங்க ஆற்றுகை ஆகிய காட்சி மரபில் தமிழ் மொழியை வளப்படுத்தியது. தமிழ் புதிய மொழியாக வெகுசன வெளியில் பரவுவதற்குத் திராவிட இயக்க காட்சி மற்றும் நிகழ்த்துக் கலை சார்ந்த பங்களிப்புகள் பிரமாண்டமானவை. இத்தன்மையும் வெவ்வேறு பரிமாணங்களில் இன்றைக்கு மாற்றத்திற்குள்ளாகியுள்ளது.

இருபத்தோறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்ச் சமூக இயங்குத் தளத்தில் மறுதலிக்க இயலாத இயக்கமாகத் திராவிட இயக்கம் உருவானது. இவ்வியக்கம் தொடர்பான அரசியல் கட்சிகள், அதன் செயல்பாடுகள் ஆகிய பிறவற்றை ஒரு நிலையில் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வியக்கம் மொழியை அரசியல் பண்பாட்டுச் சட்டகமாக வடிவமைத்த வரலாறு, பிற இந்திய மொழிகளில் நிகழாத தமிழில் மட்டும் நிகழ்ந்த வரலாறாகக் கருத முடியும். அதற்கு உந்து சக்தியாக இருந்த அரசியல் - பண்பாட்டுச் செயல்பாடுகளை உருவாக்கியது திராவிட இயக்கம் என்று புரிந்து கொள்வது அவசியம். அதுவும் மொழி எனும் பண்பாட்டு ஊடகம் சார்ந்து திராவிட இயக்கச் சாதனைகள் பற்றிப் பதிவு செய்வது முக்கியம். மேற்குறித்தவாறு பேச்சு மரபு, குறிப்பாக மேடைப் பேச்சு, அச்சு மரபு, குறிப்பாக இதழியல் துறை, காட்சி மரபு, குறிப்பாக திரைப்படம், நாடக நிகழ்த்து மரபுகள் ஆகியவற்றில் தமிழ்மொழி பெற்ற வளங்கள் வேறெந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களால் நிகழாது, திராவிட இயக்கத்தால் மட்டும் நிகழ்ந்தது என்பது தமிழ்ச் சமூக வரலாற்று மாணவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று.

பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி, கு.காமராஜ் (1903-1975) ஆகிய மக்கள் தலைவர்கள், தமிழ்ச் சூழலில் பேச்சு மொழிக்கும் எழுத்து மொழிக்கும் இடைவெளி இல்லாத மேடைப் பேச்சைக் கைக்கொண்டனர். தமிழ்மொழி இயல்பாக இரட்டை வழக்கை அடிப்படையாகக் கொண்ட மொழி. ஆனால், பெரியார் இம்மரபை

உடைத்துப் பேசுவதைப் போல் எழுதினார். இதனால், கேட்போர் மிக எளிதாக அவரது உரையாடலுக்குள் செல்ல முடிந்தது. மேலும் கேள்வி - பதில் முறையில் அமைந்த பேச்சு பெரியாரின் பேச்சு. வெகுசன அரசியல் பங்கேற்பு, சனநாயகப்படுத்தல் ஆகிய நிகழ்வுகளுக்குப் பெரியாரின் மொழி உதவியது. இவ்வகையில் திராவிட இயக்கத்தின் மூலவரான பெரியார் மொழி அன்றைய மொழிப்புழக்கத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறானது. பெரியாரின் தொண்டர்களாகச் செயல்படத் தொடங்கிய சி.என்.அண்ணாதுரை (1909-1969), 'அறிஞர்' என்று அழைக்கப்பட்டார். பிரிதொரு சீடரான நெடுஞ்செழியன் (1920-2000) 'நாவலர்' என்று அழைக்கப்பட்டார். இப்போது வாழும் கருணாநிதி (1924-) அவர்கள் 'கலைஞர்' என அழைக்கப்படுகிறார். இத் தலைவர்களின் அடைமொழிக்கும், திராவிட இயக்க மேடைப் பேச்சு மரபுக்கும் தொடர்புண்டு. இம்மூவரின் மேடைப் பேச்சுகள் பலமணி நேரம், கேட்பவர்களுக்குப் பெருவிருந்தாக இருந்தது. இதற்குக் காரணம் பெரியார் மற்றும் காமராசர் கைக்கொண்ட மொழிமுறைமைகளிலிருந்து வேறுபட்டு 'செந்தமிழ்' என்று சொல்லும் வகையில் அமைந்தது. இப்பேச்சுகளில் வரும் அரசியல் செய்திகள் மட்டும் முதன்மையானது அன்று; அதனை மீறி மொழியில் பயன்படுத்தும் சொற்கள், ஏற்ற இறக்க மொழி செயல்பாடுகள், உடல்மொழியும், பேச்சு மொழியும் இணைந்திருக்கும் தன்மைகள் எனப் பல்வேறு சட்டகங்களைத் தமிழ்மொழிக்குக் கொடுத்தார்கள். வெகுமக்கள் அம்மொழிக்குள் தேனில் விழுந்த வண்டுகளாகிப் போனார்கள். இத்தன்மை வேறு எந்த இயக்கத்திற்கும் இல்லாமல் திராவிட இயக்கத்திற்கு மட்டும் கைவரப் பெற்றது ஏன்? இவ்வியக்கம் சார்ந்த கட்சி அரசியல், அதில் ஏற்பட்ட பல்வேறு முரண்கள், அத் தன்மை சார்ந்த சமூகப் பொருளாதார விளைவுகள் என்பவற்றை ஒரு நிலையிலும், பண்பாட்டுத் தளத்தில் மொழியைக் கொண்டு வினையாற்றிய மரபைத் தனித் தனியாகப் புரிந்து கொள்வது அவசியம். அந்த வகையில் தமிழ் மொழியின் தொன்மை, சமசுகிருத மொழிக்கு இணையான வரலாறு, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறுபட்ட பண்பாட்டுக் கதையாடல்கள் கொண்ட இனத்திற்கான மொழி எனும் பல்வேறு கூறுகளைத் திராவிட இயக்கத் தலைவர்களின் பேச்சு மொழி அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்ததை அறிய வேண்டும். இத் தன்மைகளில் பெரியாரிலிருந்து அவரது தொண்டர்கள் வேறொரு புதிய மொழியைத் தமிழ்ச் சூழலில் உருவாக்கினார்கள். இத்தன்மை மொழிக்குக் கிடைத்த வளமாகவே கருத வேண்டும்.

சமசுகிருதச் சொற்களை மிகுதியாகக் கொண்ட மணிப்பிரவாளத் தமிழ் கி.பி. பதினோறாம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழ்ச் சூழலில் உருவானது. அம்மொழி

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் வரை, மேடைப் பேச்சு மொழியாக இருந்து வந்தது. மேலும் சமூகத்தின் மேல்தட்டைச் சார்ந்தவர்களின் மொழியாகவும் அது இருந்தது. இதனைத் தலைகீழாக மாற்றியது திராவிட இயக்கம். மணிப்பிரவாளம் மறைந்தது. பேச்சுவழக்கில், நிர்வாகத்தில், நாள்தோறும் நிகழும் நடைமுறைகளில் அம்மொழிமரபு செலுத்திய தாக்கம் ஆழமானது. அதனைத் திராவிட இயக்கம் வேரடி மண்ணோடு சாய்த்தது. ஒருவகைச் சாதி மொழியாக இருந்த மேடைத் தமிழை, மக்களின் செந்தமிழாக இவ்வியக்கம் மடைமாற்றம் செய்த சட்டகம் மிக முக்கியமானது. மக்களுக்கு அந்நியப்பட்ட மொழி மறைந்து, மக்களைக் கவர்ந்து உள்ளிழுக்கப்படும் மேடைத் தமிழ் உருவானது. இத்தன்மை தேச உருவாக்கம், சாதிய மேலாதிக்கம், இனம் சார்ந்த அடையாள மதிப்பீடுகள் ஆகிய பல அரசியல் சட்டக மரபுகளில் முக்கியமானவை. இத்தன்மையைத் திராவிட இயக்கக் கொடியாகவே கருத வேண்டும்.

திராவிட அரசியல் கட்சி சார்ந்த செயல்பாடுகளால் இன்றைக்கு உருப்பெற்றிருக்கும் நிலைமைகளுக்கும், அவர்கள் முன்னெடுத்த அரசியல் - பண்பாட்டுக் கருத்துப் பரப்புரையாக அமைந்த மேடைப் பேச்சு சார்ந்த மொழி வளத்துக்கும் ஏதேனும் தொடர்புண்டா? பண்பாட்டுத் தளத்தில் மொழி, செழுமையாகச் செயல்படுவது என்பது வேறு; பொருளாதாரத் தளத்தில் அரசியல் கட்சி செயல்பாடு வேறு. இதில் இரண்டாவதாகக் கூறியதில் உருவான பல்வேறு முரண்கள், சீரழிவுகள் ஆகிய பிற மொழி சார்ந்த பண்பாட்டு வளர்ச்சி சட்டகத்தையும் பாதித்திருக்கிறது என்று கூற முடியும். திராவிட இயக்கக் கருத்து நிலைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாத சில அமைப்புகளும் இன்றையச் சூழலில் அம்மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். திராவிட இயக்க மொழிப் பயன்பாட்டிற்கும் அவர்களது கருத்து நிலைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. ஆனால் தமிழ் மொழி, பண்பாடு ஆகியவை சார்ந்த பழமைக் கண்ணோட்டம், வைதீக மரபு ஆகியவற்றைப் பேசுவோரும் திராவிட இயக்க விளைவான மேடைப் பேச்சு வளமரபைக் கையில் எடுப்பது வரலாற்று முரண்.

மேடை மொழியைப் போலவே, திராவிட இயக்கம் நடைமுறைப்படுத்திய எழுத்து மொழி; குறிப்பாக இதழியல் சார்ந்த மொழி; தமிழ் அச்சுப் பண்பாடு; வரலாற்றில் பெரிதும் கவனத்திற்குரியது. திராவிட இயக்கமே மிக அதிகமான பருவ இதழ்களையும், நாளிதழ்களையும், சிறுவெளியீடுகளையும் வெளியிட்ட இயக்கமாகும். ஒவ்வொரு தலைவருக்கும் அவர் நடத்திய இதழே அடையாளமாக அமைந்தது. இவ்வகையில் 1940 -1970 காலகட்டங்களில் திராவிட இயக்கம்

சார்ந்து சுமார் 200 இதழ்கள் வெளிவந்தன என்ற ஒரு கணக்குண்டு. இவ்வளவு இதழ்களை வேறு எந்த இயக்கமும் வெளியிட்டதாக வரலாறு இல்லை. இதன்மூலம் இவ்வியக்கம், தொண்டர்களிடத்தில் உருவாக்கிய வாசிப்பு மரபு மிக வளமானது. நவீன தொழில்நுட்பத்தால் உருவாகும் புதிய நிகழ்வுகளைச் சமூகத்தில் செயல்படும் இயக்கங்கள் தன்வயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் அவ்வகையில் திராவிட இயக்கம் வளர்த்தெடுத்த அச்சுப் பண்பாட்டு மரபு என்பது வேறு எந்த இந்திய மொழிகளிலும் நிகழாத ஒன்று. எழுத்துப் பயிற்சிக்கும் வாசிப்பு மரபுக்கும் தொடர்புண்டு. தமிழ்ச் சூழலில் வளர்ச்சியடைந்த எழுத்துப் பயிற்சி அல்லது எழுத்தறிவு என்பது வாசிப்பு மரபாக வளம் பெறுகிறது. இவ்வளத்தில் திராவிட இயக்கத்திற்கு முதன்மையான பங்குண்டு. இதன்மூலம் உருவான உடன்விளைவுகள், சமூக மாற்றங்கள் ஆகியவை குறித்த உரையாடல் ஒரு பக்கம்; ஆனால், நவீன தொழில்நுட்ப வளத்தைக் கைக்கொண்ட மரபு இன்னொரு பக்கம். அந்த வகையில் அச்சுப் பண்பாட்டு மரபில் பெரும் சாதனை நிகழ்த்திய இயக்கமாகத் திராவிட இயக்கத்தை மதிப்பிட முடியும். இதன் தொடர்ச்சி இன்றைக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. திராவிட இயக்க உருவாக்கம், அதற்கான அரசியல் - பண்பாட்டுச் சட்டகச் செயல்பாடுகள் மூலம் உத்வேகம் பெற்றிருந்த மரபு, அவ்வியக்கம் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெற்ற பின்பு மேற்குறித்த தேவைகள் இல்லாமல் போயின. எனவே, திராவிட இயக்கம் தமிழ் மொழியில் முன்னெடுத்த அச்சுப் பண்பாட்டு மரபும் இன்றைக்குத் திசைமாறியுள்ளது. வரலாற்றுத் தேவை, சமூக இயங்குதளம், நவீன தொழில்நுட்ப செயல்பாடுகள் என்ற பல பரிமாணங்களில் திராவிட இயக்கம் நிகழ்த்திய அச்சுப் பண்பாட்டு வரலாற்றை நாம் மதிப்பிட வேண்டும். அதன்மூலம் அச்சுப் பண்பாட்டில், குறிப்பாக இதழியல் துறையில் அவ்வியக்கம் உருவாக்கிய மொழி வளம் விதந்துரைக்கத்தக்கது.

பராசக்தி (1952) திரைப்படம் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றின் திருப்புமுனை என, மறைந்த எம்.எஸ்.எஸ். பாண்டியன் (1958-2014) போன்ற அறிஞர்கள் விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொண்டதைக் காணமுடிகிறது. அத் திரைப்படத்தின் மொழி குறிப்பாக வசனம் என்பது இதற்கு முன் இருந்த திரைப்பட மொழியிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. காட்சி ஊடகத்தில், காட்சி மரபை, பார்வையாளன் முழுமையாக உள் வாங்குவதற்கு, அதில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி முதன்மையாக அமைகிறது. சொற்களின் ஒலி வழியாகவே, காட்சிப் படிமங்களுடன் பார்வையாளன் இணைந்து கொள் கிறான். காட்சியும் கேட்பும் இணையும்போது உருவாகும் விளைவுகள் ஆழமானவை. தமிழ்மொழியில் ஒரு புதிய காட்சி மொழியை வசனங்கள் எனும் கேட்பு

மொழி மூலம் உருவாக்கியது பராசக்தி. தமிழ்த் திரைப் பட மரபில் மணிப்பிரவாள சாதி மொழி முதன்மை பெற்றிருந்த தருணத்தில், அம்மொழிக்கு மாற்றாக வளமான செந்தமிழ் மொழியைக் காட்சியாக வழங்கிய திரைப்படம் அது. அதில் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்களின் மொழிசார்ந்த வெளிப்பாடுகள் முதன்மை யானவை. இத்திரைப்படம் வெளிவந்த காலத்திற்குப் பின்பு, தமிழ்த் திரைப்பட வசன மரபுகள் மாற்றம் பெற்றன. இது தமிழ் மொழிக்கு காட்சி ஊடக மரபு சார்ந்த திராவிட இயக்கம் வழங்கிய கொடையாக அமைகிறது. 1930-1950க்கு இடைப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்பட தமிழ் வசன மரபையும், 1951-1970க்கு இடைப் பட்ட தமிழ்த் திரைப்பட வசன மரபையும் ஆய்வுக்குட் படுத்தும்போது, திராவிட இயக்கம் வழங்கிய காட்சி சார்ந்த தமிழ் மொழி வளத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. 1970களுக்குப் பின் அம்மரபு மடைமாற்றம் பெறுகிறது. இவ்வகையில் ஊடக வரலாற்று மரபுகளில் திராவிட இயக்கம் நிகழ்த்திய பல்வேறு ஊடாட்டங் களைத் தமிழ் மொழி மீது அவ்வியக்கம் உருவாக்கிய வளங்களாகவே கருத முடியும். இவ்வகையான வளம், தொன்மை மரபுடைய மொழிக்கு நவீன மரபும் வளமாக இணைந்த வரலாறாகக் கருதலாம்.

குறிப்பாக, திராவிட இயக்கம் ஆற்றுகை மரபில், நாடக வசனங்கள், நாடகப் பாடல்கள் ஆகிய பல மொழி சார்ந்த செயல்களில் வளம் சேர்ந்த இயக்கமாகும். புராணிய கதைகளும், புராணிய மொழிவெளிப்பாடு களும், மணிப்பிரவாளப் பேச்சுமாக இருந்த தமிழ் நாடக நிகழ்த்து மரபைத் திராவிட இயக்கம் மாற்றியது. இதில் எம்.ஆர்.இராதா (1907-1979), கலைஞர் மு.கருணாநிதி ஆகியோர் பங்களிப்பு முதன்மையானது. செம்மொழி மரபு சார்ந்த தமிழ் நாடக மரபில், மணிப்பிரவாளமே நாடக மொழியாக இருந்தது. தெலுங்கு, சமசுகிருத பாடல் மரபுகளே இருந்தன. இத்தன்மைகளைத் திராவிட இயக்க நாடக மொழி மாற்றியது. தமிழ் மொழிக்குக் கிடைத்த வளங்களில் இத்தன்மை முதன்மை யானது.

நூற்றாண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் திராவிட இயக்க வரலாற்றில் தமிழ்மொழி சார்ந்த அரசியல் - பண்பாட்டுச் சட்டகங்களைத் திராவிட இயக்கம் எவ்வாறு உருவாக்கியது என்ற மீள்பார்வை தேவை யானது. இதில் மேடைமொழி, அச்சுப் பண்பாட்டு மொழி, காட்சி ஊடக மொழி ஆகியவற்றில் வளம் சேர்த்தது திராவிட இயக்கம். இவ்வியக்கம் சார்ந்த ஆட்சிமொழி, பயிற்றுமொழி ஆகியவை குறித்த உரை யாடலையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். அரசியல் சார்ந்த பண்பாடு; சனநாயக மயமாக்கம், மொழி சார்ந்த செயல் பாடு என்ற பரிமாணங்களில் திராவிட இயக்கத்தை மதிப்பீடு செய்யும் தேவையுண்டு. ●

பண்டைய நாவித அறுத்துவர்கள்

டாக்டர் சு. நரேந்திரன்

அறுவை மருத்துவர்கள்:

வரலாற்றின் இடைக்காலத்தில் நாவிதர்களே பொதுவான மருத்துவ சிகிச்சையை எல்லோருக்கும் செய்து வந்தனர் என்றாலும் குறிப்பாகப் போர்க் காலங்களிலும், அதன் பிறகு ராணுவ வீரர்களுக்கு மருத்துவமும், அறுத்துவமும் புரிந்தனர். இதன் காரணமாக இவர்கள் தங்கள் வசம் தீட்டிய கத்தி ஒன்றை வைத்திருப்பது வழக்கம்.

அதன் தொடர்ச்சியாக மருந்துகளால் நோய் குணமாகாது என்று மருத்துவர்களால் எண்ணப் பட்ட பொழுது அவர்கள் கட்டளைப்படி நாவிதர்கள் தேவையான அளவு கீறியோ அல்லது அட்டையைக் கடிக்கவிடுவதன் (Leeches) மூலமாகவோ இரத்தத்தை வெளியேற்றினர். இதை ஏன் மருத்துவர்கள் நாவிதர்களிடம் ஒப்படைத்தனர் என்றால், இது தனக்கு தரக்குறைவானது என்று எண்ணியதாலேயே ஆகும்.

பண்டைய காலத்தில் உலகளவில் நாவிதர்கள்:

இலண்டனில் அறுவை சிகிச்சை செய்யும் நாவிதர்கள் சங்கம் (Guild of Surgeons) 1318-இல்

உருவானது. 1505-ஆம் ஆண்டு பாரீஸ் பல்கலைக் கழகத்தில் நாவிதர் அறுவை மருத்துவர்களைப் பேராசிரியர்களாக நியமனம் செய்தது. இங்கிலாந்தில் 1540-இல் நாவிதர்கள் அறுவையாளர் சங்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் (Company of Barber -- Surgeons). ஆனால், நடைமுறையில் முடிவெட்டு தலையும், சவரம் செய்தலையும் செய்து வந்த நாவிதர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தது. பிரான்சில் 1743-ஆம் ஆண்டிலும் இங்கிலாந்தில் 1745-ஆம் ஆண்டிலும் அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர்கள் நாவிதர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு இருந்தனர். 1800-ஆம் ஆண்டில் ராயல் காலேஜ் ஆப் சர்ஜன்ஸ் தோற்று விக்கப்பட்டதிலிருந்து நாவிதர்கள் இணைப்பை இச்சங்கம் முழுமையாகத் துண்டித்தது. இதன் எச்சமாகவே இன்றும் இங்கிலாந்தில் எம்.ஆர்.சி.எஸ். என்ற அறுவை சிகிச்சைப்பட்டம் பெற்ற பின்பு டாக்டர் என்று அழைக்கப்படாது திரு, திருமதி, செல்வி (Mr, Mrs, Miss) என்றே பட்டத்திற்கு முன்போட்டுக் கொள்கின்றனர்.

நாவிதர்கள் அறுவை சிகிச்சையின் முன்னோடிகள்:

உலகில் நாவிதர்கள் அறுவை சிகிச்சை செய்தனர், பேராசிரியர்களாக இருந்தனர் என்பதைத் தாண்டி, இந்தியாவில் அறுவை சிகிச்சை முறையைக் கண்டுபிடித்து வளர்த்தது நாவிதர்களேயாவர். இது குறித்து பண்டைய வரலாற்றறிஞரான டி.டி. கோசாம்பி, “போரில் அல்லது நோயில் முக்கிழந்தோருக்கு மாற்று மூக்கு ஒட்டறுவை முறை, சமூகத்தினர் சற்று அருவருப்புடன் நோக்கிய நாவிதரின் கண்டுபிடிப்பே”, என்கிறார். இது தவிர இந்நாவிதர்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்த உபாலி என்பவர் பவுத்த சங்கத்தில் முக்கிய பொறுப்பில் இருந்துள்ளார். இப்பவுத்தர்கள் காலத்தில் தான் மெய்ஞான அறிவியலோடு அறுவை சிகிச்சையானது தோன்றி வளர்ச்சியடைந்ததாக வரலாற்றறிஞர் வாட்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார்.

மங்கல அமங்கல காரியம் புரியும் குடிமக்கள் - நாவிதர்கள்:

ஆனால், இன்றைய நிலையில் தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களில் மக்களுக்குத் தேவையான முக்கியமான பணிகளை செய்துவந்த 18 வகைத் தாழ்த்தப்பட்ட இனங்களுடன் நாவிதர்களும் அடங்கும். இந்த இனத்தினர் யாவரும் குடிமக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். இப்பதினெட்டு வகை இனத்தவரும் குடிமக்கள் பிரிவினைச் சேர்ந்த வராகக் கருதப்பட்ட போதிலும் நாவிதக் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் மட்டிலும் குடிமக்கள் என்ற பெயரை இன்றுவரை தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனில் கிராம மக்களுக்கு முடி வெட்டும் சேவையுடன் மங்கலக் காரியங்கள் மட்டுமின்றி அமங்கலக் காரியங்களுக்கும் அவசியமான பணிகளை நாவிதர்கள் மட்டுமே செய்து வருகின்றனர்.

இவைகளைக் கல்வெட்டுகளின் மூலம் அறியமுடிகின்றன. சான்றாக மங்கலச் சடங்குகளின்போது அடிப்படைப் பணிகளில் நாவிதர்கள் ஈடுபட்டிருந்தமையால் அவர்கள் மங்கல வினைஞர், மங்கலையன் என்றும், நாவிதப் பெண் மங்கலை என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இதுவே, கொங்கு மண்டல சதகத்தில் மங்கலை எனும் சொல் நாவிதப் பெண்ணைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மங்கலம் என்னும் சொல் மருத்துவ குலத்தைச் சேர்ந்தோரின் பெயர்களுடன் இணைத்துக் காணப்படுவதாக முதுநிலை கல்வெட்டாய் வாளர்கள் ஏ. சுப்பராயலுவும், கே.ஜி. கிருஷ்ணனும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இவ்வாறு பெயர்களுடன் மங்கலம் என்ற அடைமொழியும், இணைக்கப்பட்டுள்ளதைத் தெரிவிக்கும் சில சான்றுகளாவன.

“மூவேந்தர் மங்கலப் பேரரையன் மாறன்காரி”, “பாண்டி மங்கல விசையரையன் மாறன் எயினன்” என்பதாகும்.

இந்தியாவில் அறுவை சிகிச்சை வளராத தடுத்தது எது?

அறுவை சிகிச்சை கண்டுபிடிப்புகளுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் தேவையானது உடல்கூறு அறிவு. இதற்குச் சவப் பரிசோதனை அவசியம். இது இந்தியாவில் இந்துமதக் கோட்பாட்டின்படி ஒரு விதியாகப் பிணம் எரிக்கப்படுவதாலும், அல்லது ஆற்றில் மிதக்க விடுவதாலும் மற்றும் மனு சாஸ்திரம் ஒரு சண்டாளனை, ஒரு பிரேதத்தை அல்லது பிரேதத்தைத் தொட்ட ஒருவனை யதேச்சையாகத் தொட நேர்ந்துவிட்டால் குளிப்பதன் மூலம் மீண்டும் ஒருவன் தனி பரிசுத்தத்தைப் பெறுவான் என்பதாலும், புத்த சமண மதங்களும், திருக்குறளும், கொல்லாமையைப் போற்றுவதாலும் உடல்கூறு தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி இந்தியா விலேயே தழைக்கவில்லை எனலாம். இக்காரணத்தை மிகவும் துல்லியமாக ஆய்ந்த சட்டோபாத்தியாயா அறுவை சிகிச்சைக்கான வளர்ச்சியில் மேல் சாதியினருக்கு எவ்விதப் பங்கும் இருந்திருக்கவில்லை என்பதை விளக்கமாக “உடலை முதன்மைப் படுத்தியதால்தான் தந்திரர் ரசவாதம், ரசாயனம் போன்ற அறிவியல்களை வளர்க்க முடிந்தது. வைதீகர், தூய ஆன்மாவைத் தேடியதால் உடம்பின் மீது கவனம் செலுத்தவில்லை. பிணங்களை வைத்துக் கீழ் சாதியினரே அறுத்து ஆராய்ந்தார்கள். இதை மேல் சாதியினர் தீட்டாகக் கருதியதால் ஒதுக்கினார்கள். தவிர “தந்திரரின் சவ சாதனை” மனித உடல் பற்றி அவர்கள் அறிய உதவியது. இன்றும் கூட, (1959) பிணத்தைத் தொட மேல்சாதியார் மறுப்பதால் அறிவியலை மறுக்கிறார்கள்,” என்கிறார்.

சோழர் காலத்தில் அறுவை மருத்துவர்கள் - நாவிதர்கள்:

சோழர் காலத்தில் நாவிதர்கள் மிகவும் உன்னத நிலையில் சிறப்புற்றிருந்தது கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இராஜராஜனின் கி.பி. 1014-ஆம் ஆண்டைய கல்வெட்டொன்றில் பஞ்சவன் மங்கலப் பேரரையன் அனையன் பவருத்திரன் மற்றும் இராஜராஜ பிரயோகத்தரையன் என்னும் பெயர் கொண்ட அறுவை சிகிச்சை செய்தவர் களைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிரயோகம் என்ற சொல் மருத்துவ சிகிச்சையைக் குறிப்பிடும் சொல்லாகும். எனவே பிரயோகத்தரையன் என்ற சொல் மருத்துவ சிகிச்சை செய்பவனைக் குறிப்பிடுவதாகும். அனையன் பவருத்திரன் என்பவர்

கோலினமை (கோலினமை - கோலி - மயிர்) என்ற தொழிலில் வல்லவன் என்ற குறிப்பு வருகின்றது. இப்பெயருக்கு அருகில் இராஜராஜ பிரயோகத்தரையன் என்ற சொல் மருத்துவரைக் குறிக்கும். அம்பட்டன் என்ற சொல்லும் மருத்துவரைக் குறிக்கும். எனவே கோலினமை என்ற சொல்லும் மருத்துவத்துடன் தொடர்புடையதாகவே இருக்கும் என்று கல்வெட்டாய்வாளர் ஏ. சுப்பராயலு கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார்.

திருவிடலூர் சிவயோகநாதர் ஆலயத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் கி.பி. 1016-ஆம் நாளிட்ட கல்வெட்டில் இராணி குந்தவை ஆர்க்காட்டு கூற்றம் ஸ்ரீ பராந்தக சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையிடமிருந்து நிலம் விலைக்கு வாங்கி அரையன் உத்தமசோழன் என்ற நாவிதனுக்குச் சல்லிய போகமாக வழங்கியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. (ARE No. 351/1907)

இதே ஆலயத்திலுள்ள மற்றொரு கல்வெட்டில் குந்தவை, இராஜசேசரி சதுர்வேதி மங்கலத்திலுள்ள ஒரு வேலி 4 மா நிலத்தையும், வேம்பத்தூரிலுள்ள ஒரு வீட்டையும் அரையன் உத்தம சோழன் என்ற இராஜேந்திர சோழ பிரயோகத்தரையன் ஆகிய அம்பட்டனுக்குச் சல்லிய கிரியா போகமாக (அறுவை மருத்துவத் தொழிலை விருத்தியடையச் செய்வதற்கான மானியத்தின் பெயர்) வழங்கியிருப்பது தெரிய வருகின்றது. (ARE No. 350/1907)

மருத்துவக் கண்டுபிடிப்புக்கு வித்திட்டவர்:

இவ்விடத்தில் மருத்துவக் கண்டுபிடிப்புக்கு வித்திட்டவர்கள் இச்சாதியின ஆண்களா? அல்லது பெண்களா? என்ற கேள்வி முக்கியமாக எழுகின்றது. பண்டைய காலத்தில் சடங்குகளைப் பெண்களே முன்னின்று நடத்தினர். இன்றும் கிராமப்புறங்களில் “பாட்டி வைத்தியம்” என்ற பெயர் புழக்கத்தில் இருப்பது அன்று பெண்களே மருத்துவம் செய்தனர் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இதற்கு ஒரு இலக்கிய சான்றாகக் கொங்கு மண்டலச் சதகத்தில் கார்மேகக் கவிஞர் (9-ஆம் நூற்றாண்டு) விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

கொங்கு நாட்டு மன்னனின் மகள் பிரசவ வலியால் துன்புற்றபொழுது சிசு வெளிவராத நிலையில் ஒரு நாவிதப் பெண், வயிற்றைக் கீறி, (Caesarean) சிசுவை வெளியே எடுத்ததைச் சிறப்புற விளக்குவது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

இதுபோலவே வயிற்று வலி ஏற்படும் குழந்தைகளுக்குக் குடல் தட்டி இன்றுவரை நிவர்த்தி அளிப்பதும் பெண்களே ஆகும். மேலும் நாவிதப்

பெண்கள் இன்றும் பல கிராமங்களில் பிரசவம் பார்த்துவருவது என்பது ஆதிகாலத்தில் மருத்துவத்தைக் கண்டுபிடித்து அதனை வளர்த்து இன்று வரையில் தக்க வைத்துள்ளதின் எச்சமென்பதாகும்.

நாவிதப் பெண்கள் மருத்துவச்சி என்று அழைக்கப்பட்டு, காலனி அரசு காலத்திலும் பணிபுரிந்துவந்தபொழுது இவர்களின் மருத்துவ முறை மேலை மருத்துவத்தை ஒத்து வராது, தூய்மையற்று இருந்ததன் காரணமாக, 1923-இல் காலனி அரசு இவர்கள் பணியை மேம்படுத்த பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. மருத்துவப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் தோன்றிய பிறகும் தங்கள் பொருளாதாரப் பின்னடைவினால் மேலை மருத்துவம் கற்க வாய்ப்பின்றி போனார்கள். ஆகவே, இவர்களுக்குத் தெரிந்த தமிழ் சித்த மருத்துவத்தைச் சிக்கெனப் பிடித்தபடி மருத்துவம் புரிந்தனர். யூனிசெப் மற்றும் உலக சுகாதார கணக்குப்படி (1967) மருத்துவச்சிகளால் மட்டும் 70 விழுக்காடு பிரசவங்கள் நடைபெற்றுள்ளதாக அறிய முடிகின்றது.

இதுபோலவே நாவித வகுப்பு ஆண்கள் அறுவை சிகிச்சை உட்பட பல மருத்துவப் பணிகளைப் புரிந்துள்ளனர். இது தவிர, சில நோய்களுக்குப் பேய், பிசாசு போன்றவற்றின் தாக்கமாக இருக்கும் என எண்ணிய நிலையில், அதனை விரட்டும் சடங்கினையும் செய்தனர். இவர்களால் மருத்துவம் பெற்றுக்கொள்பவர்கள் மேல்குடி மக்களாக இருப்பினும் இவர்கள் கூறுவதைக் கேட்பது மக்கள் மத்தியில் வழக்கமாக இருந்ததன் காரணமாக “எத்தைச் சொல்வானோ பரிகாரி அத்தைக் கேட்பான் நோயாளி” என்ற பழமொழி வழக்கத்தில் உள்ளது.

முடிவாக, நாவிதர்களை நோக்கும்போது, உலக அளவில் அறுவை மருத்துவ முன்னோடிகளாக, அறுவைக்கான கத்தியை வைத்திருந்தவர்கள் இன்றைய நிலையில் முடி வெட்டும் கத்திரிக் கோலுடன் வலம் வருவது ஏன் என்பதை இன்னும் விரிவாகக் கூறுபோட்டு ஆராய வேண்டியவர்களாக உள்ளோம் என்பது தெளிவாகின்றது.

துணை நூல்கள்:

1. டாக்டர் ரா. நிரஞ்சனாதேவி, அறிவியல் தமிழகம், மினாகோபல் பதிப்பகம், சென்னை - 2006.
2. கோ. ரகுபதி, ஆதி மருத்துவர் சுவரத் தொழிலாளராக்கப்பட்ட வரலாறு, வல்லினம், புதுவை - 2006.
3. டாக்டர் ரா. நிரஞ்சனா தேவி, தென்னிந்திய மருத்துவ வரலாறு, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை - 2013. ●

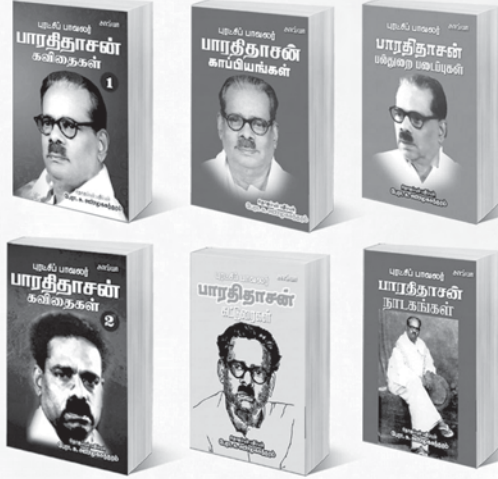

காவ்யா

பேரா ச.சண்முகசுந்தரம் தொகுத்த
சிறப்புத் தொகுப்புகள்

பாரதிதாசன்

கவிதைகள் -1	ரூ. 1300
கவிதைகள் -2	ரூ. 1200
காப்பியங்கள்	ரூ.1300
கட்டுரைகள்	ரூ. 1000
நாடகங்கள்	ரூ. 1000
பல்துறை	ரூ.1000

கவி கா மு வெரீயம்

கவிதைகள்	ரூ.900
கதைகள்	ரூ.800
கட்டுரைகள்	ரூ.900

விந்தன்

கட்டுரைகள்	ரூ.800
கதைகள்	ரூ.1100
நாவல்கள்	ரூ.1000

வ.ரா.

கட்டுரைக்களஞ்சியம்	ரூ.1100
கதைக்களஞ்சியம்	ரூ.850
லா.ச.ரா.	
நாவல்கள்	ரூ.700
கட்டுரைகள்	ரூ.1000

16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024

பேச : 044 - 23726882 , 9840480232

மின்னஞ்சல் : kaavyabooks@gmail.com இணையம் : www.kaavyaa.com

க வி தை த் தே ந் ன் வ ன்

பாவண்ணன்

“பட்டியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட
கன்றுக்குட்டியின் துள்ளாட்டத்தோடு
வந்தவன் காட்டினான்
வரைந்த ஓவியத்தை
ஆலமரம் அழகென்றேன்
இல்லப்பா, இது அலெக்ஸ் மரம் என்றான்
சரிசெய்யும் பதற்றத்தில்
மீண்டும் வலியுறுத்தினேன்
ஏற்க மறுத்தவன் கூறினான்

என் மரம்
என் பெயர்தான்”

இந்தக் கவிதையில் வெளிப்படும் என் என்கிற தன்னுணர்வில் தெறிக்கும் குழந்தைமை ஒரு முக்கியமான அனுபவம். நான் என்னும் தன்னுணர்வோடு ஆட்காட்டி விரலால் தன் நெஞ்சைத் தொட்டு தன்னால் உருவாக்கப்பட்டதற்கு உரிமை கொண்டாடும் ஒரு குழந்தையின் கூற்று ஒரே தருணத்தில் புன்னகையையும் சிந்தனையையும் தூண்டிவிடுகின்றன. தினசரி வாழ்க்கையில் சாதாரணமாக நம் கவனத்திலிருந்து முற்றிலும் நழுவினோட வாய்ப்புள்ள ஒரு அனுபவம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். ஆனால், பெரியசாமியின் கவிதைக் கண்கள் சரியான தருணத்தில் அதைத் தொட்டு மீண்டு வருகின்றன. நான், எனது என்பவை மானூடத்தின் அடிப்படை உணர்வுகள். இவ்வுணர்வுகள் வழியாகவே ஓர் உயிர் தன் அகத்தைக் கட்டமைக்க முற்படுகிறது. வாழ்க்கையில் அது ஒரு கட்டம். இறுதியாக ஒரு கட்டமும் உள்ளது. இறுகப் பற்றி வாழும் இவ்வுணர்வுகளை தானாகவே கரைந்துபோகச் செய்யும் கட்டம். கடற்கரையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மணல் வீட்டை அலைகள் கரைப்பதுபோல கரைந்துபோக அனுமதிக்கும் கட்டம். கவிதையை வாசித்து முடிக்கும் கணத்தில் இந்த முனையிலிருந்து அந்த முனைவரைக்கும் மனம் மானசிகமாக ஒரு பயணத்தை நிகழ்த்தி முடித்து, மீண்டும் தொடங்கிய புள்ளிக்கு வந்து நின்றுவிடுகிறது. நினைவின் வழியாக நிகழும் இந்த அனுபவமே இந்தக் கவிதையின் அனுபவம். இது பெரியசாமி என்னும் கவிஞர் நாம் மூழ்கித் திளைப்பதற்காகவே கட்டியெழுப்பியிருக்கும் பேருலகம்.

பெரியசாமியின் கவிதைகள் காட்சிகளால் நிறைந்தவை. வனவிலங்குகளைப் படமெடுப்பதற்காக கூரிய புலனுணர்வுடன் காத்திருக்கும் புகைப்படக் கலைஞர்களைப்போல குழந்தைகளின் சொற்கள் அல்லது செயல்கள் வழியாக நிகழும் அற்புதத்துக்காக அவர் விழிகள் ஒவ்வொரு கணமும் காத்திருக்கின்றன. இந்தப் பொறுமை, அவர் காட்சிப்படுத்தும் கவிதைகளுக்கு ஒருவித தனித்தன்மையை வழங்குகின்றன.

மாலைப் பொழுதொன்றில்
உரையாடலைத் துவங்கினான் சிறுமி
யானைக்கு யார் துணை
இன்னொரு யானைதான்
காக்காவிற்கு
மற்றொரு காக்கா
குருவிக்கு
மற்றொரு குருவி
இந்த மரத்துக்கு
அதோ, அந்த மரம்
அப்ப வானத்துக்கு?
மௌனித்திருந்தேன்

அன்றுதான் ஒரு தாளில் வரைந்து அனுப்பினான்
துணை வானம் ஒன்றையும்
ஒரு நிலா ஒரு சூரியன்
நிறைய நட்சத்திரங்களையும்

யாவரும் கண்டுகொண்டிருப்பது
அவள் அனுப்பிய துணைகளைத்தான்

வானத்துக்கும் சூரியனுக்கும் நிலவுக்கும் துணை வேண்டுமேயென கவலைப்படும் குழந்தையையோடு இரண்டறக் கலந்திருக்கும் கவிதையனுபவத்தை மகத்துவமானதென்றே சொல்லவேண்டும். பெரிய பெரிய படிமங்களாலும் தர்க்கங்களாலும் கட்டியெழுப்ப முடியாத வினோதமான அனுபவத்தை மிக எளிய சொற்களால் ஒரு காட்சியின் வழியாக முன்வைத்துவிடுகிறார் பெரியசாமி. இதுவே அவருடைய கவித்துவம்.

எண்ணற்ற குழந்தைச் சித்திரங்களை பெரியசாமி தன் கவிதைகளிடையே தீட்டி வைத்திருக்கிறார். அக் குழந்தைகளின் ஏக்கங்களுக்கும் கனவுகளுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் முடிவுகளுக்கும் விளையாட்டுகளுக்கும் புதுப் புது வண்ணங்களைக் குழைத்து பளிச்சிட வைக்கிறார்.

இத்தொகுதியின் மிகச்சிறந்த கவிதைகளில் ஒன்று மழையின் பசியாற்றியவர்கள்.

மழையின் பசியாற்றினோம்
ஆவல் பீறிடக் கூறினேன்
நட்சத்திரங்களாகக் கூரையில் மின்னும்
துளிகளிடமிருந்து மீண்டு

பரிகாசமாகச் சிரித்தவனின்
கரம்பற்றி அழைத்துச் சென்றேன்
என் துளிர்த்த காலத்திற்கு
உத்தி பிரித்து விளையாடிய காலையில்
சிறுசிறு தூறல்களும் உடனாட
மழைக்குப் பசிக்குமென
கொட்டாங்கச்சியில் தட்டி வைத்தோம்
சுடச்சுட இடல்களை

கரைத்து விழுங்கின் தெம்பாய்
ஊரைச் சுத்தம் செய்தோடியது
மழை.

குழந்தையின் சொற்கள் அசலான குழந்தைமையோடு வெளிப்படும்போது, இயற்கையாகவே அதில் கவித்துவம் நிறைந்துவிடுகிறது. தனக்குப் பசிப்பதைப் போல மழைக்கும் பசிக்குமென ஒரு குழந்தையால் மட்டுமே யோசிக்கமுடியும். எவ்விதமான தயக்கமும் இல்லாமல் மழையின் முன் உணவை நீட்டியளிக்க ஒரு குழந்தையால் மட்டுமே முடியும். உள்ளார்ந்த அன்போடும் பரிவோடும் மண்கட்டியை இட்லி என்று சொல்லி ஒரு குழந்தையால் மட்டுமே அடுத்தவருக்கு அளிக்க முடியும். மண்ணின் பசியையும் தாகத்தையும் மழை பொழிந்து தணிக்கிறதென்பதுதான் நம்பிக்கை. இக்கவிதையில் மழைக்கே பசிக்கிறது என்று நம்புகிறது ஒரு குழந்தை. அந்தப் பசியைத் தணிக்க தன் கைகளால் உணவை வழங்கி மனம் களிக்கிறது.

குட்டி மீன்கள் நெளிந்தோடும் நீலவானம்

ஆசிரியர் : ந.பெரியசாமி

வெளியீடு : தக்கை

15, திரு.வி.க.சாலை, அம்மாப்பேட்டை, சேலம்-7.

விலை : ₹ 30.00

சித்திரம் தீட்டுதல் பெரியசாமியின் கவிதைகளில் திரும்பத்திரும்ப வரும் செயல்பாடு. குழந்தைகளின் பிஞ்சு விரல்களின் கோணல்மாணலான கிறுக்கல்களால் நிறைந்த சித்திரங்களே அவை. குழந்தைமையின் தொனியோடு அக்கோடுகள் இணையும்போது அவை அழகான கவிதைகளாகிவிடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக பிரம்ம அவதாரம் என்னும் கவிதையைச் சொல்லலாம். எவ்விதமான விளக்கங்களும் தேவையற்ற நேரிடையான கவிதை.

முட்டைகள் நான்கிட்டு

அடைகாத்தான்

அது நான்கு வானங்களைப்

பிறப்பித்தது

வெக்கை மிகும் பொழுதுகளில்

மழை பொழிவிக்க

ஊற்றும் மழையால்

வெளி நடுங்கும் காலங்களில்

வெயிலடிக்க

அப்பிய இருளோடு உலகிருக்க

நிலவு முளைக்க

சகஜீவராசிகள் பனியில் சுருங்கிக் கிடக்கக்

கதகதப்பூட்டவென

வேலைகளைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்து

வேறு முட்டையிட தயாரானான்.

பிஞ்சுக்குழந்தை சுட்டளையிடும் இடத்தில் நின்று கொள்ள, அதை மனமார ஏற்றுப் பணிந்து கடமை யாற்றும் இடத்தில் நின்றுருக்கிறது வானம். ஆகிருதிகள் முக்கியமிழந்து கற்பனையும் குழந்தைமையும் முக்கியத் துவம் பெறுகின்றன.

இந்தச் சித்திரம் தீட்டும் விருப்பம் பவனி என்னும் கவிதையில் வேறொரு விதமாக வெளிப்படுகிறது.

தாள் ஒன்று

தன்னில் எதையாவது வரையுமாறு

அழைப்பதாகக் கூறிச் சென்றான்

வர்ணங்களைச் சரிபார்த்து

ஒன்றிரண்டை வாங்கிவரப் பணித்தான்

மகாபாரதம் தொடரில் கண்ணுற்ற

ரதம் ஒன்றைச் செய்யத் தொடங்கினான்

ஒளிர்வில் வீடு மினுங்க

நின்றது பேரழகோடு

மற்றொரு நாளில்

புரவிகளை உயிர்ப்பித்துப் பூட்டினான்

அதிசயித்து ஊர்நோக்க

வானில்

பவனி வந்தான்

இது குழந்தையின் ரதம். குழந்தை பூட்டிய குதிரை. குழந்தையின் பவனி. கண்ணும் கற்பனையும் நிறைந்தவர் களுக்கு மட்டுமே இந்தப் பவனியின் தரிசனம். பெரிய சாமியின் கவிதைப்பயணத்தை மறைமுகமாகக் குறிப்பிட இக்கவிதை பெரிதும் உதவக்கூடும். அதுவும் ஒருவகை பவனி.

ஒட்டுமொத்தமாக வாசிக்கும்போது பெரிய சாமியின் கவிதைகள் குழந்தைகளின் பார்வை வழியாக உலகத்தைப் பார்க்க முனையும் விழைவுள்ளவை. அவை தர்க்கமற்றவை. ஒருங்கிணைவற்றவை. எவ்விதமான உள்நோக்கமும் இல்லாதவை. அபூர்வமான தருணங்களில் கவிதானுபவமாக மாறக்கூடிய ஆற்றலையும் கொண்டிருப்பவை. ●

அஞ்சலி

தமிழ்ப் புதுக்கவிதை

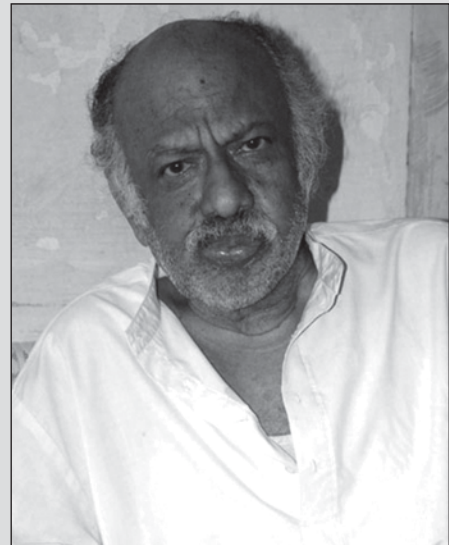
முன்னோடிகளில் ஒருவரான

கவிஞர் நா.காமராசன் மறைவுக்கு

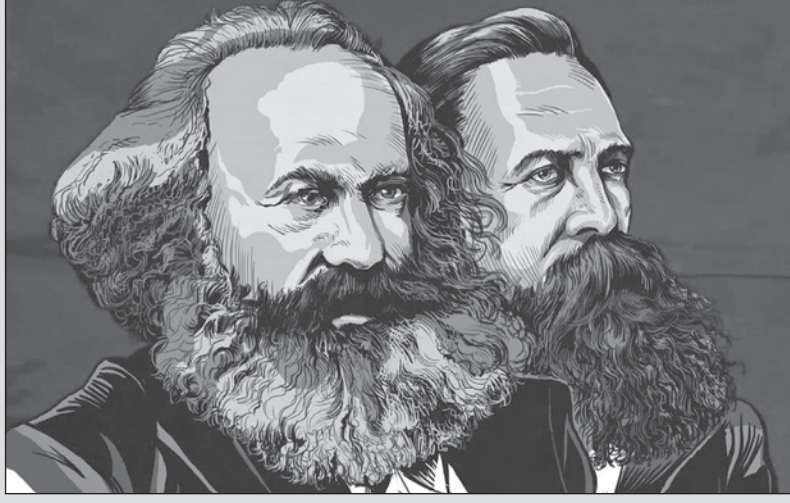
'நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்'

அஞ்சலியைத்

தொரிவித்துக்கொள்கிறது.

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் தேர்வுநூல்கள் நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...

படிப்பதற்கும் கையாளவும் எளிதான 1/8 டெமி அளவில்...
மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் நூல்கள் 20 தொகுதிகளாக...

ந.முத்துமோகன் பதிப்பாசிரிய மேற்பார்வையில்...

காலவரிசையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல் தேர்வு தொகுதிகள் பற்றிய விரிவான செய்திகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜெர்மனியில் உழவர் போர் முதலான சில முக்கியமான எழுத்துகளையும் மேலும் புதிதாக மொழியாக்கம் செய்து விரைவில் முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 2500/- விலையில்... வெளியிடப்பட உள்ளது.

20 தொகுதிகளின் விவரங்கள்

தொகுதி 1

பாயர்பாக் பற்றிய ஆய்வுரைகள் (மா) [1845]
கம்யூனிசத்தின் கோட்பாடுகள் (எ) [1847]
கூலிஉழைப்பும் மூலதனமும் (மா) [1847]
கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை (மா/எ) [1847]
கம்யூனிஸ்ட் கழக மையக் குழுவின் வேண்டுகோள் (மா/எ) [1850]

தொகுதி 2

மெய்யறிவின் வறுமை (மா) [1847]

தொகுதி 3

பிரான்சில் வர்க்கப் போராட்டங்கள் (மா) [1850]
ஜெர்மனில் புரட்சியும் எதிர்ப்புரட்சியும் (எ) [1851]
பதினெட்டாம் புரூமோர் (மா) [1852]

தொகுதி 4

அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு (மா) [1857]
அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு - முன்னுரை (மா) [1859]
கார்ல் மார்க்ஸின் அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு (எ) [1859]

தொகுதி 5

இந்தியா பற்றிய நியூயார்க் டப்ப்யூரின் கட்டுரைகள் (1853-62)

தொகுதி 6

சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கத்தின் தொடக்க அறிக்கை, விதிமுறைகள் (மா) [1864]
கூலி விலை லாபம் (மா) [1865]
தற்காலிக மத்தியக் கவுன்சிலின் பிரதிநிதிகளுக்குச் சில பிரச்சினைகள் குறித்த ஆணைகள் (மா) [1866]
அகிலத்தில் கற்பனையான பிளவுகள் (மா/எ) [1872]
அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தேசிய தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு வேண்டுகோள் (மா) [1874]

தொகுதி 7

பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர் நூல், அதன் முதலாம் இரண்டாம் உருவரைகள்,
கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள் [1871]

தொகுதி 8

கார்ல் மார்க்ஸின் மூலதனம் முதல் தொகுதிக்கான மதிப்புரைகள் (எ)
மூலதனம் நூலில் இந்தியாவைப் பற்றிய குறிப்புகள் (தொகுப்பு)
மூலதனம் நூலில் இயற்கை, சுற்றுச் சூழல் பற்றிய குறிப்புகள் (தொகுப்பு)

தொகுதி 9

குடியிருப்பு பிரச்சினை (எ) [1872]
கோதா வேலைத்திட்டம் பற்றிய விமர்சனம் (மா) [1875]
கார்ல் மார்க்ஸ் (எ) [1877]
கார்ல் மார்க்ஸின் உடலைப் புதைக்கின்றபோது நிகழ்த்திய உரை (எ) [1883]

தொகுதி 10

நீரிங்குக்கு மறுப்பு (எ) [1878]

தொகுதி 11

கற்பனாவாத சோசலிசமும் விஞ்ஞான சோசலிசமும் (எ) [1880]
மார்க்ஸ் Neue Rheinische Zeitung இதழும் (1848-49) (எ) [1884]
கம்யூனிஸ்ட் சங்கத்தின் வரலாறு குறித்து (எ) [1885]

தொகுதி 12

குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் (எ) [1886]

தொகுதி 13

இயற்கையின் இயக்கவியல் (எ) (1873-86)

தொகுதி 14

லூத்விக் பாயர்பாக்கும் செவ்வியல் ஜெர்மன் தத்துவத்தின் முடிவும் (எ) [1886]
வரலாற்றில் வன்முறையின் பாத்திரம் (எ) [1888]

தொகுதி 15

கூலிமுறை [லேபர் ஸ்டேண்டர்ட் இதழில் எங்கெல்ஸ் எழுதிய கட்டுரைகள்]
சமூக-ஜனநாயக வேலைத்திட்ட நகலைப் பற்றிய விமர்சனம் (எ) [1891]
எதிர்கால இத்தாலியப் புரட்சியும் சோசலிஸ்ட் கட்சியும்(எ) [1894]
பிரான்சிலும் ஜெர்மனியிலும் உழவர் பிரச்சினை(எ) [1894]
கிறித்தவம் எங்கெல்ஸின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்

தொகுதி 16

இந்திய வரலாறு பற்றிய கார்ல் மார்க்ஸின் குறிப்புப் புத்தகம்

தொகுதி 17

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் கடிதங்கள்

தொகுதி 18, 19

கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு

தொகுதி 20

எங்கெல்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்

நியு செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம்

இணைந்து நடத்தும்

இலக்கியப் போட்டி 2017

29-வது ஆண்டாக படைப்பாளிகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட வகைகளுக்குப் போட்டி அறிவிக்கப்படுகிறது:

1. சிறந்த ஆய்வு நூல்கள்
பேராசிரியர் நா. வானமாமலை நினைவு விருது • முதுமுனைவர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியன் நினைவு விருது
2. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்
தொ.மு.சி. ரகுநாதன் நினைவு விருது • அறந்தை நாராயணன் நினைவு விருது
3. சிறந்த நாவல்கள்
அழகியநாயகி அம்மாள் நினைவு விருது • தென்மநாடு இராமசாமி-மாரியம்மாள் நினைவு விருது
4. சிறந்த சிறுகதை நூல்கள்
எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமி நினைவு விருது • திருமதி சுந்தரி சாந்திலால் நினைவு விருது
5. சிறந்த சிறுவர் நூல்கள்
தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நினைவு விருது • எம். கௌதம் நினைவு விருது
6. சிறந்த கவிதை நூல்கள்
கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் நினைவு விருது • பின்னையூர் மா. சண்முகம் நினைவு விருது
7. சிறந்த கட்டுரை நூல்கள்
என்.சி.பி.எச். இராதாகிருஷ்ணமூர்த்தி நினைவு விருது • மேலவாசல் கோ. இராமசாமி நினைவு விருது
8. சிறந்த குறும்படம்
தோழர் பா. முத்துசாமி நினைவு விருது
9. சிறந்த ஆவணப்படம்
பி.என்.பாலு-பாக்கியலட்சுமி நினைவு விருது

- ◆ பரிசுக்கான (1 - 5) நூல்கள் 2013-க்கு முன் வெளிவந்தவையாக இருக்கலாகாது.
- ◆ பிற பரிசுகளுக்கான (6 - 7) நூல்கள் 2016, 2017-களில் வெளிவந்தவையாக இருக்க வேண்டும்.
- ◆ பரிசுக்கான 8, 9ஆவது பிரிவுக்கு 2016, 2017-களில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- ◆ நூல்கள் அச்சுப் படிக்கலாகவோ கையெழுத்துப் படிக்கலாகவோ இருக்கலாம். கையெழுத்துப் படிக்கல் அச்சில் 90 பக்கங்கள் வருமாறு இருக்க வேண்டும்.
- ◆ படைப்பாளிகள் இப்போட்டிகளில் 2012-க்குப் பிறகு பரிசு பெற்றவர்களாக இருக்கலாகாது.
- ◆ போட்டிக்கென தனி நுழைவுப் படிவம் இல்லை. படைப்பாளிகளின் முகவரி, தன்குறிப்பு, நூல் / குறுந்தகடு பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஆகியவற்றுடன் நூலின் / குறுந்தகட்டின் இரு படிக்கல் அனுப்புக. தொலைத் தொடர்பு எண், மின்னஞ்சல் முகவரி தெரிவிக்க.
- ◆ படைப்புகளை 31-07-2017-க்கு முன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புக:

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்,

55/3, பீட்டர் தெரு, எஸ்.டி.சி. சாலை, பெருமாள்புரம், திருநெல்வேலி - 627 007

பேசு: 9443554805 மின்னஞ்சல்: nfolk@gmail.com

இரா. காமராசு

மாநிலப் பொதுச் செயலாளர்

சி. சொக்கலிங்கம்

மாநிலத் தலைவர்

நா. இராமச்சந்திரன்

செயலாளர் - இலக்கியக் குழு

பின்பற்றப்பட வேண்டியவர்

ஆ. சுப்பிரமணியன்

திரு. நா. வானமாமலை அவர்கள் இன்றுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களில் முக்கியமானவர். தமிழ் ஆராய்ச்சி அறிஞர்களுள் பின்பற்றப்பட வேண்டியவர்.

இக்கூற்று பேராசிரியர் நா.வா. அவர்களின் நெருங்கிய நண்பராலோ, அவர் தோற்றுவித்து தலைமையேற்று நடத்திவரும் அவரது சிந்தனை வழித் தோன்றல்களான நெல்லை ஆய்வுக் குழுவைச் சேர்ந்த ஒருவராலோ கூறப்பட்டக் கூற்றல்ல. ஸ்ரீலங்கா யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களுள் சிறந்த ஆய்வாளராகத் திகழும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, எம்.ஏ., பி ஹெச். டி., அவர்கள் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதிய கூற்றாகும்.

பேராசிரியர் நா.வா. பின்பற்றப்பட வேண்டிய அறிஞராவார்? அவருக்கு முன்னும், இன்றும் எத்தனையோ அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வில்லையா? மு. இராகவ அய்யங்கார், வையாபுரிப் பிள்ளை, கா.சு.பிள்ளை, தெ.பொ.மீ. என எத்தனையோ ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் உள்ளனர். ஆனால், பேராசிரியர் நா.வா. அவர்களின் ஆய்வு முறை மற்ற ஆய்வாளர்களின் முறையில் இருந்து மாறுபட்டது. மற்ற ஆய்வு முறைகளுடன் மாறுபட வேண்டுமென்பதற்காக விதண்டாவாதமாக மாறுபடுத்தப்பட்ட ஆய்வு முறை இல்லை.

எந்த ஆய்வும் ஆய்வாளரின் அறிவின் வீச்சையும், மேதா விலாசத்தையும் மட்டுமே வெளிப்படுத்த உதவுமாயின் அத்தகைய ஆய்வு முறையால் உலகிற்கு எவ்விதப் பயனும் இல்லை. ஆய்வு என்பது பல்வேறு கருத்துக்களைச் சேகரித்து வகைப் படுத்தி வெளியிடுவது மட்டுமல்ல. அத்தகைய ஆய்வு “இணரூழ்த்தும் நாறாமலரை ஒக்கும்” பெரும்பாலான ஆய்வுகள், இருக்கும் நிலைமையை விமர்சிப்பதோடு நின்றுவிடுகின்றன; மேலும் அவைகள் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தனிமனித சிந்தனையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் ஏற்பட்டவை என்ற கருத்தோட்டத்தைக் கொண்டவை.

ஆனால், பேராசிரியர் நா.வா. அவர்களின் ஆய்வு முறை இந்தக் கருத்தோட்டத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டது. இன்று அவருடைய ஆய்வு முறை பலராலும் ஏற்றுக்கொண்டு பின்பற்றப்படுகின்றது. அதன் அடிப்படைக் காரணம் ஆய்வு முறையில் அவர் கையாளும் விஞ்ஞான முறையாகும்.

இத்தகைய ஆய்வு முறை நம் நாட்டிற்கும் புதியது. ஆனால், இன்றியமையாதது. வட இந்தியாவில் டாக்டர் கோசாம்பி, தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயா போன்றவர்கள் இந்த ஆய்வு முறையினை ஏற்கனவே பின்பற்றி ஆய்வுகள் செய்து ஆய்வுத் துறையில் தங்களுக்கென ஓர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்களது ஆய்வு

முறை மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகிறது.

தமிழகத்தில் இப்புதிய விஞ்ஞான ஆய்வு முறையை அறிமுகப்படுத்தி வழிகாட்டி, வெற்றி நடைபோடும் முதல்வரும் முன்னோடியும் பேராசிரியர் நா.வா. அவர்கள் ஆவார். இலக்கியம், வரலாறு, மானிடவியல், நாட்டுப் பாடல், விஞ்ஞானம் ஆகிய கல்வித் துறைகளைத் தனித் தனியே பிரித்து ஒன்றுடன் ஒன்றினை சம்பந்தப்படுத்தாது ஆய்வு செய்வது வழக்கமாக உள்ளது. ஆனால், பேராசிரியர் நா.வா. வின் ஆய்வு முறை இவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்துப் பார்ப்பதில்லை. இவைகள் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து கிடப்பவை. இவை அத்தனையையும் பிணைப்பது என்ற அடிப்படை அறிவைப் பெற முயலுகிறது. இதைக் கண்டுகொண்டால் உண்மையை அறிவதும் சிரமமாகாது. இத்தகைய அடிப்படை அறிவைத் தரக்கூடியதுதான் பேராசிரியர் நா.வா. அவர்களின் ஆய்வு முறையாகும்.

இயற்கையின் இயக்கத்திற்குச் சில அடிப்படையான நியதிகள் உள்ளன. அவற்றின்படியே அது செயல்படும். சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத விதிகளின்படிதான் ஏற்படுகிறது. இந்த மாற்றங்கள் யாருடைய ஆணைக்காகவும் காத்திருப்பதில்லை. யாருடைய கெஞ்சலுக்காகவும் தன் விதியை மாற்றுவதில்லை. இந்த விதியை வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத நியதிகள் என்று மார்க்ஸியம் அழைக்கிறது. இந்த விதியினை தனது ஆய்வு முறைக்குப் பேராசிரியர் நா.வா. அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்த விதிதான் எல்லாவித அறிவியல் கலைகளையும் கல்விப் பிரிவுகளையும் இணைக்கும் விதி.

“நிகழ்ச்சிகளே சிந்தனைகளை உருவாக்குகின்றன. சிந்தனைகள் நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்குவதில்லை” என்பது மார்க்ஸியத்தின் அடிப்படைத் தத்துவம். சிந்தனைகள் உருவான பின் நிகழ்ச்சிகளின் மீது அவை செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. நன்கு புரிந்த இவ்வியக்கவியலை நம் நாட்டுச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அதைப் பயன்படுத்தி ஆராய்ச்சி செய்வதில் தன்னிகரற்றவர் பேராசிரியர் நா.வா. அவர்கள். இவ்விதியினை வரட்டுத்தனமாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. தத்துவம் என்பது சிக்கல்கள் என்னும் கடலைக் கடக்கப் பயன்படும் தோணி

யாகும். மாறாக தத்துவமே எல்லாம் என்று தத்துவத்தைக் காலில் கயிறுபோல் கட்டிக் கொண்டு கடலில் விழுந்தால் நீரில் மூழ்க வேண்டியது தான். பேராசிரியர் இயக்க இயல் என்னும் கப்பலில் பயணம் செய்வதால் எத்தகைய சமுதாயச் சிக்கல் கடல்களையும் கடக்க முடிகிறது. எந்தச் சமுதாயச் சிக்கலுக்கும் தீர்வு காண்பது எளிதாக உள்ளது. பேராசிரியர் நா.வா. அவர்களின் புதிய ஆய்வு முறையினை உலகுக்குப் பறைசாற்றியவை உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் அவர் வாசித்தளித்த The motif in Silappadikaram, Consolidation of Feudalism ---- rules என்ற கட்டுரைகளாகும்.

ராஜ ராஜ சோழனைப்பற்றிய அவரது கட்டுரையும், தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுக்களின் சான்றுகளைக் கொண்டு அக் கோயிலுக்கு ராஜ ராஜ சோழனால் அளிக்கப்பட்ட பல்வேறு வகையான சொத்துக்களைப் பற்றிய அவருடைய கட்டுரை ராஜ ராஜ சோழனின் மெய்க் கீர்த்தியைப் பாடி வந்தவர்களின் மனதில் அதிர்ச்சியையும், உண்மையான ஆய்வாளர்களின் மனதில் உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இராஜ ராஜன் நிலப்பிரபுத்துவ வர்க்கத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்தச் செய்த நிலமானிய முறை மாற்றங்களை அக்கட்டுரை வெளிப்படுத்துகிறது.

எந்தத் துறையிலும் அவர் ஒப்புநோக்கும் முறையையும், மேலே விளக்கிய ஆய்வு முறையையும் கையாளுகிறார். சமுதாயத்தைப் பற்றியும், அதன் மீது வளர்ந்து வரும் கலை இலக்கியங்கள் பற்றியும் ஆராய்வதற்கு அவர் கையாளும் ஆய்வு முறையே அவருடைய சக்தி வாய்ந்த ஆயுதமாகும்.

இன்று பேராசிரியர் நா.வா. அவர்களின் ஆய்வு முறையைப் பின்பற்றும் ஆய்வாளர்கள் தமிழகத்திலும், பிற தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திலும் அனேகர் தோன்றியுள்ளனர். எத்தனையோ ஆய்வாளர்கள் ஏகலைவர்களாக இவருடன் கடிதத் தொடர்பு மட்டுமே கொண்டு இவருடைய ஆய்வு முறையைப் பின்பற்றுகின்றனர். சமுதாய மாற்றத்திற்காகத் தனது ஆய்வுமுறையைப் பயன்படுத்தும் பேராசிரியர் நீண்ட நாள் வாழ்ந்து அவருடைய ஆய்வு முறையை வளம்படுத்த வேண்டும் என விரும்புகிறேன்.

(நா.வா.மணிவிழா மலரில் வெளியான கட்டுரை)

தனக்கேயான முகம்

ஹைதராபாத் பெருங்குன்றூர் கிழார்

மனிதன் பேசித்திரியும் விலங்கு என்றொரு பழமொழி உண்டு. இடம்பெயர்தல் ஆங்கிலத்தில் மைகிரேசன் என்பார்கள். காக்கை தன் ஊரைவிட்டு வெகுதொலைவு செல்லாது. புறா, கொக்கு, நாரை, பல கிலோமீட்டர் சென்று திரும்பும். சுப்பரபாரதிமணியன் மைகிரேசன் கொண்ட மனிதர். திருப்பூரில் பிறந்து குன்றூர், ஹைதராபாத், பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்

பேட்டை எனப் பல ஊர்களில் பணி செய்த அனுபவம் கொண்டவர். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு முகம் உண்டு அது தனக்கேயான முகம். எனினும் பின்னால் பல முகங்கள் கொண்டவர்கள் என்பதே உண்மை.

சுப்பரபாரதிமணியனின் தொலைநோக்குப்பார்வை இந்த நூலில் தெளிவாய்த் தெரிகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் உடன் நடக்கும்

மனிதர்களோடு தனக்கேயான உறவை அளவிட்டு வைத்துக் கொள்வார்கள். தனக்கும் தன் நண்பர்களுக்குமான உறவைத் தன் தனித்தன்மையான எழுத்தில் வெளிப்படுத்தியிருப்பதில் அவர் வெற்றியடைந்திருக்கிறார் என்பது இந்நூலை படிக்கும்போது தெரிகிறது. அவர்களை நினைவு கூர்ந்து கொள்கிறார்,

ஓ... செகந்திராபாத்... மொத்தம் 114 பக்கங்களில் 24 கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகப் பிறந்திருக்கிறது... சுப்ரபாரதிமணியன் உத்தியோகம் காரணமாக ஆந்திர மாநிலம் செகந்திராபாத்தில் வசித்த போது கிடைத்த அனுபவங்களைத் தந்திருக்கிறார்.

அனைவருக்கும் அனுபவம் இருக்கிறது, தன் அனுபவத்தை எழுத்தில் கொண்டுவரும் திறமை சுப்ரபாரதிமணியனுக்கு இருக்கிறது என்பதற்கு இந்நூல் உதாரணம். தன் எண்ணங்களை இவர்கள் படிப்பார்கள் என்று தெரிந்தும் ராசி சிமெண்ட் அமிர்தனோ, ராமாநாயுடு ஸ்டூடியோ மணியோ, நா.கதிர்வேலனோ, அவர்களின் குணங்களை பட்டியலிட்டிருக்கிறார். நாளை அவர்களை நேரில் சந்திக்கும் போதும் எதிர்கொள்ளும்

துணிவு இவர் எழுத்தில் திடமாய்த் தெரிகிறது. அதி லேசாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ என்று படுகிறது.

“ரங்கண்ணாவை எங்கே ஆளையே காணோம் என்று கேட்டுவிட்டால் போதும் எப்போதும் ஒரே பதிலாக இருக்கும். மோண்டா மார்க்கெட்டில் எருமையோட ஒண்ணா இருப்பேன் மார்க்கெட் எருமையில் ஒண்ணு கொறஞ்சு போச்சுன்னா ரங்கண்ணா இல்லேன்னு அர்த்தம்”

இந்த ஒரு பத்தியில் அவர் எழுத்தின் ஆளுமை தெரிகிறது. மோண்டா மார்க்கெட் என்பது செகந்திரா பாத்தின் ஒரு காய்கறி மார்க்கெட். முக்கிய இடம்.

செகந்திராபாத் கீஸ் ஹைஸ்கூலில் புத்தகக் கண்காட்சி நடத்தியதிலிருந்து, கனவு இதழ் வெளிவரக் காரணமாக இருந்த எல்லோரையும் நினைவு கூறும் அவர் மூளைத்திறன் வியக்க வைக்கிறது. கனவு இன்னும் முப்பது ஆண்டுகளாயும் வெளிவந்து கொண்டிருப்பது நல்ல விசயம்.

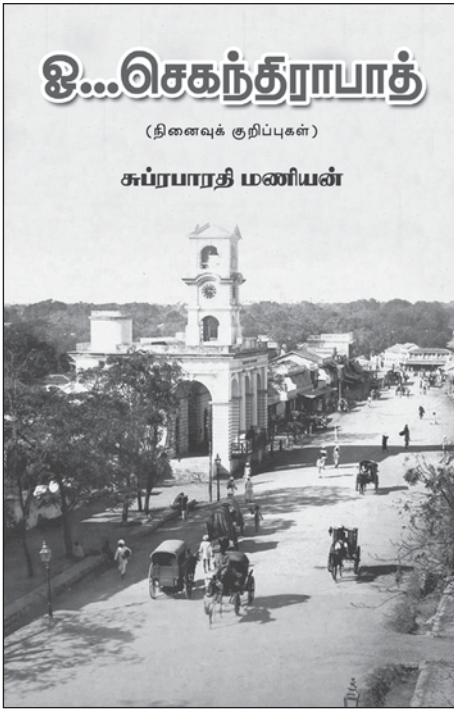
சிலக்கூர் பாலாஜி, பால்போர்ட் கடவுள் என்று ஒரு நிகழ்வை எழுதி இருக்கிறார் இதே அனுபவம் எனக்கும் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதைப் படிக்கும் போது இருவருக்கும் ஒரே நிகழ்வு எப்படி என்ற கேள்வி எழுந்தது. பல நிகழ்வுகள், பல நினைவுகள் ஒரே மாதிரித் தெரியும் போது ஆச்சர்யமாக உள்ளது.

என் டி ஆர் மூன்று முழுக்கோழி அதிகாலையில் தின்பார் என்பது வியப்பான தகவல்.

எனக்கும் சுப்ரபாரதிமணியனுக்கும் உள்ள நட்பின் இறுக்கம் பலப்பல ஆண்டுகள் கடந்தது. எத்தனையோ ஞாயிறு பகல் பொழுதுகளில் அவர் குடும்பத்தாருடன் கழித்ததற்கு மிக்க நன்றி. இத்தொகுப்பு அந்த நினைவு களையெல்லாம் வெகுவாகத் தூண்டி விட்டது. ஓ... செகந்திராபாத் நினைவுக்குறிப்புகள் என்பது சரியான தலைப்பே ஆகும்.

செகந்திராபாத் அசோகமித்திரனின் சொந்த ஊர் என்பதால் அவர் செகந்திராபாத்தை மையமாக வைத்து நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதைகள், இரு நாவல்கள் (18வது அட்சக்கோடு உட்பட) எழுதியிருக்கிறார். சுப்ரபாரதிமணியனும் செகந்திராபாத்தை வைத்து சுமார் அயம்பது சிறுகதைகள், இரு நாவல்கள் (மற்றும் சிலர், சுடுமணல்) எழுதியிருக்கிறார்.

இருவரும் ஒரே அலை வரிசைக்காரர்கள். அசோகமித்திரன் மரணமடைந்து விட்ட தற்போதையச் சூழலில் இந்நூலில் சுப்ரபாரதிமணியனின் செகந்திராபாத் அனுபவங்கள் இலக்கிய மதிப்பீட்டில் உயர்ந்து நிற்கிறது.

ஓ... செகந்திராபாத்

(நினைவுக்குறிப்புகள்)

சுப்ரபாரதிமணியன்

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

விலை : ₹ 100/-

ரஷ்யப் புரட்சியும் காலனி மக்களும்

ஹோ சி மின்

காலனியாதிக்கம் என்பது ஒரு இராட்சதப் பேய்ச் சிலந்தியான ஆக்டோபஸைப் போன்றது. அதன் ஒரு கால் பெரும் நகரங்களில் வாழும் பாட்டாளி வர்க்கத்தையும், மற்றொன்று காலனிகளிலுள்ள பாட்டாளிகளையும் சுற்றிப் பின்னியுள்ளது. அந்த ஆக்டோபஸைக் கொல்ல வேண்டுமெனில் அந்த இரு கால்களையும் வெட்டி எறிய வேண்டும். அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை வெட்டினாலும் மற்றொன்று தொடர்ந்து பாட்டாளிகளின் ரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டேயிருக்கும். அந்த ஆக்டோபஸ் உயிருடனிருந்து கொண்டு, வெட்டி எறியப்பட்ட காலை மீண்டும் வளர்த்துக் கொள்ளும்.

ரஷ்யப் புரட்சி அதனை நன்கறிந்திருந்தது. அதனால்தான், போல்ஷிவிக்குகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் குறித்த வெறும் சொல் அலங்காரப் பேச்சுக்களுடனும், மனித நேயங்கொண்ட தீர்மானங்களுடனும் மட்டுமே நில்லாது, அவர்கள் எவ்வாறு போரிடவேண்டும் என்பதையும் போதித்து வருகின்றனர். காலனிப் பிரச்சினை பற்றிய தனது விரிவுரையில் லெனின் கூறியுள்ளதைப் போல, அந்த மக்களுக்கு தார்மீக, பொருளாயத உதவிகளையும் வழங்கி வருகின்றனர். பாகூவில் அவர்கள் கூட்டிய காங்கிரஸில், சீழைய நாடுகளைச் சேர்ந்த

21 தேசிய இனங்களின் பிரதிநிதிகளும், மேலைய நாடுகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டனர். வரலாற்றி லேயே முதன் முறையாக, வெற்றி பெற்ற நாடு களின் தொழிலாளிகளும், தோல்வியடைந்த நாடு களைச் சேர்ந்த தொழிலாளிகளும், தங்களது பொது வான எதிரியான ஏகாதிபத்தியத்தை முறியடிப் பதற்குப் புதிய வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கப் பாடு படுவதற்காக ஒருவர்க்கொருவர் நேசக்கரம் நீட்டினர். வரலாற்றுப் பிரசித்தமான இந்த மாநாட்டிற்கும் பின்னர், புரட்சிகர ரஷ்யாவுக்கு எத்தனை உள் நாட்டு இன்னல்களும், வெளிக் கஷ்டங்களும் இருந்த போதும், அதன் வெற்றிகரமான புரட்சி எந்த மக்களை உறக்கத்திலிருந்து விழிக்கச் செய்ததோ, அம்மக்களுக்கு உதவத் தயக்கமின்றி முன்வந்தது. சீழைய மக்களுக்கான பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை நிறுவினது ரஷ்யா மேற்கொண்ட ஆரம்பப் பணி களில் ஒன்றாகும்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் தற்போது 1022 மாணவர்கள் உள்ளனர்; அவர்களில் 151 பேர் பெண்கள்; 895 பேர் கம்யூனிஸ்டுகள்; 547 மாணவர் விவசாயப் பின்னணி உள்ளவர்கள்; 265 பேர் தொழிலாளர் குடும்பங்களிலிருந்தும், 210 பேர் உழைக்கும் அறிவுத் துறையினரிடையிலிருந்தும் வந்தவர்கள் ஆவர். சீழைய நாடுகள் அனைத்துமே பிரதானமாக விவசாய நாடுகளாதலால், மாணவர் களில் பெருவாரியானவர்கள் விவசாயப் பின்னணி யுடன் கூடியவர்கள் என்பது புரிந்து கொள்ளக் கூடியதே. இந்தியா, ஜப்பான், சீனா ஆகிய நாடு களில், குறிப்பாகத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன் களுக்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட அறிவுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களே, அநேகமாக அதன் தலைவர்களாக உள்ளனர். பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே அறிவுத் துறையைச் சேர்ந் தோரின் எண்ணிக்கையை நிர்ணயிப்பது அதுவே. தொழிலாளர் குடும்பங்களிலிருந்து குறைந்த அளவு மாணவர்களே இருப்பதற்குக் காரணம், ஜப்பான் ஒன்றைத் தவிர, பிற சீழைய நாடுகளில் தொழில், வர்த்தகத் துறை ஒப்பீட்டளவில் வளர்ச்சி குன்றியதாகவே இருந்ததுதான்.

10க்கும் 16க்கும் இடைப்பட்ட வயதுடைய 75 குழந்தைகளும் இப்பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று வருகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கணிதம், வரலாற்றியல் பொருள்முதல்வாதம், தொழிலாளி வர்க்க வரலாறு, இயற்கை விஞ்ஞானம், புரட்சிகளின் வரலாறு, அரசியல் பொருளாதாரம்

போன்ற பல்வேறு இயல்களையும் போதிப்பதற்கென 150 ஆசிரியர்கள் அப்பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ளனர். அங்கு உள்ள மாணவர்கள் 62 தேசிய இனங்களின் சகோதரத்துவ உணர்வில் வாழ்பவர்கள்.

இந்தப் பல்கலைக்கழகம் 10 பெரிய கட்டடங் களைக் கொண்டது; அதற்கெனத் தனியாகத் திரைப்பட அரங்கும் உள்ளது. ஞாயிற்றுக் கிழமை களிலும், வியாழக் கிழமைகளிலும் மாணவர் களுக்கு இலவச சினிமாக் காட்சிகள் நடைபெறு கின்றன; பிற தினங்களில் அந்த அரங்கு மற்ற ஸ்தாபனங்களின் உபயோகத்திற்குக் கொடுக்கப் படுகிறது. 47,000 நூல்களைக் கொண்ட இரண்டு நூல் நிலையங்கள், இளம் புரட்சிவாதிகளின் அறிவைப் பெருக்கவும், அவர்கள் பல்வேறு துறை களில் ஞானம் பெறவும் உதவுகின்றன. ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திற்கும் அல்லது குழுவுக்கும், அதற் கெனச் சொந்தமாக, அந்தந்த மொழி நூல் களையும், சஞ்சிகைகளையும், பத்திரிகைகளையும் கொண்ட நூலகங்களும் உள்ளன. மாணவர் களால் கலையழகுடன் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள படிப்பகம் எல்லா வகையான செய்திப் பத்திரிகை களையும் சஞ்சிகைகளையும் கொண்டுள்ளது.

மாணவர்கள் ஒரு சுவர்ப் பத்திரிகையை நடத்துகின்றனர்; படிப்பகத்தின் நுழைவாயிலில் அது ஒட்டப்படுகிறது.

பல்கலைக்கழக பாலி-கிளினிக்கில், நோயுற் றோர் வைத்திய உதவி பெறுகின்றனர்; நலிவுற் றோர் உடல்நலம் பெறுவதற்காக கிரைமியாவில் ஓர் ஓய்வு இல்லமும் உள்ளது, ஒன்பது வீடுகளைக் கொண்ட இரண்டு பண்ணைகளையும் இப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு சோவியத் அரசாங்கம் தந்துள்ளது; விடுமுறைக் காலங்களில் மாணவர்கள் இங்குத் தங்குகின்றனர். ஒவ்வொரு பண்ணையிலும் ஒரு கோழி வளர்ப்புகூடமும், கால்நடைத் தொழுவமும் உள்ளன. கால்நடைகளைப் பராமரிக்கவும் வளர்க்கவு மான பல்வேறு முறைகளையும் மாணவர்கள் இங்குக் கற்றுக் கொள்கின்றனர். “ஏற்கெனவே எங்களிடம் 30 பசுக்களும், 50 பன்றிகளும் உள்ளன” என்று என்னிடம் ஒரு மாணவர் ஒளிவு மறைவற்ற பெருமையுணர்வுடன் கூறினார். இப் பண்ணைகளுக்கு ஏறக்குறைய 100 ஹெக்டார் நிலம் உள்ளது; விவசாயத் துறையில் கோடைகாலப் பயிற்சியின் போது, மாணவர்கள் இங்குப் பயிரிடு கின்றனர். வகுப்பறைகளில் பாடங்களைப் படித்த பின்னர், அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு உதவுகின்றனர்.

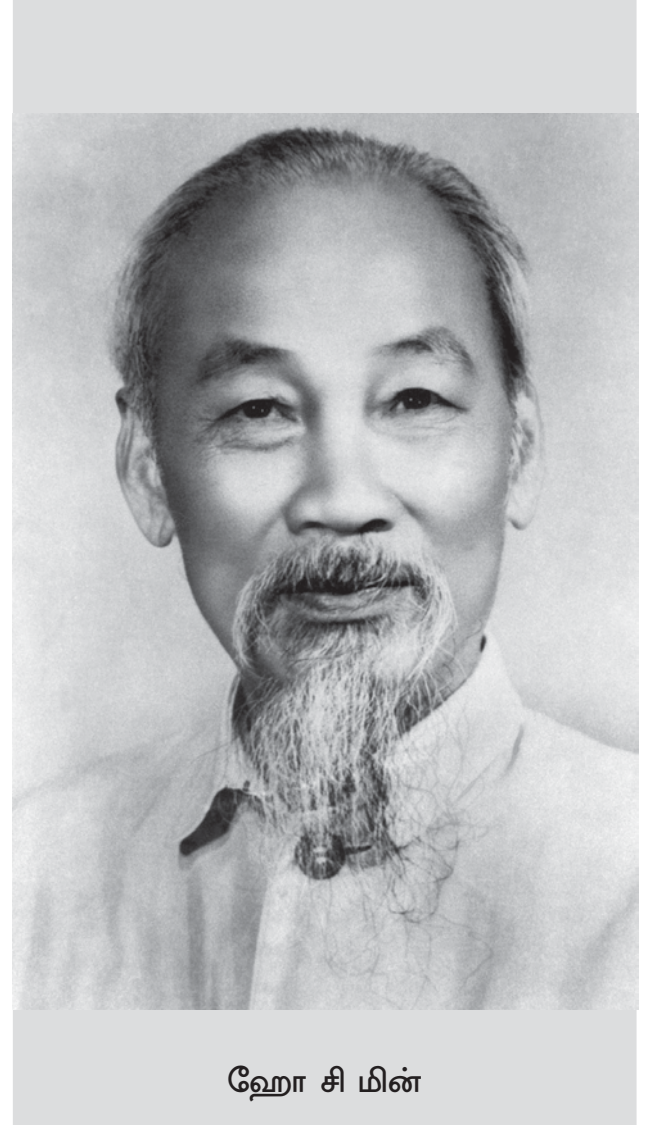
தற்செயலாக, அப்பண்ணைகளில் ஒன்று, புரட்சிக்கு முன்னர் ஒரு பெரிய கோமகனுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தது. அந்தக் கோமகனது சின்னம் பொறித்த கோபுரத்தின் உச்சியில் ஒரு செங்கொடி கம்பீரமாகப் பறந்து கொண்டிருப்பதையும், “விவசாயிகள்” - கொரியர்களும், ஆர்மீனியர்களும்- மகா கனம் பொருந்திய மன்னர் பிராணைப் பற்றி அவரது தர்பார் மண்டபத்திலேயே “கொளரவக் குறைவாகப்” பேசுவதையும் காணப் பெரிதும் வேடிக்கையாக உள்ளது.

மாணவர்களுக்கு இலவச உணவும், தங்கு மிடமும், உடைகளும் தரப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வருக்கும் மாதந்தோறும் சில்லறைச் செலவுகளுக்காக 5 தங்க ரூபிகள் கொடுக்கப்படுகிறது. மாணவர்களுக்குக் குழந்தை வளர்ப்பைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக, இப்பல்கலைக்கழகம் ஒரு குழந்தைகள் இல்லத்தையும் ஒரு மாதிரிப் பாலர் விடுதியையும் நடத்திவருகிறது. 60 அழகான குழந்தைகள், பல்கலைக்கழக ஆதரவில் அங்கு வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

இப்பல்கலைக்கழகத்தின் வருடாந்திரச் செலவு 5,16,000 தங்க ரூபிகள் ஆகும். இங்கு பயிலும் 62 தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும் ஒரு “கம்யூன்” வாழ்வு நடத்துகின்றனர். மாணவர்களின் பொதுக்குழுக் கூட்டத்தில் மூன்று மாத காலத்திற்கென ஒரு தலைவரும், கம்யூனின் தீவிர ஊழியர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இப்பல்கலைக்கழகத்தின் பொருளாதார, நிர்வாக வேலையில் நிரந்தரமாகப் பங்கு கொள்ள ஒரு மாணவர் பிரதிநிதி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். எல்லா மாணவர்களும், முறை போட்டுக் கொண்டு உணவகம், நூல் நிலையம், சங்கம் ஆகிய இடங்களில் பணியாற்றுகின்றனர்.

எல்லா “சிறு குற்றங்களும்”, வேறுபாடுகளும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு விசாரணைக் குழுவினால் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன. இந்த விசாரணைக் குழுக் கூட்டத்தில் எல்லாத் தோழர்களும் கலந்து கொள்ளுகின்றனர். வாரத்திற்கு ஒருமுறை “கம்யூன்” கூடி, சர்வதேச அரசியல், பொருளாதார நிலையை விவாதிக்கிறது. அப்போதைக்கப்போது மாலை விருந்துகள் நடைபெறுவதுண்டு; அது போது மாணவர்கள் தங்கள் தேசியக் கலையைப் பிறருக்கு நிகழ்ச்சிகள் மூலம் திறம்பட நடத்திக் காட்டுகின்றனர்.

போல்ஷிவிக்குகளது “காட்டுமிராண்டித் தனத்தை” எடுத்துக்காட்டக் கூடிய மிகச் சிறந்த உண்மை என்னவெனில், அவர்கள் காலனி மக்களைத் தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதுவது கிடையாது; அவர்களைத் தங்கள் சகோதரர்களாகப் பாவித்து, ரஷ்யாவின் அரசியல் வாழ்விலும் பங்கு கொள்ளுமாறு அழைக்கவும் செய்கின்றனர். சோவியத்துக் களுக்கு நடைபெறும் தேர்தல்களில் அந்த மாணவர்களும் கூடப் பங்கு கொள்கின்றனர்; அவர்கள் பிரதிநிதிகளையும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகின்றனர். இந்தக் காலனி மக்கள் தாங்கள் பிறந்த நாடுகளில் “ஆளப்படுபவர்களாக”க் கருதப்படுகின்றனர்; அங்கு அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு உரிமை - வரி கொடுக்கும் உரிமைதான் - உண்டு. தங்களது சொந்த நாட்டின் வாழ்வு பற்றிப் பேசுவோ அல்லது தேர்தல்களில் வாக்களிக்கவோ, வாக்குகளைப் பெறவோ அவர்கள் அனுமதிக்கப்படு

ஹோ சி மின்

வதில்லை. தங்கள் சொந்த நாடுகளிலேயே “குடியரிமை”க்காக வீணாகக் கெஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் காலனி நாடுகளிலுள்ள எனது சகோதரர்கள், பூர்ஷுவா ஜனநாயகத்தையும், தொழிலாளர் ஜனநாயகத்தையும் ஒத்திட்டுப் பார்க்கட்டும்.

இந்த மாணவர்கள் அனைவருமே பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர்; பிறரது கஷ்டங்களையும் கண்டவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஒரு “உயர்ந்த நாகரீகத்தின்” ஒடுக்குமுறையின் கீழ் வாழ்ந்தவர்கள்; அன்னிய மூலதனத்தினால் சுரண்டப்பட்டவர்கள்; அடக்கப்பட்டவர்கள். அதனால் தான் அவர்களுக்கு அறிவைப் பெறுவதில் அத்துணை உற்சாகமும், ஆர்வமும் உள்ளது. அவர்களுக்குக் காரியார்த்தமாகவும் இருக்கத் தெரியும்; களிப்புடன் இருக்கவும் தெரியும். லத்தீன் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த வாடிக்கையாளர்களைப் போன்றோ, அல்லது பாரிஸிலும், ஆக்ஸ்போர்டிலும், பெர்லினிலும் காணப்படும் இளம் கீழ்திசையாளர்களைப் போன்றோ அவர்கள் சிறிதும் காணப்படவில்லை. காலனி மக்களின் எதிர்காலத்தை இந்தப் பல்கலைக்கழகம் தனது பொறுப்பாக ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது என்று கூறுதல் மிகையாகாது. காலனி நாடுகளையும், அரைக் காலனி நாடுகளையும் மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டால், மத்திய கிழக்கு, தூர கிழக்கு நாடுகள் - சிரியாவுக்கும், கொரியாவுக்கும் இடையேயுள்ள நாடுகள் - ஆசியவற்றின் பரப்பு 1 கோடி 50 லட்சம் சதுர கிலோ மீட்டர்களாகும்; இங்கு வசிக்கும் மக்கள் தொகை 120 கோடி கீழைய நாடுகள் முதலாளித்துவம், ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் உள்ளன. அவர்களது எண்ணிக்கையிலேயே அவர்தம் சக்தி அடங்கியிருந்த போதும், அவர்கள் மிகப்பலராக இருந்தபோதும், இந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், தங்களது சொந்த எதிர்காலத்தைத் தாங்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ள முயன்றதில்லை; அதாவது, சர்வதேச ஒருமைப் பாட்டின் முக்கியத்துவம் பற்றி அவர்கள் இன்னும் சரிவர உணர்ந்து கொள்ளவில்லை; ஒரு போராட்டம் நடத்துவதற்கான அவர்கள் ஒன்றுசேரத் தவறி விட்டனர். அவர்களுக்கு எவ்வித சர்வதேச உறவுகளும் கிடையாது. தாங்கள் மிகப் பெரும் அசுர பலம் கொண்ட சக்தி என்பதைக் கூட அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லை. கீழ்த்திசை மக்களுக்கான பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவியதானது ஒரு புதிய சகாப்தத்தைத் தோற்றுவித்தது. காலனி நாடுகளிலுள்ள இளம், செயலூக்க மூலம் இந்தப்

பல்கலைக்கழகம் மாபெரும் பணியாற்றும். **இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் நோக்கங்களாவன:**

(அ) எதிர்காலப் போராட்ட வீரர்களுக்கு வர்க்கப் போராட்டக் கோட்பாடுகளைக் கற்றுக் கொடுப்பது; ஒரு புறம் இனவெறி மோதல்களும், மறுபுறம் தந்தை வழிச் சமுதாய வழக்கங்களும் அவர்களது கண்ணோட்டத்தைக் குழப்பியுள்ளது என்பதை விளக்குவது;

(ஆ) சர்வதேசத் தொழிலாளி வர்க்கத்தை இறுதி வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்வதற்கான எதிர்கால ஒத்துழைப்புப் பாதையைச் சமைக்கும் நோக்குடன், காலனிகளிலுள்ள தொழிலாளி மக்களின் தலைமையணிக்கும், மேலை நாடுகளிலுள்ள பாட்டாளிகளுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்துதல்;

(இ) ஒருவர்க்கொருவர் இதுகாறும் பிணைப்புக்களின்றி இருந்து வரும் காலனி மக்கள் ஒருவரையொருவர் நன்கு அறிந்து கொள்ளவும், அவர்கள் ஐக்கியப்படவும் அவர்களுக்கு போதிப்பது; அதன் மூலம் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் புரட்சி அணிகளில் ஒன்றாக வளரவிருக்கும், கீழ்த்திசை மக்களின் எதிர்கால நேசக் கூட்டிற்கான அஸ்திவாரத்தை அமைத்தல். இறுதியாக, ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் ஒடுக்கப்பட்டுவரும் அவர் தம் சகோதரர்களுக்கு தொழிலாளி வர்க்கம் என்ன செய்ய முடியும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவது.

[நிகுயன் ஐ குயோக் என்ற பெயரில் ‘லா வி ஒவிரியா’ என்ற பிரெஞ்சு இதழில் ஹோ சி மின் எழுதிய கட்டுரை. 1920ஆம் ஆண்டில் லெனின் தம் பார்வையைக் கீழே நாடுகள் பக்கம் வலுவாகத் திருப்பினார். 1920 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பாசு நகரில் கீழைநாட்டு மக்களின் முதலாவது மாநாடு நடைபெற்றது. அது முதல் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, தென்னமெரிக்க மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு உதவும் பொருட்டு, கீழைநாட்டு மக்களுக்கான பல்கலைக்கழகம் எனப்படும் ‘கோமிண்டர்ன்’ நிறுவப்பட்டது. அடுத்த வந்த இரு தலைமுறை கீழைநாடுகளின் புரட்சியாளர்களுக்கு இப்பல்கலைக்கழகம் பயிற்சி அளித்தது. ரஷ்யப் புரட்சி கீழைநாட்டு மக்களுக்கு பருண்மையாக வழங்கிய விடுதலைப் போராட்ட ஆதரவு வெளிப்பாடே இப்பல்கலைக்கழகம். இக்கட்டுரை கீழைநாட்டு மக்களுக்கு ‘ரஷ்யப் புரட்சி’ வழங்கிய செல்வத்தைத் தட்டத் தெளிவாகக் கோட்டுக் காட்டுகிறது.]

நியூ செஞ்சூரியின் புதிய வெளியீடு

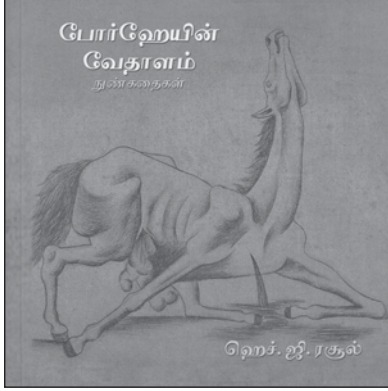
₹ 370/-

இந்தியத் தத்துவங்களுக்குள் நடந்த, நடக்கும் போராட்டத்தை, அதன் உயிராற்றல் சற்றும் சிதறாத வண்ணம் இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகிறது.

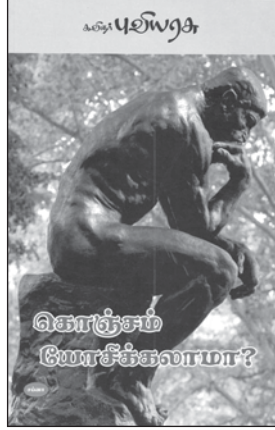
இந்தியத் தத்துவங்களின் சொல்லாடல்களின் பின்புலத்தில் தமிழ்ச் சிந்தனைத் தடத்தினை எடுத்துக்கூறுவதோடு, அதன் அறுபடாத தொடர்ச்சியையும் அதன் வேர் தமிழ் நிலத்தின் பூதவாதத்தில் பதிந்துள்ளதையும் விளக்குகிறது.

இருமைப்படுத்தும் வகைப்பாடுகள், வாய்ப்பாடுகள் எவற்றினுள்ளும் சிக்கிக் கொள்ளாமல், இந்திய, தமிழ் மரபுகளின் சிந்தனை வரலாற்றைத் தேடுவதின் ஊடாக இந்நூல் தம் சொந்த மரபை, அதன் இயல்பார்ந்த தருக்கங்களின் வழியாக அறிந்து கொள்வதைச் சாத்தியப்படுத்துகிறது.

நூல் அறிமுகம்...

போர்ஹேயின் வேதாளம்
 ஹெச்.ஜி.ரகுல்
வெளியீடு: கீற்று வெளியீட்டகம்
 1/47 A, அழகிய மண்டபம்,
 முளகுமுடு அஞ்சல்,
 குமரி மாவட்டம் - 629167
 தொடர்புக்கு : 9791954174
 விலை : ₹ 120/-

கொஞ்சம் யோசிக்கலாமா?
 கவிஞர் புவியரசு
வெளியீடு: சப்னா புக ஹவுஸ்
 1, கிழக்கு பெரியசாமி சாலை,
 (வடகோவை பேருந்து நிறுத்தம் அருகில்)
 ஆர்.எஸ்.புரம், கோவை - 641002
 தொடர்புக்கு : 0422-4629999
 விலை : ₹ 75/-

புல்லாங்குழலும் இருபது துளைகளும்
 சீதா - மகிழினி
வெளியீடு: வாசகன் பதிப்பகம்
 167, ஏ.வி.ஆர் காம்ப்ளெக்ஸ்,
 செரி ரோடு, சேலம் - 636007
 தொடர்புக்கு : 9842974697
 விலை : ₹ 90/-

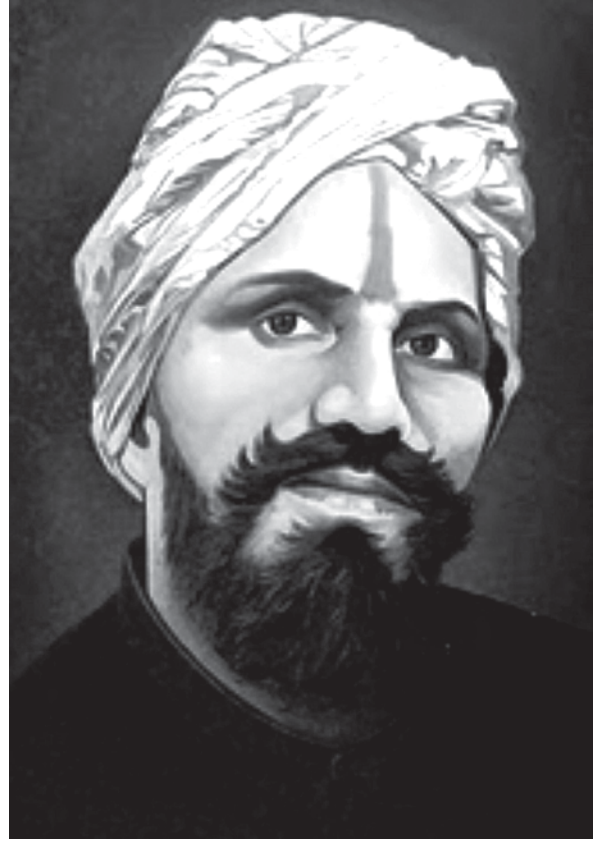
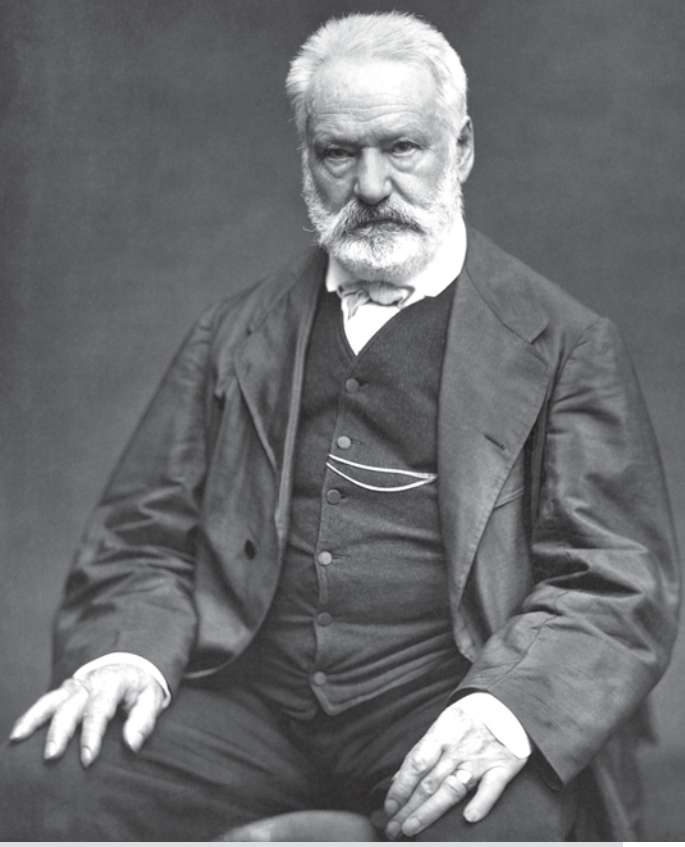
மீத்தேன் அகதிகள்
 பேராசிரியர் த.செயராமன்
வெளியீடு: மீத்தேன் திட்ட எதிர்ப்புக்
 கூட்டமைப்பு - தமிழ்நாடு
 19/2, சேந்தங்குடி வடக்குத் தெரு,
 ஆனதாண்டவபுரம் சாலை,
 மயிலாடுதுறை - 609001
 தொடர்புக்கு : 04364-227484
 விலை : ₹ 150/-

பறவையியல்
 வ.கோகுலா, சி.காந்தி
வெளியீடு: ஜாசிம் பப்ளிகேஷன்ஸ்
 திருச்சிராப்பள்ளி - 23
 தொடர்புக்கு : 9443587233
 விலை : ₹ 300/-

மகாகவி பாரதியாரின் கண்ணன் பாட்டு
 தொகுப்பாசிரியர் முனைவர் கோவை வாணன்
வெளியீடு: சப்னா புக ஹவுஸ்
 1, கிழக்கு பெரியசாமி சாலை,
 (வடகோவை பேருந்து நிறுத்தம் அருகில்)
 ஆர்.எஸ்.புரம், கோவை - 641002
 தொடர்புக்கு : 0422-4629999
 விலை : ₹ 75/-

விக்டோர் யூகோ பாரதியார்: ஓர் ஓப்பீடு

விஜய் அமிர்தராஜ்

தமிழ், பிரெஞ்சு இலக்கிய வரலாற்றில் பாரதியார் (1882 -1921), விக்டோர் யூகோ (1802 -1885) இருவரும் மிக முக்கியமான கவிஞர்களாகத் திகழ்ந்துள்ளனர். இவர்கள் நவீன படைப்பிலக்கியமான கவிதையில் புதிய மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தனர். கற்றவர்கள் நாவில் மட்டும் பழகிவந்த படைப்புகளைப் பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிமையாகப் படைத்தனர். இவ்விருவரும் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்கள். இருப்பினும் இவ்விருவரின் படைப்பிலக்கியச் சிந்தனையினை நோக்குகையில் சில ஒற்றுமைகளுக்கான கூறுகள் இருப்பதை அறியமுடிகிறது என்பதை விளக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இக்கட்டுரையின் ஆய்வு எல்லையாக விக்டோர் யூகோவின் 'ஏழை படும் பாடு' எனும் புதினமும் பாரதியாரின் 'பாஞ்சாலி சபதமும்' அமைகின்றன.

பிரெஞ்சு இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியமான படைப்பாளியாக 'விக்டோர் யூகோ' கருதப்படுகின்றார். 1802-ஆம் ஆண்டு பிறந்த இவர் இளம் வயதிலேயே (15) எழுதிய கவிதை பிரெஞ்சு அகாதெமியின் பாராட்டைப் பெற்றது. அதோடு மட்டுமில்லாமல் கீழை நாட்டுக் காட்சிகள் (les Orientales), ஒளிக் கதிர்களும் நிழல்களும் (les Raynos et les Ombres), கண்டனக் கணைகள் (les Châtiments), சிந்தனைகள் (les Contemplations), காலத்தின் காவியம் (la legend des

Siècles), ஏழை படும் பாடு (les Misérables), கடலோடி உழைப்பவர்கள் (les travailleurs de la mer), இளிச்சவாயன் (l'Homme que rit) முதலிய படைப்புகளைப் படைத்துள்ளார். இதில் 'ஏழை படும் பாடு' எனும் புதினம் தமிழ் மொழியில் நான்கு மொழிபெயர்ப்புகளாகவும் திரைப்படமாகவும் வெளிவந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. தனது படைப்புகளின் வழிச் சமூகத்தில் நடந்த சீர்கேடுகளையும் சர்வாதிகார ஆட்சி முறையையும் எதிர்த்துக் குரல் எழுப்பிய இவர் 1885-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார். இவர் இறந்த போது பாரதிக்கு மூன்று வயது. பாரதியார் தன் வாழ்நாளின் சில வருடங்களைப் புதுவையில் கழித்த காலகட்டத்தில் தான் சில முக்கிய படைப்புகளான பாஞ்சாலி சபதம், கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு முதலியவற்றைப் படைத்துள்ளார். அதோடு அக்காலகட்டத்தில் பாரதிக்கு பிரெஞ்சு மொழியின் அறிமுகமும் அம்மொழிப் படைப்பாளிகளின் அறிமுகமும் இருந்திருக்க வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன. பாரதியைப் பிறமொழிப் படைப்பாளர்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு மேற்கொண்டவர்களான க. கைலாசபதி, சுத்தானந்த பாரதியார், ரகுநாதன் முதலானோர் பைரன், கீட்ஸ், ஷெல்லி, ஷேக்ஸ்பியர், வோர்ட்ஸ்வோர்த், மில்டன், வால்ட்விட்மன், டென்னிசன், ராபர்ட் ப்ரோஸ்ட், மாயா கொவ்ஸ்கி முதலிய இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் தாக்கம் இருப்பதைப் பாரதியின் படைப்பின் வழி ஆராய்ந்துள்ளனர். 'பாரதியார் கவிதை நூல்கள் குறித்த ஆய்வுகள் ஒரு மதிப்பீடு' எனும் நூலில் ஐசக் சாமுவேல் நாயகம் என்பவர் பாரதியாருக்கு மேற்குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகளைத் தவிர்த்து இன்னும் பல மேலை நாட்டு இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் தாக்கமும் இருந்துள்ளது. இதனைக் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்

அமெரிக்கா, ரஷ்யா, பிரான்ஸ், ஜப்பான், சீனா போன்ற மேலை நாட்டு அறிஞர்களின் கருத்துக்களைக் குறித்தும் கட்டுரைகளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும். தொழில் என்னுங் கட்டுரையில், சீ இங் என்ற சீன ஞானி, தோல்ஸ்தோய் என்ற ருஷ்ய ஞானி, தோரோ என்ற அமெரிக்க ஆசிரியர், மோந்தாஞ் என்ற ஃபிரான்ஸ் தேசத்துப் பண்டிதர், மற்றும் பலரின் கூற்றுக்களைச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு, "விக்டர் ஹியூகோ என்ற பிரெஞ்சு ஞானியின் வசனங்கள்" என்னும் தனிக் கட்டுரையும் எழுதியுள்ளார் பாரதியார் (1992, பக். 383, 396).

மேலும், பாரதியின் படைப்புகளை ஆராய்ந்து தொகுத்த ஆய்வாளர்களான ரா.அ. பத்மநாபன், ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி, சீனி. விசுவநாதன் ஆகியோர்களின் வழி சில குறிப்புகளையும் அறியமுடிகின்றது. அவை: 'பாரதியார் சில பாடல்களை பிரெஞ்சில் மொழிபெயர்த்து பாரிஸில் உள்ள பத்திரிகைகளுக்கு

அனுப்பி நூறு பவுன்ட் சன்மானம் கிடைத்ததாக ரா. அ. பத்மநாபன் குறிப்பிடுகிறார்' (2006, ப. 197). 'பாரதியார் கவிதைகளை எழுதும் போது பொருளுணர்ந்து சரியான இடத்தில் இலத்தீன், பிரெஞ்சு சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்' என்று ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி குறிப்பிடுகிறார் (2008, பக். 21, 22). மேலும், பாரதி 'தி ஹிந்து நாளிதழ் 2 செப்டம்பர் 1914 இல் பிரெஞ்சு மொழியில் லமார்த்தின் எழுதிய செர்வியாவின் வீரக் கதைப்பாடல் ஒன்றை மொழி பெயர்த்துள்ளார்' என்று சீனி. விஸ்வநாதன் குறிப்பிடுகிறார் (1989, பக். 85 - 89).

கவிதையில் பல்வேறு குறியீடுகளின் வாயிலாகக் கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. குறியீட்டின் வாயிலாக இன்றைய புதுக்கவிதை எழுத்தாளர்கள் சமுதாய நடப்பியலை உணர்த்துகின்றனர். அவர்களுள் விக்தோர் ய்யூகோவும் பாரதியும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 'பிரெஞ்சு மொழி நவீன இலக்கியத்தில் குறியீட்டுப் படைப்பாளிகளின் முன்னோடியாக விக்தோர் ய்யூகோ திகழ்கிறார். அதே போல் தமிழில் பாரதியும் குறியீட்டுக் கவிஞர்களின் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார்'. (வெ. ராஜ கோபாலன், 2006, ப. 72). எனவே, இருவரும் தங்கள் படைப்புகளில் குறியீட்டு உத்தி முறையைக் கையாண்டு உள்ளனர் என்பது தெளிவு. மக்கள் இயல்பாகப் பேசும் போதே குறிப்பால் ஒன்றை உணர்த்தும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். 'சாடை பேசுதல்' என்னும் வழக்கமும் சிலரிடையே உண்டு. இதுவும் ஒரு வகைக் குறியீடே. கவிதையிலும் இம்மரபு தொடர்கிறது. பறவை என்பதை சுதந்திரத்திற்கும் வெண்மை என்பதை அமைதிக்கும் குறியீடாகப் பயன்படுத்துவர். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு வகையான குறியீடு உள்ளது. குறியீடுகளைக் கையாள்வதில் கை தேர்ந்தவர்கள் கவிஞர்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேலை நாடுகளில் இலக்கியத்தில் குறியீட்டைப் பயன்படுத்துவது பற்றிய சிந்தனை ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் குறியீடு பயன்படுத்துவது காலங்காலமாகவே இருந்து வந்துள்ளதை மறுக்க முடியாது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி வெற்றி கண்டவர் பாரதி. அவர் தன் காலத்துக்கு ஏற்ப சுதந்திர உணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் தொன்மக் குறியீடுகளைக் கையாண்டுள்ளார். காளி, கண்ணன், குயில், பாஞ்சாலி, பாரதமாதா என்பவையெல்லாம் பாரதி பயன்படுத்திய குறியீடுகள் எனலாம்.

ய்யூகோவும் பாரதியாரும் வெவ்வேறு சூழலில் வாழ்ந்தாலும் இவர்களின் சமூகச் சிந்தனை என்பது விடுதலையை நோக்கியதாகவே உள்ளது. ய்யூகோ வாழ்ந்த சமூகச் சூழல் என்பது 'மாறி மாறி நிகழ்ந்த இரு சர்வாதிகார ஆட்சி, இரு மன்னராட்சி, இரு புரட்சிகள், இரு குடியரசு' எனப் பல மாற்றங்களைக் கொண்டுள்ளது

(வெ.ராஜகோபாலன், 2006, ப. 62). இச்சூழலில் மன்னனை நேரடியாகவும் சில சமயங்களில் மறைமுகமாகவும் சாடுகிறார். இவருடைய படைப்பு களில் குறியீடாக ஒளி, கடல், கல்லறை, மலர், பறவை, ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

காதல், கல்லறை, புகழ், இல்வாழ்க்கை
ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் இடைவிடாது
எழும்பி அடங்கும் அலைகள்,
காற்றின் அசைவு, ஒளிக்கதிர் ஆகிய
இவையனைத்தும் உயிர்ப்பினை உணர்த்தும் போது
பளிங்கு போன்ற என் ஆன்மாவில் பட்டு
அதில் அதிர்வை உண்டாக்கி
ஒளிர்ச் செய்கின்றன.

(வெ.ராஜகோபாலன், 2006, ப. 51)

காலப்போக்கில்
கல்லறை அவர்கள் கண்களையும் மூடியபின்
உங்கள் பெயர் சொல்ல எதுவுமே இராது
எங்கள் குரல் எதிரொலிக்கும் சிறு இடுகாட்டில்
எந்தவொரு மூலைமுடுக்கிலும்
ஒரு நடுகல் கூட இல்லையே,
உங்களை நினைவு கூர்! les rayons et les Ombres,
Oceano Nox, (2006, ப. 86).

மேலும், ய்யுகோ சர்வாதிகாரத்தை எதிர்ப்ப வராகவும் தனிமனித சுதந்திரத்தைப் போற்றுவராகவும் இருந்துள்ளார். அந்த வகையில் இவருடைய படைப் பாண 'லெ மிஸ்ரெஃப்' எனும் படைப்புச் சமூக விடுதலையையும் தனிமனித விடுதலையையும் போற்றுகிறது. இப்படைப்பில் வரும் 'ழான் வால் ழான்' எனும் பாத்திரம் சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்துத் தனி மனிதனின் விடுதலையை உணர்த்துகிறது. இப்புதினம் பற்றி வெ. ராஜகோபாலன், பின்வருமாறு குறிப்பிடு கிறார் : 'இந்த நீண்ட புதினத்தில் ய்யுகோ, சமுதாயத்தில் பரவிவிட்ட அநீதிகளைச் சாடுகிறார். பேராசையால் மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவது, பசியும் பட்டினியும் பெண்களை இழிநிலைக்குத் தள்ளுவது, பள்ளியில் படிக்க வேண்டிய பருவத்தில் பிஞ்சுக் குழந்தைகளைக் கடின கொடிய வேலை செய்ய வைத்து அவர்கள் உழைப்பை உறிஞ்சுவது போன்ற பல சமூகக் கொடுமை களை எடுத்துக்காட்டும் சம்பவங்களைப் பின்னிப் பிணைத்து ஓர் உருக்கமான, உன்னதமான படைப்பைத் தந்துள்ளார்' (2006, ப. 67). இப்படைப்பில் ய்யுகோ ஒரு தனிமனிதனைக் குறியீடாகப் படைத்து மன்னராட்சியைச் சாடுகிறார். அதே சமயம் சமூகப் பொருளாதாரத்தில் நளிவடைந்த ஒருவன் எவ்வாறு சர்வாதிகார ஆட்சியால் துன்புறுகின்றான் என்பதையும் சித்திரிக்கிறார். இவரைப் போன்று பாரதியாரும் சமூக விடுதலைக்காக அக்னி, பாரதமாதா, குழந்தை, பறவை, பாஞ்சாலி முதலிய வற்றைக் குறியீடாகப் பயன்படுத்துகிறார். பாரதியார் பாடல்களில் 'பாரத மாதா' எனும் குறியீடு இயல்பாகவே

அவருடைய கவிதைகளில் புலப்படுகின்றது. 'பாஞ்சாலி சபதம்' எனும் படைப்பில் அவர் ஏன் பாஞ்சாலி எனும் கதாபாத்திரத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத் துள்ளார். யார் இந்தப் பாஞ்சாலி? என்கிற கேள்வி நம்மிடையே இயல்பாக எழுகின்றது. மகாபாரதம் இந்தியாவின் முக்கியமான தொன்மக் காவியமாய்த் திகழ்கின்றது. இதில் கூறப்படும் செய்தி மண்ணாசையால் ஏற்படும் ஒரு குடும்பச் சண்டையாகும். இதிலுள்ள ஒரு பாத்திரத்தை அவர் வாழ்ந்த சூழலுக்கேற்ப 'பாஞ்சாலி சபதம்' என்று படைத்துள்ளார். இவை எல்லாவற்றையும் ஒரு மையத்தில் வைத்து நோக்கும் போது ஏன் பாஞ்சாலி எனும் கதாபாத்திரத்தைத் தேர்வு செய்கிறார் பாரதியார். அதாவது, பாரதியார் ஆங்கில ஏகாதி பத்தியத்தை எதிர்க்க பாஞ்சாலி என்னும் பாத்திரத்தைப் பாரத மாதாவாகச் சித்திரிக்கிறார். பாஞ்சாலி சபதத்தை ஆய்வு செய்த வீ.சி. கந்தையா இதனைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதக் கதையை அடிப்படையாகவும் பெண் விடுதலை, தேசிய விடுதலை ஆகியவற்றை நோக்கமாகவும் கொண்டு, திருவருட்பெருமை, விதியின் வலிமை, தருமமே வெற்றிபெறும் என்னும் உண்மைகளை மக்கள் மனதில் பதியச் செய்யும் பொருட்டுப் பாஞ்சாலி சபதம் எழுதினார். (1992, ப. 532)

இக்கூற்றின் வழிப் பார்க்கும் போது பாஞ்சாலி சபதம் தேசிய விடுதலையின் பொருட்டுப் பாரதியால் படைக்கப்பட்டது மேலும் பாரதியார் பாரதத் தாயை மனதில் நினைத்துப் பாஞ்சாலியைக் குறியீடாகப் படைக்கிறார். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பாரதமாதா அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பதும், அதே சமயம் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது நம் நாட்டுப் பெண்கள் ஆங்கிலே யருக்கு அடிமைகளாகவும் ஆண்களின் இச்சையைப் போக்குபவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். மேலும் இதற்கு நம்மவர்களே துணை போனதுதான் மாபெரும் பிழை என பாரதி கருதுகிறார் என்று வீ.சி கந்தையா குறிப்பிடுகிறார். இதே சூழல் மகாபாரதத்திலும் இருப்பதை உணர்ந்த பாரதி பிறர் பொருளின் மீது ஆசைப்பட்ட துரியோதனனாலேயே தரும இராஜ்ஜியம் இழக்கப்பட்டது. என்பதை உணர்த்தும் விதமாகப் பாஞ்சாலியைப் பாரத மாதாவுக்குக் குறியீடாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகிறது.

துச்சா தன்னெழுந்தே - அன்னை
துகிலினை மன்றிடை உரிதலுற்றான்
பொன்னொளி வாழ்த்திடுவார் - அந்தப்
பெருமக்கள் செல்வத்தில் பெருகுதல் போல்
கண்ணிரான் அருளால் - தம்பி
கழற்றிடக் கழற்றிடத் துணி புதிதாய்
வண்ணப்பொன் சேலைகளாம் - அவை

வளர்ந்தன வளர்ந்தன வளர்ந்தனவே!
எண்ணத்தில் அடங்காவே அவை
எத்தனை எத்தனை நிறத்தனவே! - துகிலுரிதல் - 201

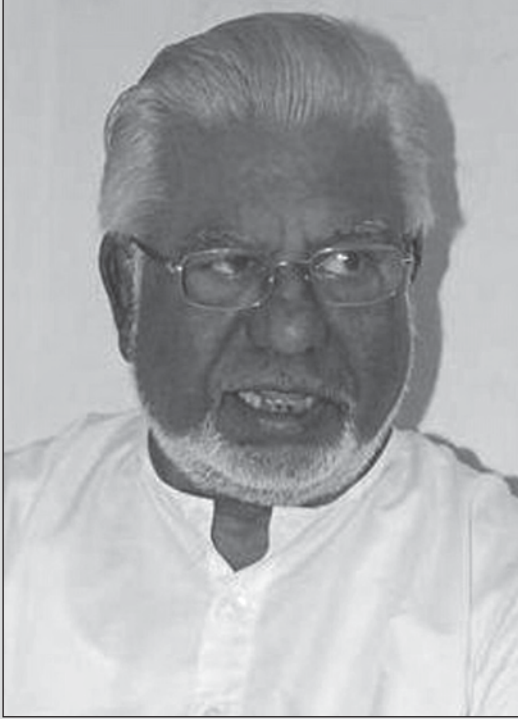
என்னும் பாடல் வரிகளுக்கு விளக்கம் தரும் பி. ஸ்ரீ. 'பாரதியும் தாகூரும்' எனும் நூலில் இதனை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார். 'பாஞ்சாலி சபதம் பாரத மாதாவின் அடிமை நிலையை மனத்திற் கொண்டு பாரதக் கதையின் ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு புது உருவம் கொடுக்கப்பட்ட படைப்பு எனப் பல திறனாய்வாளர்கள் சுட்டுகின்றனர். உரிமைகளையும் உடைமைகளையும் இழந்து அடிமையாய் நின்ற பாரத மாதாவின் நிலை தான் பாஞ்சாலி சபதத்தில் ஆடை குலைவுற்று நின்ற பாஞ்சாலியின் நிலையெனப் பாரதியார் கூறுகிறார். பின்னர் கண்ணன் அருளால் பாஞ்சாலியின் ஆடை மென்மேலும் வளர்வதுபோல முழுச்சுதந்திரம் அடையப் போகும் பிற்கால நிலையை இக்காவியத்தில் உள்ளுறுத்தப் பட்டுள்ளது'. (1970, ப. 49) இக்கூற்றுச் சரியானதுதான் என்றும் தேச விடுதலையே பாஞ்சாலி சபதத்தில் விஞ்சி நிற்கின்றது என்றும் சி.கனகசபாபதி, கு.ப.ராஜ கோபாலன், பிரேமா நந்தகுமார், ரா.அ.பத்மநாபன், க.கைலாசபதி, வீ.சி.கந்தையா முதலானோரும் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர்.

மேற்காணும் ஆதாரங்களின் வழியும் கிடைத்தத் தரவுகளின் அடிப்படையிலும் நோக்கும் போது காலத்தால் முற்பட்ட ய்யுகோவின் லெ மிஸெரபல் எனும் புதினத்தில் வரும் மூன் வால் மூனும், பாஞ்சாலி

சபதத்தில் வரும் பாஞ்சாலியும் நாட்டு விடுதலைக்காகக் கவிஞர்களால் குறியீடுகளாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை விளங்கமுடிகின்றன. பாரதிக்கு வித்தோர் ய்யுகோவிடமிருந்தும் தாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை இக்குறியீட்டு உத்தியை வைத்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மேலும், இதனை வலுசேர்க்கும் விதமாக 1909-ஆம் ஆண்டு இந்தியா நாளிதழில் வெளிவந்த ஓவியமும் சுதந்திரம் மக்களை வழி நடத்திச் செல்கிறது எனும் பிரெஞ்சு தேசத்து ஓவியமும் பெண்ணை ஒரு சுதந்திர தேவியின் குறியீடாகப் பயன்படுத்தியிருப்பது நோக்கத்தக்கது.

பயன்பாட்டு நூல்கள்

- ஐசக் சாமுவேல் நாயகம், டி. எச். (1992). பாரதியாரின் கவிதை நூல்கள் குறித்த ஆய்வுகள் ஒரு மதிப்பீடு. மார்த்தாண்டம், கிரிஸ்டல் அச்சகம்.
- பத்மநாபன், ரா.அ. (2006). சித்திர பாரதி. நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.
- ராஜகோபாலன், வெ. (2000). ஃபிரெஞ்சு இலக்கிய வரலாறு முதல் பாகம். புதுச்சேரி: புதுச்சேரி கூட்டுறவு புத்தகச் சங்கம்.
- . (2003). ஃபிரெஞ்சு இலக்கிய வரலாறு பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு. சென்னை: கால்யா பதிப்பகம்.
- . (2006). ஃபிரெஞ்சு இலக்கிய வரலாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு. சென்னை: கால்யா பதிப்பகம்.
- விசுவநாதன், சீனி. (1989). பாரதி நூல்கள் பதிப்பு வரலாறு. சென்னை: மாருதி பிரஸ்.
- வேங்கடாசலபதி, ஆ. இரா. (2008). பாரதி கருவூலம். நாகர்கோவில்: காலச்சுவடு பதிப்பகம்.

அஞ்சல்

தமிழிலக்கிய வெளியிலும்
பொதுச் சமுத்திலும்
'கவிக்கோ' என அழைக்கப்பெற்ற
கவிஞர் பேராசிரியர்
அப்துல் ரகுமான் மறைவுக்கு
'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள்நூலகம்'
அஞ்சலியைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

ஒவ்வொரு துளிக்குள்ளும் ஓர் உலகம்

முனைவர் அ.செல்வராசு

தோழர் பி.தயாளன் எழுதியிருக்கும் 'விடுதலைக்கு வித்திட்ட தியாக தீபங்கள்' என்ற நூல் மூன்று கோணங்களில் நோக்கத்தக்கதாக உள்ளது. ஒன்று, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டக் காரர்களின் வரலாறாகத் தெரிகிறது. இரண்டு, இந்தியாவைப் பற்றிய தகவல் களஞ்சியமாக மிளிர்கிறது. மூன்று, இளைஞர்களுக்குச் சமூக வழி காட்டி நூலாகத் திகழ்கிறது. இந்த மூன்று கோணங்களை உள்ளடக்கியிருப்பதே இந்நூலின் முதல் வெற்றியாகும்.

இந்திய வரலாறுகூட நடந்தவற்றை அப்படியே பதிவு செய்ததாகக் காணப்பெறவில்லை. அதுவும் தணிக்கைக்கு உட்பட்டுத்தான் தயாரிக்கப்பட்டு உள்ளது. யார் கையில் கத்திரிக்கோல் கிடைத்ததோ அதற்கு ஏற்ப வெட்டுக்களும் ஓட்டுக்களும் நடந்

துள்ளன. இல்லையென்றால் 1857-ஆம் ஆண்டை இன்னும் கட்டி அழுது கொண்டிருப்போமா? ஆளுவோருக்காக ஆளுவோரால் எழுதப்பட்ட வரலாற்றைச் சற்று ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு இந்நூல் மக்கள் வரலாற்றைப் பேசுவதாக உள்ளது.

தமிழகத்தில் ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்து முதல் முழக்கமிட்ட பூலித்தேவன் தொடங்கி மூக்கன் ஆச்சாரி வரை 56 பேரின் அரிய வரலாறே இந்நூல். ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் ஒருசில பக்கங்கள்தான் பேசுகின்றன என்றாலும் அவர்களைப் பற்றிய விரிந்த உலகத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

சேர நாட்டின் ஒரு பகுதியான பூழி நாட்டை ஆட்சி செய்து வந்தவர்களின் பரம்பரையில் வந்த

பூலித்தேவன் அனைத்து மதத்தினரையும் ஆதரிப்பவனாக இருந்துள்ளான். ஆங்கிலேயருக்கு ஒரு நெல்மணி கூடக் கப்பமாகக் கட்டமாட்டேன் என்று எதிர்நின்ற முதல் வீரன். அவன் இவ்வாறு எதிர்த்து நின்றதாலேயே அவன் எதிர்த்து நின்ற ஊர் 'நெற்கட்டான் செவ்வல்' என அழைக்கப்பட்டதைத் தோழர் இந்நூலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

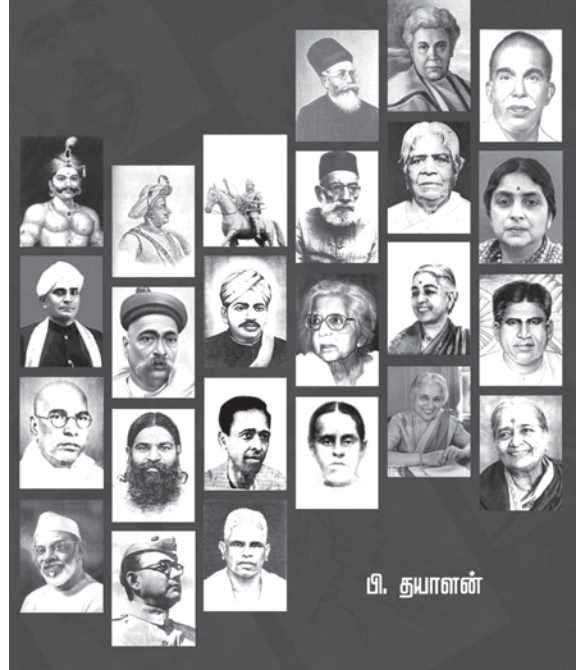
இந்திய விடுதலைக்கு இந்தியாவில் இருந்தவர்கள் மட்டுமின்றி வெளிநாட்டில் இருந்தவர்களும் தங்கள் பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளனர். அப்படிப் பங்காற்றியவர்களுள் ஒருவர் அன்னி பெசன்ட் அம்மையாராவார். சுய சிந்தனையும் மனித சமூக விடுதலையையும் உடையவர்கள் நாடு, மொழி என்பனவற்றையெல்லாம் கடந்துதான் பயணித்துள்ளனர். மூட மத நம்பிக்கைகளைக் கண்டு வெகுண்டெழுந்த அன்னிபெசன்ட் கணவன், குடும்பம் என்பனவற்றைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு தான் வெளியே வந்துள்ளார். கல்லடி பட்டவர்களும் சொல்லடி பட்டவர்களும் தான் வரலாற்றில் நிலைபெற்றுள்ளனர். இதில் அன்னிபெசன்டும் விதிவிலக்கன்று. 1893-ஆம் ஆண்டு இந்தியா வந்த அவர், அரசியல் விழிப்புணர்வை மையமாகக் கொண்டு சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். அவரது சொற்பொழிவு நாட்டு மக்களிடம் மிகப் பெரிய எழுச்சியை உண்டாக்கியுள்ளது. எந்த ஊடக வசதியும் இல்லாத காலத்தில் அன்னி பெசன்ட் போன்றவர்களையெல்லாம் மக்களிடம் எப்படிச் சென்று சேர முடிந்தது என்பதை நினைக்கும் போதே வியப்பாக உள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலோருக்கு அறிமுகமான பெயர் மூவலூர் இராமாமிர்தம் அம்மையாராவார். இவரைப் பற்றிய அரிய தகவல்களைத் தோழர் பதிவு செய்துள்ளார். இவரைப் பெற்ற தாயே இவரை ஒரு தாசிப் பெண்ணிடம் ஒப்படைத்து விட்டு ஓடிவிட, அத்தாசிப் பெண்ணால் வளர்க்கப்பட்ட அம்மையார் அப்பெண்ணின் பெயரான ஆச்சிக்கண்ணு என்ற பெயரின் தலைப்பெழுத்தையே தன் பெயருக்குத் தலைப்பெழுத்தாகக் கொண்டார் என்ற செய்தி இந்நூலில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. அது மட்டுமின்றி 'மத மூட நம்பிக்கையே பெண்களின் இழிவுநிலைக்குக் காரணம்' என்று அவர் ஒரு மேடையில் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுதே ஒரு கும்பல் மேடையேறி அவரது கூந்தலை அறுத்து அவமானப்படுத்தியது எனக் குறிக்கப் பெற்றிருப்பதும் முக்கியமான செய்தியாகும். பூமி உருண்டை என்று உண்மை பேசியதற்காகக் கலிலியோ கல்லால் அடித்துக்

கொல்லப்பட்டார் என்ற வரலாற்றுச் செய்தியையும் இங்கு இணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

இந்தியாவையும் இந்திய விடுதலையையும் தமக்கானதாகச் சொந்தம் கொண்டாடும் வந்தேறிக்கூட்டம் உண்மையான இந்திய வரலாற்றை மூடி மறைக்க முயற்சி செய்து கொண்டுள்ளது. இந்திய விடுதலை ஒரு இனத்தால் சாத்தியப்படவில்லை; ஒரு மதத்தினரால் சாத்தியப்படவில்லை; ஒரு மொழியினரால் சாத்தியப்படவில்லை; ஒரு நிறத்தினரால் சாத்தியப்படவில்லை. எல்லாத் தரப்பு மக்களின் ஒட்டுமொத்த உழைப்பின் அறுவடையாகும். இந்தியர், இஸ்லாமியர் எனப் பிரிவினையைத் தூண்டிவிடும் கூட்டம் இஸ்லாமியர்களின் இந்திய விடுதலைக்கான பங்களிப்பையும் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்திய விடுதலைக்குப்

விடுதலைக்கு வித்திட்ட தியாக தீபங்கள்

விடுதலைக்கு வித்திட்ட தியாக தீபங்கள் பி.துயாளன்

வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
தொடர்புக்கு : 044 - 26251968
விலை: ₹ 235/-

போராடிய மௌலானா சாகிப் கடலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த பொழுது, அவரது மனைவி இறந்து போய்விடுகிறார். உறவினர்கள் எவ்வளவோ கேட்டுக் கொண்டும் இந்திய விடுதலையைவிட, மனைவியின் இறப்பு எனக்கு முக்கியமல்ல என வெளிவர மறுத்துவிட்டார். இவரைப் போன்று ஆயிரக்கணக்கான இஸ்லாமியர்களை இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் களத்தில் காணமுடிகிறது.

இஸ்லாமியர்களைப் போன்று தான் கிறிஸ்தவர் களும் இந்நாட்டு விடுதலைக்காக எல்லாவற்றையும் இழந்து பணியாற்றியுள்ளனர். மதுரையில் புகழ் பெற்ற வழக்கறிஞராக இருந்தவர் ஜார்ஜ் ஜோசப். காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டு, பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற்றிருந்த அவர் தொழிலைக் கைவிட்டு உள்ளார்; மேலைநாட்டு ஆடை அணிவதைவிட்டு கதராடையையும் காந்தி குல்லாவையும் அணிந்து கொண்டு களம் இறங்கிப் போராடியுள்ளார். மதுரையில் நடந்த ஐரோப்பிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தின் போது ஜோசப்பின் மனைவி மதுரைத் தெருக்களில் சென்று பொதுமக்களிடம் அரிசியும் பணமும் பெற்று தொழிலாளர்களுக்கு உதவியுள்ளார்.

தீரர் சத்தியமூர்த்தி பற்றிய தகவல் ஒன்றும் இந் நூலில் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. புதுக்கோட்டையை ஆண்ட மார்த்தாண்ட பைரவத் தொண்டை மானுக்கு ஆஸ்திரேலிய மனைவி வழியாக ஒரு குழந்தை பிறந்துள்ளது. அந்தக் குழந்தையின் கைக்கு ஆட்சி உரிமை போய்விடக் கூடாது என்பதற்காகப் புதுக்கோட்டை மக்களுக்குத் தீரர் சத்தியமூர்த்தி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார். அந்த விழிப்புணர்வின் விளைவு அக்குழந்தைக்கு வாரிசுரிமை செல்லவில்லை என்பதுதான். இத் தகவலைத் தோழர் பி. தயாளன் தெளிவாகச் சுட்டியுள்ளார்.

தமக்குத் தாமே வரலாற்றை எழுதிக் கொள்ளும் தமிழக அரசியல் சூழலில் விடுதலைக்காகக் கிராமங்கள் தோறும் சென்று தண்டோரா போட்டு பிரச்சாரம் செய்தவர், கதர் துணிகளை மூட்டை மூட்டையாகச் சுமந்து சென்று ஊர் ஊராக விற்பனை செய்தவர், மது ஒழிப்பிற்காகக் கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடை முன்பு தலைமையேற்றுப் போராட்டம் நடத்தியவர், தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தவர் என்ற குறிப்புகளை யெல்லாம் கொடுத்து யார் இவர்? என்று கேட்டால் இன்றைய தலைமுறையினரில் ஒருவருக்குக் கூடத் தெரியாதவராகத்தான் இவர் இருப்பார். அப்படிப்

பட்டவர்தான் ஓமாந்தூரார் எனப்பெறும் இராம சாமி ரெட்டியாராவார். தமக்குப் பாராட்டுக் கூட்டமோ வெற்றிவிழாவோ நடத்த வேண்டாம் என்று தடை போட்ட அவர், 'மக்களுடைய நன்மைக்காகத்தான் நாம் பதவியில் இருக்கிறோம். பெரிய மனிதர்களுக்கும் நமக்கு வேண்டியவர் களுக்கும் சலுகை காட்டுவதற்கு அல்ல' எனத் தம் அமைச்சரவைக்கும் உத்தரவு போட்ட முதல்வர் ஓமாந்தூரார் ஆவார். மணல் கொள்ளையிலும் மலைக் கொள்ளையிலும் ஈடுபடுபவர்களுக்கு இந்த வரலாறு தெரியுமா? என்பதுதான் நமக்குத் தெரியவில்லை.

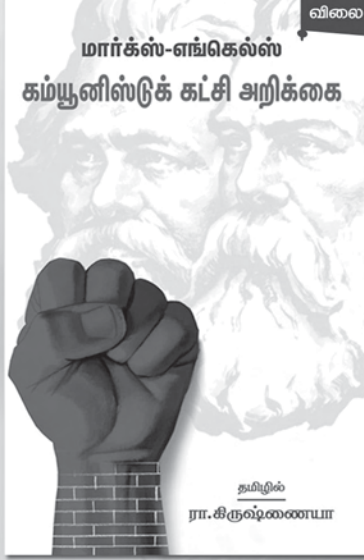
இப்படி ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் கிடைத்தற் கரிய குறிப்புகளைத் தோழர், நூல் முழுக்கக் கொடுத்துக் கொண்டே சென்றிருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும்.

இவை போன்ற, ஆங்கிலேயருக்கும் தீரன் சின்னமலைக்கும் 1801-ஆம் ஆண்டு முதல் போர் நடந்தது, 'இந்து பிரகாஷ்' என்ற இதழ் 1862-ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது, அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் 'தி லிங்க்' என்ற இதழைத் தொடங்கியது, தமிழில் வெளிவந்த முதல் அரசியல் நாளிதழ் 'சுதேச மித்திரன்', 1908-இல் திருநெல்வேலியில் தேசாபி மான சங்கம் நிறுவப்பட்டது, என்பன போன்ற தகவல்கள் பக்கத்துக்குப் பக்கம் நிறைந்து கிடக்கின்றன. ஒருவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை மட்டும் பதிவு செய்துவிடாமல் மேற்கூட்டியவை போன்ற தகவல்களையும் கொடுத்துக் கொண்டே செல்வது படிப்போருக்கும் கூடுதல் தகவல்களைத் தருவதாக உள்ளது.

56 பேரைப் பற்றித் தோழர் குறிப்பிட்டுச் சென்றிருப்பது வெறும் அறிமுகத்திற்காக மட்டு மன்று. தன் நாட்டைப் பற்றித் தெரியாத யாரும் நாட்டுப்பற்று உடையவர்களாக இருக்க முடியாது. தம் மொழியைப் பற்றித் தெரியாத யாரும் மொழிப் பற்று உடையவர்களாக இருக்க முடியாது. இப்படிப் பட்ட இளம் தலைமுறை உருவாகிவிடக் கூடாது என்ற அக்கறையில்தான் தோழர் இந்நூலை ஆக்கி யுள்ளார். இளைய சமூகத்தினருக்கு இந்நூல் ஒரு வழிகாட்டி நூலாகும். இந்நூலை வாசிப்போர், இந்நூலில் சுட்டிக்காட்டப் பெற்றிருக்கும் ஒவ்வொரு வரைப் பற்றியும் தனித்தனியாகத் தெரிந்துகொள் வதற்கு முயல்வர் என்பதில் ஐயமில்லை.

இறுதியாக, தான் கொடுத்திருக்கும் தகவல்கள் எல்லாம் சரியானவையே என்பதற்கு ஆதாரமாகக் குறிப்புக்கு உதவிய நூல்களின் பட்டியலைக் கொடுத்திருப்பதற்குப் பாராட்டுக்கள். ●

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் மார்க்சிய நூல்கள்

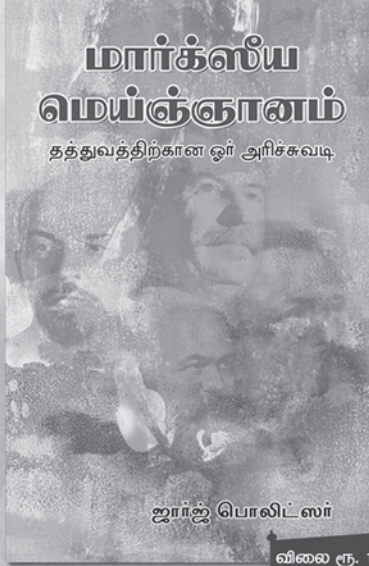
விலை ரூ. 45/-

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ்
கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை

தமிழில்
ரா.கிருஷ்ணையா

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ்
கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அறிக்கை
தமிழில்: ரா.கிருஷ்ணையா

மார்க்ஸீய மெய்ஞ்ஞானம்
தத்துவத்திற்கான ஓர் அரிச்சுவடி
ஜார்ஜ் பொலிடஸர்

விலை ரூ. 180/-

விலை ரூ. 135/-

மார்க்சிய சிந்தனை சுருக்கம்
(மூலதனம் பற்றிய விளக்கம்)
தா.பாண்டியன்

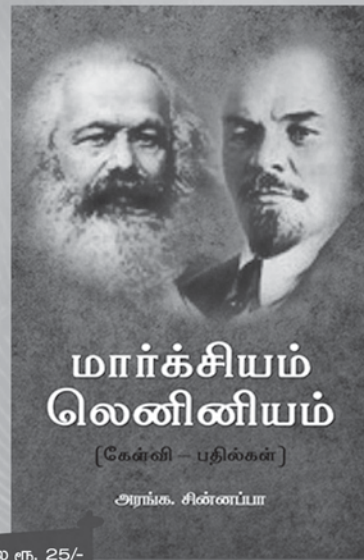
விலை ரூ. 175/-

மார்க்ஸ்
பிறந்தார்

ஹென்றி வோல்கவ்

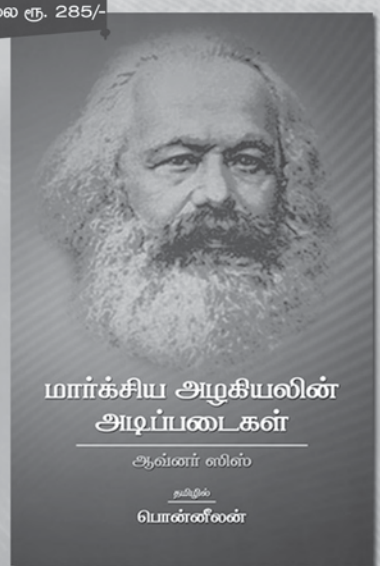
மார்க்ஸ் பிறந்தார்
ஹென்றி வோல்கவ்
மொழிபெயர்ப்பு: நா.தர்மராஜன்

மார்க்சியம் லெனினியம்
(கேள்வி - பதில்கள்)
அராங்க. சின்னப்பா

விலை ரூ. 25/-

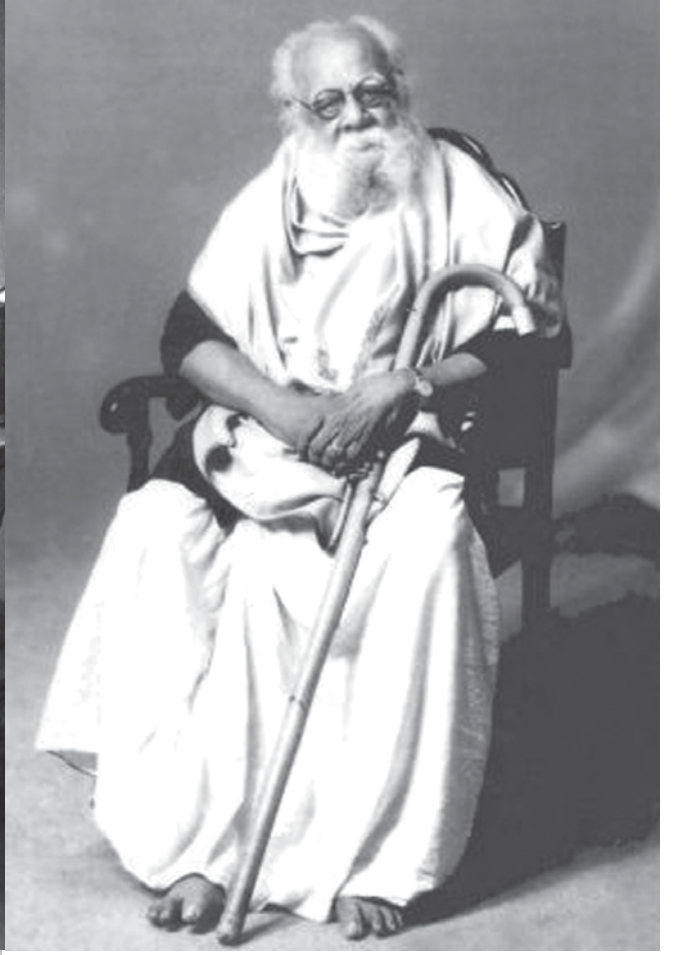
விலை ரூ. 285/-

மார்க்சிய அழகியலின்
அடிப்படைகள்

ஆவ்னர் எரிஸ்
தமிழில்
பொன்னீலன்

மார்க்சிய அழகியலின்
அடிப்படைகள்
ஆவ்னர் எரிஸ்
தமிழில்: பொன்னீலன்

உவேசாவும் பெரியாரும்

பார்ப்பனர் - பார்ப்பனர்ல்லாதார் -
இலக்கியப் பாட ஆய்வு வரலாறு பற்றிய
சில குறிப்புகள்

க.காமராசன்

தமிழ் புலவர்களை, மேதாவிகளைத் தெரியாதவன் அல்ல; தமிழ் இலக்கியங்களின் தன்மையை உணராதவனல்ல.

இன்றைய புலவர்கள், தமிழ் அபிமானிகள் தியரிடிகல் (Theoretical), புத்தகம் படித்த புலவர்கள் என்றால், நான் (Practical) பிராக்டிகல் (அனுபவ) தமிழ் அறிவு உடையவன் என்று கருதியிருப்பவன்.

(பெரியார், 2017-1: 676)

ஓர் இலக்கியச் சர்ச்சை

ஒரு பக்கம் தமிழகத்தில் உயிர்ப்பான மிகப் பெரிய மக்கள் திரள் போராட்டங்கள் நடந்துவருகின்றன. மறுபக்கத்தில் அதற்குக் குறைவில்லாமல் இலக்கியச் சர்ச்சைகளும் நடந்துவருகின்றன. அதிலொன்று கடந்த

பிப்ரவரி மாதம் காலச்சுவடு இதழில் வெளிவந்த ப.சரவணனின் “ஐயருக்கு எதிரான அபவாதம்” என்ற கட்டுரை. இந்தக் கட்டுரையின் சான்றாதாரக் குறிப்பு தொடர்பான ஒரு பிரச்சினையை, பொ.வேல்சாமி தனது முகநூல் பக்கத்தில் கிளப்பினார். மார்ச் மாதம் காலச்சுவடு இதழில் ப. சரவணனும் சான்றாதாரக் குறிப்பு தொடர்பான கேள்விக்கு விரிவான எதிர்வினையை ஆற்றியுள்ளார். அத்துடன் அவ்விதழின் வாசகர் கடிதப் பகுதியில் பொ.வேல்சாமியும், பா.மதிவாணனும் பார்ப்பனர்-வேளாளர் கூட்டு மற்றும் விலகல், கருத்து நிலை சார்பு, ‘ஐரோப்பியரின் தமிழ்த் தொண்டு என்னும் சூழ்ச்சி’ ஆகியவற்றை மையமிட்டு மேலும் சில பிரச்சினைகளைக் கிளப்பியுள்ளனர்.

ப.சரவணன் அவர்களின் கட்டுரையின் சாரம் பின்வருவது : புறநானூறு 34ஆம் பாடலின் பார்ப்பர்த் தப்பிய, குரவர்த் தப்பிய என்ற பாடபேதம் பற்றிய சொல்லாடலில், உ.வே.சா. ‘பார்ப்பனர் என்ற காரணத்தினாலேயே காழ்ப்புணர்வு கொண்டு’, ஓளவை துரைசாமிப் பிள்ளை, சைவ சிந்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் வ.சுப்பையா பிள்ளை ஆகிய பார்ப்பனர்ல்லாதர் பிரித்தானியாரின் ‘பிரித்தானும் சூழ்ச்சிக்குப் பலியாகி’, ‘உ.வே.சா புறநானூற்றுப் பாடத்தை திருத்தினார்’ என்ற ‘அபவாதத்தை ஐயர் மீது’ சுமத்தினர். உண்மையில் ஐயர் கொண்ட பாடமே நெடுங்காலமாக ஓலைச்சுவடிகளில் வழங்கி வந்துள்ளது. ‘இலக்கிய நேர்மையோடு’, ‘ஆரியக் கருத்தியலை இருட்டடிப்பு’ச் செய்யாமல், ‘ஒரு வரலாறு எப்படி இருந்ததோ அதை அப்படியே’ ஏற்றுக்கொண்டு, ‘இன்று பழைய பாடத்திற்கே எல்லோரும் திரும்ப வேண்டும்’.

இந்தப் பாடம், பாடபேதம் பற்றி சர்ச்சை ஒருபுறம் இருக்கட்டும். தமிழ் இலக்கியப் பாட ஆராய்ச்சி வரலாற்றில் உ.வே.சா.வின் இடம் என்ன? தமிழ் கூறும் நல்லுலகில், எந்த விமர்சனமும் செய்யக்கூடாத, கேள்விக்கு அப்பாற்பட்ட இடம் உ.வே.சா.வுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது போலும். ஏனென்றால் தமிழுக்காகவே உ.வே.சா. தன்னைத் “தியாகம்” செய்து கொண்டார் என்ற கதையாடல் இப்போது வெகுசனத் தளத்தில் மட்டுமல்லாமல், அறிவுத் தளத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கதையாடல். இதனால்தான் ப.சரவணன், “பெற்றவர்களோ மற்றவர்களோ எவர் கூறியபோதும் தெலுங்கோ சமஸ்கிருதமோ ஏன் ஆங்கிலமோ எதன்மீதும் நாட்டம் கொள்ளாமல் ‘தமிழ் ஒன்றையே சிக்கெனப் பிடித்துக்கொண்டு’ காலமெல்லாம் தமிழ்ச் சமூகத்திற்காகவே கருவி நூல்களை வழங்கிவந்த உ.வே.சா. மீது எத்தகு குற்றச் சாட்டுகளை வீசியிருக்கிறார்”கள் “தமிழர்”கள் என்ற உணர்வார்ந்த கூற்றுக்களைப் பொழிகின்றார். இங்கு “தமிழர்கள்” என்பது பார்ப்பனர்ல்லாதாரைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே. “உ.வே.சா. அவர்களின் 162ஆவது

பிறந்த நாளில் வெளிவரும் இக்கட்டுரைக்குப் பின்பாவது, தமிழ்ச்சமூகம் அவர் மீது சுமத்திவரும் இந்த அபவாதத் திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் என எதிர்பார்க்கிறேன்” என்று ப.சரவணன் ஆவலுறுகின்றார். இந்த ஆவல் நிறைவேறட்டும்.

எவ்வாறாயினும், உ.வே.சா. வாழ்ந்த காலத்தில் பல்வேறு தரப்பினரின் விமர்சனங்களுக்கு முகம் கொடுத்தார். தம் மீதான அவ்விமர்சனங்களுக்குப் பெரும்பாலும் மௌனம் ஒன்றையே உ.வே.சா. பதிலாகத் தந்தார். உ.வே.சா. பற்றிய புகழுரைகள் மட்டுமே நினைவுகூரப்படுவதும், தமக்கு வசதிப்படுகின்ற விமர்சனங்கள் மட்டும் எடுத்து மறுதலிப்பதும், பிற விமர்சனங்கள் குறித்து மௌனம் காப்பதும், உ.வே.சா. பற்றியும் அவரது பணிகள் பற்றியும் அவரது சம காலத்தில் எவ்வாறான உரையாடல்கள் நடந்தன என்பதை மறப்பதற்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

மறதிகளும் நினைவுகளும்

வரலாறு என்பது நினைவுகள் மட்டுமல்ல; மறதிகளும் கூட. சாதகமானவற்றை நினைவுறுத்துவதும் பாதகமானவற்றை மறந்துவிடுவதும் வரலாற்றின் ஒரு பண்பு ஆகும். அவ்வாறு வரலாற்றில் மறந்துவிடப்பட்ட ஒன்று, ‘உ.வே.சா. - தமிழ்த் தொண்டு - தமிழ்த் தாத்தா’ என்று பார்ப்பனர்கள் உ.வே.சா.வைக் கொண்டாடி, கட்டியமைத்த புனிதப் பிம்பங்களைப் பற்றிய பெரியாரின் சொல்லாடல். பொதுவாகப் பார்ப்பனர்கள் கட்டியமைத்த புனிதப் பிம்பங்களைத் தம் வாழ்நாள் முழுக்கவும் பெரியார் தகர்த்து வந்தார். வருணம், சாதி, இந்துமதம், இந்து/இந்திய தேசியம் ஆகிய தளங்களில் பெரியாரின் சொல்லாடல்கள் நன்கு அறியப்பட்டதே. ஆனால் “தமிழ்த் தாத்தா உ.வே.சா.” என்று பார்ப்பனர் கட்டியமைத்த புனித திருவுருவின் மீது பெரியார் முன்வைத்த சொல்லாடல்கள் மட்டுமன்று, உ.வே.சா. உள்ளிட்ட தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு, ஒரு வணிகராகத் “தமிழ்த் தொண்டு”களுக்குப் பெரியார் உதவி புரிந்ததும், ‘வெறும் வாய்மொழித் தகவல் மட்டும்தானா அல்லது குடியரசுச் சான்றுகள் ஏதேனும் இதற்கு உண்டா’ என்று உ.வே.சா.-வியல் ஆய்வு வல்லுநர்களுமே ஐயுறும் நிலையில்தான் உள்ளனர். ஆகவே, உ.வே.சா. பற்றிய ‘பார்ப்பனர் என்ற காழ்ப்புணர்வோடு’ பெரியார் முன்வைத்த சொல்லாடல்கள் எவை, அவற்றுக்கு இலக்கிய வரலாறு எழுதியலில் ஏதேனும் இடம் உண்டா என்பன குறித்த சில குறிப்புகளே இக்கட்டுரை.

உ.வே.சா. பற்றிய பெரியாரின் சொல்லாடல்களை ஒரு தமிழியல் மாணவனாக விளங்கிக் கொள்ள, வையாபுரிப்பிள்ளையின் ‘மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் சாமிநாதையர்’ என்ற கட்டுரையை அடிப்படையாகக்

கொள்கிறேன். இக்கட்டுரை திருவல்லிக்கேணி ஹிந்து இளைஞர் சங்கத்தில் உ.வே.சா.வின் உருவப்படத்தைத் திறந்து வைத்து, ஆற்றிய உரைக்குறிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, எழுதிய தமிழ்ச் சுடர் மணிகள் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரை ஆகும்.

உ.வே.சா. பற்றிய பெரியாரின் சொல்லாடல்கள்

காலனிய அரசு இயந்திரத்திலும், சமூக வெளிகளிலும் பிற சமூகங்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, பார்ப்பனர் முன்னுக்குச் சென்று முழு அதிகாரம் செலுத்தி வந்தனர். வெறும் அலுவல் இயந்திரப் பதவிகள் என்பன மாத்திரமல்லாமல், அரசியல், அறிவுத்துறைகள், கருத்து நிலை வட்டாரங்கள் என அனைத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். இதனைத் தனது அனுபவத்தால், பட்டறிவால் உணர்ந்த, தந்தை பெரியார் என்கிற ஈ.வெ. ராமசாமி (1879-1973) சமத்துவ சமுதாயம் நோக்கிய பயணத்தில் பார்ப்பன ஆதிக்க எதிர்ப்பை ஒரு மைய அச்சாகக் கொண்டிருந்தார்.

குறைந்தபட்சம் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில், உ.வே.சா. பற்றி தமது எழுத்துகளில் தந்தை பெரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். முதலாவது சந்தர்ப்பம் 1930ஆம் ஆண்டுகளில் வெவ்வேறு நேரங்களில் தமிழ் மொழி-இலக்கியத் துறையில் பார்ப்பனரல்லாதாரைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு பார்ப்பனர் முன்னிலை பெறும் “பார்ப்பனச் சூழ்ச்சிக்கு” உதாரணமாக, உ.வே.சா. பற்றிய சொல்லாடல்களை முன்வைத்துள்ளார். பிறிதொரு சந்தர்ப்பம், தமிழ் அபிமான மிகையுணர்ச்சி மேலோங்கிய தருணமான அறுபதாம் ஆண்டுகளில், “தமிழ் ஒரு நியூசென்ஸ் - தமிழ்ப்புலவர்கள் சமூக துரோகிகள்” எனப் பெரியார் விமர்சனம் செய்தபோது, ‘பெரியாருக்குத் தமிழும் தெரியாது, தமிழ்ப் புலவர்கள் பற்றியும் தெரியாது’ என எதிர்மொழிகள் எழுப்பப்பட்டதற்குப் பதிலாக, 1967ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 16ஆம் தேதி ‘விடுதலை’யில் ‘தமிழ்’ என்ற தலைப்பில் எழுதிய தலையங்கத்தில் தமிழ்ப் புலவர்கள் பற்றி தமக்குத் தெரியும் என்று சில நிகழ்வுகளை நினைவுகூரும்போது, உ.வே.சா.வைப் பற்றிய ஒரு சம்பவத்தை நினைவு கூர்ந்துள்ளார்.

முதல் சந்தர்ப்பத்தில் மூன்று இடங்களில் உ.வே.சா. பற்றி பெரியார் விமர்சனம் செய்துள்ளார். முதல் இடம், 1933ஆம் ஆண்டு நடக்க இருந்த ‘தமிழர் அன்பர் மாநாடு’ தொடர்பாகக் குடிஅரசு இதழில் விவாத மொன்று நடந்தது. அந்த விவாதத்தில் தனது கருத்துகளைப் பதிவு செய்த கட்டுரையொன்றில் (குடிஅரசு, 19-11-1933) பெரியார், ‘பார்ப்பனர்கள் தமிழர்கள் என்ற தலைப்புக்குள் புகுந்து கொண்டு, பார்ப்பனரல்லாதார் என்ற உணர்ச்சியை நசுக்கி, பார்ப்பன ஆதிக்கம் பழைய படிக்குத் தொடர வேண்டும்’ என்று “சூழ்ச்சி” செய்

கின்றார்கள் என எச்சரிக்கை செய்கின்றார். பார்ப்பனர் களுக்கு உடன்பட்டு நடக்கிற பார்ப்பனரல்லாதாருக்குக் கூட பார்ப்பனர்கள் எவ்வாறு தீமைகள் செய்து வருகின்றார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாகப் பின்வரும் விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார்:

சமீப காலத்தில் தமிழில் மிக மேன்மையாய் தேறிய ஒரு பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு, அதாவது சென்னை டி.பி. மீனாசுபதிநதிரம், எம்.ஏ., பி.எல். (இவர் பார்ப்பனருக்கு அனுகூலமாகவும் சுயமரியாதை இயக்கத்துக்கு விரோதமாகவும் வேலை செய்வதற்காக காங்கிரசினால் 2,000 ரூ. கொடுத்து உதவி செய்யப்பட்ட தோழர் டி.பி. கிருஷ்ணசாமிப் பாவலரது தம்பியாவார்) இவர் கல்வி விஷயத்தில் மிக்க தேர்ச்சி யுடையவர். பல விஷயங்களில் பண்டிதர். தமிழை ஒரு சந்தோஷத்திற்காக படித்து இம்மாகாண மாணவர்களில் உயர்தர வகுப்பில் தேறியவர். தமிழில் உயர்தர வகுப்பில் தேறியவருக்குப் பரிசளிக்கவென்று திருவாடுதுறை பண்டார சன்னதியவர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட 1,000 ரூபாய் பரிசை பரிசு முறைப்படிக்கு அடைய தகுதி உடையவர். இப்படிப்பட்ட இவர் பார்ப்பனரல்லாதாராய் இருப்பதால் இவ்வருஷப் பரிசு இவருக்கு வழங்கப்படாமல் போயிற்று. இந்தப் பெருமை தோழர் மகா மகோபாத்தியாயர் வே.சாமிநாதையர் அவர்களுக்கே சேர்ந்தது. பார்ப்பனரல்லாதார் செய்யும் தற்காப்பு காரியங்கள் பார்ப்பன துவேஷமாய் போய் விடுகிறது. பார்ப்பனர் செய்யும் சகலவித கொடுமைகளும் அவர்களை பட்டதாரிகளாகவும் பதவிதாரர்களாகவும் ஆக்கிவிடுகிறது. (பெரியார், 2017-1: 71-72)

இந்தக் குறிப்பை மேலும் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. தெ.பொ.மீ. பரிசு பெறுவதை எவ்வாறு உ.வே.சா. தடை செய்தார் எனத் தெரியவில்லை. ஆனால், உ.வே.சா. பார்ப்பனரல்லாத ஒரு சிறந்த தமிழ் மாணவர், அறிஞர் மீது வெறுப்பு காட்டினார் என்பது பெரியார் கூற்றின் சாரம்.

இரண்டாவது இடம், சென்னையில் உ.வே.சா.வுக்கு சதாபிஷகம் கொண்டாடப்பட்ட வேளையில், அந் நிகழ்வை தமிழ் மொழி, இலக்கியத் துறையில் வேலைகள் செய்த பார்ப்பனரல்லாதாரை அழுத்திவைப்பதற்கு, தமிழ்த் தொண்டு செய்தார் என்பதற்கல்லாமல் உ.வே.சா. பார்ப்பனர் என்ற காரணத்திற்காகவே, அவரைப் புகழ்ச்சி செய்யும் “பார்ப்பன சூழ்ச்சி” என 1935 ஆம் ஆண்டும் மார்ச் 10ஆம் தேதி வெளிவந்த குடிஅரசு கட்டுரையில் வருணித்தார். இக்கட்டுரையின் ஓரிடத்தில் உ.வே.சா. பற்றிய பெரியாரின் மதிப்பீடு உள்ளது. அது வருமாறு:

டாக்டர் சாமிநாத அய்யர் அவர்கள், அவருக்கு முன்னிருந்த சில புலவர்களாலும், சென்னைச் சர்வகலா சங்கத்தாராலும், சில புத்தகங்களின் மூல பாடங்களும், சில புத்தகங்களின் ஒவ்வொரு பகுதியும் உரைகளும் வெளியிடப்பட்டிருந்த சங்க இலக்கியங்களையும், முழுப்பாகமும் வெளிப்படாமலேயிருந்த சில புத்தகங்களையும், பெரும்பாலும் பார்ப்பனரல்லாதாரின் துணை கொண்டு தேடிப்பிடித்து ராமநாதபுரம் அரசர், திருவாடு துறை மடத்தார் போன்றவர்களின் உதவி பெற்று அவைகளை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி, அதன் மூலம் பிரயாசைப்பட்டதற்கு ஏற்ற பொருள் லாபமும் பெற்றிருந்தாலுங்கூட விடா முயற்சியுடன் தமிழ்ப் புத்தகங்களை, அதிலும் பழய சங்க இலக்கியங்கள் என்பன பலவற்றை ஒழுங்கான முறையில் சீர்திருத்தி வெளியிட்டமைக்காகத் தமிழ்பிமானிகள் அவருக்கு நன்றி பாராட்ட வேண்டும் என்பதை நாமும் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கின்றோம். (பெரியார், 2017-1: 102)

இந்தக் கூற்றில், முழுமையாக வெளியாகாமல் இருந்த இலக்கியங்களையும் சங்க இலக்கியங்களைப் பார்ப்பனரல்லாதார் உதவிகள் பெற்று, உ.வே.சா. ஒழுங்கானமுறையில் சீர்திருத்தி, விடாமுயற்சியுடன் வெளியிட்டார். இதற்காகத் தமிழ்பிமானிகள் நன்றி பாராட்ட வேண்டும். அதற்குப் பிரயாசைப்பட்டதற்கு ஏற்ற பொருள் லாபமும் உ.வே.சா பெற்றார். இவ்வாறு சாதகமான முறையில் உ.வே.சா.வை மதிப்பிட்ட போதும், கட்டுரையின் மையமாக இம் மதிப்பீடு அமையவில்லை. உ.வே.சா.வைப் போற்றிப் பாராட்டிப் புகழ்ந்துரைக்கும் பார்ப்பன பத்திரிகைகள் ஏன் பார்ப்பனரல்லாதார் தமிழ்ப் பணிகள் பற்றி பேசுவதே இல்லை என்ற கேள்விகள்தாம் மையமாக உள்ளன.

உண்மையில் இந்தப் பார்ப்பனர்கள் தமிழ் பாஷையின் மேலும், தமிழ் அபிவிருத்தியிலும், ஆசையுடையவர்களானால் இந்த டாக்டர் அய்யர் அவர்களை இன்று பார்ப்பனர்கள் கவுரவம் பண்ணுவதற்குக் காரணமாக இருந்த அவருடைய ஆசிரியரான காலஞ்சென்ற மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களைப் பற்றியோ, கும்பகோணம் காலேஜில் தமிழாசிரியராக இருந்த காலஞ்சென்ற தியாகராஜச் செட்டியார் அவர்களைப் பற்றியோ குறிப்பிடாமல் இருந்திருக்க முடியாது. ஆனால் இவர்களைப் பற்றிப் பொது ஜனங்கள் தெரிந்து கொள்ளும்படி செய்யவோ, இவர்கள் அய்யர் அவர்களுக்குச் செய்த நன்றியை எடுத்துக்காட்டவோ எந்தப் பார்ப்பனரும், எந்தப் பார்ப்பனப் பத்திரிகையும் முன்வரவில்லை.

அன்றியும் தமிழைப் படிப்பாரும், ஆதரிப்பாரும், படிப்பாருக்கு உதவியளிப்பாரும், இல்லாதிருந்த காலத்தில் மதுரையில் தமிழ்ச்சங்கத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் பயனையும் பெரும்பாலும் பார்ப்பனர்களே அடையும்படி செய்து அச்சங்கத்தின் வளர்ச்சிக் காகவே தேவர் அவர்களைப் பற்றி மனதினாலாவது இந்தப் பார்ப்பனர்கள் நினைத்ததுண்டா?

தொல்காப்பியம் போன்ற தமிழ் இலக்கணங்களையும், மற்றும் பல இலக்கியங்களையும் மிகுந்த பிரயாசையுடன் தேடி வெளியிட்ட காலஞ்சென்ற சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி இந்தப் பார்ப்பனர்கள் ஒரு வார்த்தையேனும் பேசுவதுண்டா?

தற்பொழுது கரந்தை தமிழ்ச்சங்கத்தை வைத்து நிர்வகித்து பெரும்பாலும் தனது வாழ்நாளை அதற்காகவே அர்ப்பணம் பண்ணி வரும் தோழர் உமாமகேசவரன் பிள்ளை அவர்களின் முயற்சிகளுக்கு இந்தப் பார்ப்பனர்கள் துணை செய்யா விட்டாலும்கூட பாதகஞ் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும் என்றாவது நினைக்கிறதா? (பெரியார், 2017-1: 102-3)

இந்தக் கேள்விகள்தாம் கட்டுரையின் மையம். இப்படி நடந்துகொள்வதற்குப் பார்ப்பனர்களுக்கு 'ஒரு அந்தரங்க நோக்கம்' இருக்கின்றது என்கிறார் பெரியார். அது 'எந்தத் துறையில் எடுத்துக் கொண்டாலும், பார்ப்பனர்களே விளம்பரமும், அதன் மூலம் ஆதிக்கமும், அதன் மூலம் பண லாபமும் பெறுவதற்கும், எந்தத் துறையிலும் பார்ப்பனரல்லாதார் இழிவுபடுத்தப்படுவதற்கும், அழுத்தப்படுவதற்கும், தலையெடுக்காமல் இருப்பதற்கும், தேசியப் போர்வை முதலான போர்வைகளைப் போர்த்திக் கொண்டு தேசிய வாதப் பார்ப்பனர் செய்யும் சூழ்ச்சியே ஆகும் (பெரியார், 2017-1: 102-4). இந்த நோக்கத்திற்கு உ.வே.சா. பார்ப்பனர்களுக்குப் பயன்பட்டிருக்கிறார் என்பது பெரியாரின் வாதம்.

மூன்றாவது இடம், மறைமலையடிகளின் "அறிவுரைக் கொத்து" என்னும் நூல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தில் வைக்கப்பட்டதற்கு எதிராகப் பார்ப்பன பத்திரிகைகள், 'அந்நூலில் உள்ள 'தமிழ்நாட்டவரும் மேல்நாட்டவரும்' என்ற கட்டுரை தமிழ் மக்களை இழிவுபடுத்தியும் அடிமைப்படுத்தி ஏற்படும் படியும் கேவலப்படுத்தியும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்நூலைப் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்திலிருந்து நீக்க வேண்டும்' என்று பிரச்சாரம் செய்துவந்தன. இதை எதிர்த்து, மறைமலையடிகளின் கட்டுரை வாதங்களை ஆதரித்து, "போக்கிரித்தனமான புகார்" என்றொரு கட்டுரையை, 1935ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம்

11ஆம் தேதி பெரியார் எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் மறைமலையடிகளையும் உ.வே.சா. வையும் ஒப்பிட்டு, உ.வே.சா. மீது விமர்சனங்கள் செய்துள்ளார். அக்கூற்று வருமாறு:

உதாரணமாக இன்று தமிழ்பாஷையின் பேரால் பெருநிதி திரட்டிக் கொண்டவரும் பெரும் புகழ் அமைத்துக் கொண்டவரும் தமிழுக்குத் தாயக மெனவும் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு மகாமஹோ பாத்தியாயர் எனப் பட்டம் சூட்டப் பெற்ற வருமான தோழர் உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்களை ஒரு தட்டில் வைத்து சுவாமி வேதாச்சலமவர் களை மற்றொரு தட்டில் வைத்து நிறுக்கப்படுமானால், எத்தனை சுவாமிநாதையர்களைப் போட்டால் சுவாமி வேதாச்சலம் வீற்றிருக்கும் தட்டை அசைக்க முடியும் என்பதை, ஒவ்வொரு நேர்மையான மகனும் தன் தன் நெஞ்சில் கையை வைத்து உண்மை உணர்வோடு பார்ப்பானானால் நன்றாய் விளங்கிவிடும்.

தோழர் சுவாமிநாதையர் அவர்கள் வெகுசாலமாக பல தமிழ்ப் பெரியாரும், தமிழ் அபிமானிகளும் சேர்த்து வைத்திருந்த தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகளையும், அவற்றிற்கு அவ்வப்போது பல அறிஞர்களும், பண்டிதர்களும் குறித்து வைத்து இருந்த உரைகளையும், கருத்துகளையும் கைப்பற்றி அவற்றில் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு அனுகூலமாகவும், பார்ப்பனர்களுக்கு பிரதிகூலமாகவும் இருந்த கூற்றுகளை மாற்றியமைத்து ஆற்றிய நூல்கள் போலவே எல்லாவற்றையும் பார்ப்பனியத்துக்கு அரணாக்கிப் பதிப்பித்துப் பயன்பெற்றார் என்பதல்லாமல் தன் சொந்த மனோ தர்மத்தில் யாவருக்கும் பயன்படும்படி பார்ப்பன முறையில் ஏதாவது புத்தகமோ, வியாசமோ எழுதி இருக்கின்றாரா என்று பார்த்தால் நாம் கூறுவதில் உண்மை இருக்கின்றதா? இல்லையா? என்பது செவ்வன விளங்கும். (பெரியார், 2017-1: 93)

இந்தக் கூற்றில் பெரியார், தமிழின் பேரால் உ.வே.சா. பெருநிதி திரட்டிக் கொண்டார், தமிழ் அபிமானிகள் சேர்த்து வைத்திருந்த சுவடிகளையும், அவ் விலக்கியங்களுக்குப் பண்டிதர்கள் எழுதி வைத்திருந்த உரைகளையும் கைப்பற்றிப் பார்ப்பனியத்திற்கு அரண் செய்யும் வகையில் திருத்தம் செய்து பதிப்பித்தார், சொந்தமாக நூல்கள், கட்டுரைகள் எழுதவில்லை ஆகிய விமர்சனங்களை வைக்கின்றார்.

இரண்டாவது சந்தர்ப்பத்தைக் காண்போம். 'விடுதலை' இதழின் தலையங்கத்தில் உ.வே.சா. பற்றிய பெரியாரின் வாசகங்கள் பின்வருமாறு :

ஒரு வேடிக்கை நிகழ்ச்சி: உ. வே. சாமிநாத அய்யர் நான் "பிரபு" வாயிருக்கும் போது வந்து புலவர்

முறைப்படி என்னைப் பார்த்துவிட்டுப் போன சில நாட்களுக்குப் பின், ஒருநாள் ரயில் பிரயாணத்தில் அவர் இருக்கும் வண்டியில் நான் ஏறி ஒருபுறம் உட்கார்ந்தேன்; வண்டியில் இருந்த மக்கள் என்னைக் கவனித்தார்கள். அப்போது அவரிடம் "நாயக்கர் வந்து ஏறினார்" என்று சொன்னார்கள். அது ஈரோடு ஸ்டேஷன் ஆனதால் இராமசாமி நாயக்கர்தான் என்று கருதி என் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்தார். உட்கார்ந்த உடன் நான் வணக்கம் தெரிவித்தேன். அவர் என்னை உற்றுப் பர்த்தார். பார்த்ததும் பொருளாதாரத்தில் எனது நிலை தாழ்ந்துவிட்டதாகக் கருதி கண் கலங்கினார். கலங்கி "வியாபாரத் தொழில் அப்படித்தான் சகடக் கால்போல்" என்று கூறிக்கொண்டு "சௌகரியமா?" என்று கேட்டார்.

அவர் ஏன் அப்படி நடந்து கொண்டார் என்றால், அவர் என்னிடம் வந்து பேசிய காலம் என்னை பிரபு என்று கருதி வந்து பயன்பெற்ற காலம். அடுத்தாற் போல் ரயிலில், பிரயாணத்தில் என்னை அவர் சந்தித்த காலம் நான் காங்கிரசில் சேர்ந்து கதர் கட்டிக்கொண்டு, சட்டைப் போடாமல் ஒரு மடிசஞ்சி மூட்டையை வைத்து அதன் மீது உறைந்து கொண்டிருந்த காலம். பிறகு நான் அன்றைய எனது நிலை பற்றிப் பேசிய பிறகு மகிழ்ச்சியுடன் ஊத்துக்குழி ஸ்டேஷனில் இறங்கிக் கொண்டார். அந்த சம்பவம் அவர் அவினாசியில் நடந்த ஒரு சமய மாநாட்டுக்கு தலைமை தாங்கச் சென்ற சமயம். (2017 - 1: 676-77)

இந்த நினைவுகூரலைப் பெரியார், தன்னைப் பெரிய தமிழ்ப் புலவருடன் தொடர்புப்படுத்திக் கொண்டு பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதற்காகச் செய்யவில்லை. தமிழ்ப் புலவர்கள் "தகுதி எல்லாம் "இலக்கியங்களை" உருப்போட்டு ஒரு சொல்லுக்கு பல பொருள் சொல்லி மக்களை மருளச் செய்து காசு வாங்குவதுதான் உயர்ந்த தொழிலாகும். அந்தக் காலத்தில் எங்கள் குடும்பத்தையும் என்னையும் அறியாத புலவர்கள் தமிழ்நாட்டில் அருமை. புலவரைப் பற்றி என் கருத்து "புலவர் என்றால் சொந்த புத்தி இல்லாதவன், புளுகன்" என்றுதான் உரை கூறுவேன்" என்ற அவர்கள் பற்றிய தன் கருத்தை எடுத்துக் கூறுவதற்காகத்தான் உ.வே.சா. பற்றிய நிகழ்வை எடுத்துக் கூறியுள்ளார் (பெரியார், 2017-1: 677). இந்தச் சம்பவத்தையடுத்து நா.கதிரைவேற்பிள்ளை பற்றிய ஒரு சம்பவத்தை நினைவுகூர்ந்த பிறகு, 60ஆம் ஆண்டுகளிலும் தமிழ்ப் புலவர்கள் பற்றிய நிலைமையைப் பின்வருமாறு சொல்கிறார்:

இன்று தமிழில் "மேதாவிகள்" டாக்டர்கள் ஏராளமாக ஆகிவிட்டார்கள். பூச்சும், பொட்டும், நாமமும்தான் அவர்கள் தலையில் விளங்குகிறதே தவிர, தலையில் இருக்க வேண்டியது அறவே இல்லை. புலவரை இடித்துரைக்க இந்த நாட்டில்

என்னைத் தவிர வேறு எவரும் முன்வரப் பயப்படுகிறார்கள். (2017 - 1: 667)

பெரியாரின் அதிர்ச்சி தரத்தக்க கருத்துகளில், தமிழ்ப் புலவர்கள் பற்றிய இந்த மதிப்பீடும் ஒன்று. ஆனால், இன்றைய அளவில் வரலாறு, மொழியியல், சமூகவியல், மானிடவியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல் முதலான புலமை வட்டாரங்களோடு ஊடாடி, தமிழ்ப் புலமை வட்டாரத்தில் நிறைய மாற்றங்கள் நடந்துள்ளன. ஆனால், தமிழ்ப் பட்டப் படிப்புகள் என்பது நவீன சமூக அறிவியல் படிப்புகளுடன் போதிய அளவு தொடர்பில்லாததாய், தனித்துப் பெயரளவிலான 'இலக்கியப் பயில்வை' மட்டுமே கொண்டதாய் இன்றளவிலும் நடத்தப்படுகின்றன. பெரியார் எதிர் பார்த்த அளவிற்குச் சாதி காப்பாற்றும் தமிழ் மொழியின் கூறுகள், தமிழ் இலக்கியக் கூறுகள் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கப்படவில்லை என்பதும் உண்மையே. சாதி ஒழிப்புக்கு, தமிழ்ச் சமூக முன்னேற்றத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் தமிழ்ப் புலவர்கள் செயலாற்ற வேண்டும் என்ற பெரியாரின் எதிர்பார்ப்பு இன்னும் நிறைவேறவில்லை.

இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் பெரியாரின் சொல்லாடல்களை மொத்தமாகச் சேர்த்து வைத்து நோக்கினால், உ.வே.சா. பற்றிய பெரியாரின் மதிப்பீடுகள் பின்வருவன:

- புதிதாகத் தமிழுக்கு ஆக்கம் தரும் வகையிலான நூல்கள், கட்டுரைகள் எழுதாத, பழம் இலக்கியங்களை மட்டுமே போற்றும்

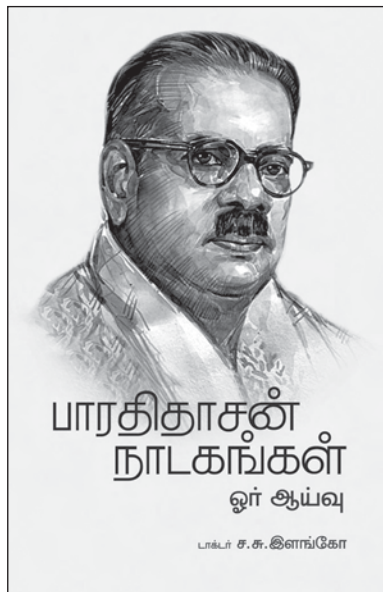
மனநிலை உடைய தமிழ்ப் புலவர்களில் உ.வே.சா.வும் ஒருவர்.

- தமிழ் அபிமானிகள் சேர்த்து வைத்திருந்த சுவடிகளையும், அவ்விலக்கியங்களுக்குப் பண்டிதர்கள் எழுதி வைத்திருந்த உரைகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டார்.
- சங்க இலக்கியங்களைத் திருத்தமான முறையில் விடாமுயற்சியுடன் பதிப்பித்தார்.
- பார்ப்பனியத்திற்கு அரண் செய்யும் வகையில் பழந்தமிழ் நூல்களையும் உரைகளையும் திருத்தம் செய்து பதிப்பித்தார்.
- தம் முயற்சிகளுக்கு ஏற்ற பொருள் லாபங்களைப் பெற்றார். தன்னைத் தமிழ்த் தொண்டுகளுக்காக "தியாகம்" செய்துகொள்ளவில்லை. இது பார்ப்பனர் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காகக் கட்டமைத்த கதையாடல்.
- பார்ப்பனரல்லாதார் உதவிகள் பெற்றிருந்த போதிலும், அவ்வகுப்பு மாணவர்கள், அறிஞர்கள் மீது உ.வே.சா. வெறுப்பு காட்டினார். தமிழ் மொழி, இலக்கியத் துறையில் பார்ப்பனரல்லாதாரை அழுத்தி வைக்கும் தேசியப் பார்ப்பனர் சூழ்ச்சிக்கு உ.வே.சா. பயன்பட்டார்.

இந்த மதிப்பீடுகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதியல் நோக்கில் ஏதேனும் முக்கியத்துவம் உண்டா என்பதைக் கட்டுரையின் அடுத்த பகுதியில் விவாதிக்கலாம்.

(தொடரும்)

நியூ செஞ்சரியின் புதிய வெளியீடு

₹ 800/-

பாரதிதாசனின் நாற்பத்தேழு
நாடகங்களின் ஆய்வு.
பாவேந்தர் எழுதி நூல் வடிவம் பெற்ற
முப்பத்திரண்டு நாடகங்களோடு
நூல்வடிவம் பெறாத நான்கு நாடகங்களும்
மற்றும் அச்சாக்கம் பெறாது கையெழுத்துப்
பிரதியாகவே இருந்த
பதினோரு நாடகங்களும்
ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

நியூ செஞ்சூரியின் புதிய வெளியீடு

₹ 200/-

“ நூலாசிரியர் முனைவர் ர.பூங்குன்றன் தமிழ் இலக்கியத்திலும் கல்வெட்டியலிலும் நன்கு தேர்ந்தவர். கூடவே மானிடவியல் போன்ற சமூக அறிவியல் கருத்தாக்கங்களை உள்வாங்கி அவற்றைப் பழந்தமிழக வரலாற்றை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தி வருபவர். பண்டைய இந்திய வரலாறு தொடர்பாகச் செய்யப்பட்டு வரும் உயராய்வுகளை ஆர்வமாகப் படித்து, அவற்றைத் தமிழக வரலாற்றுக்குப் பொருத்திப் பார்க்க முனைந்து வருகிறார்.

அந்த வகையில் தமிழக வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தைப் பற்றி இந்த நூலில் ஆழமாகச் சிந்தித்துள்ளார். தொல்குடிகள் தொடங்கி வேந்தர் எழுச்சி முடிய அக்கால அரசியல் மற்றும் சமூகப் போக்குகளை விளக்கியுள்ளார்...

பழந்தமிழகத்தைப் பற்றித் தெளிவு பெறவும், மேலும் ஆராயவும் இந்த நூல் மிகவும் உதவும். ”

எ. சுப்பராயலு

தென்னிந்திய வரலாற்று அறிஞர்.

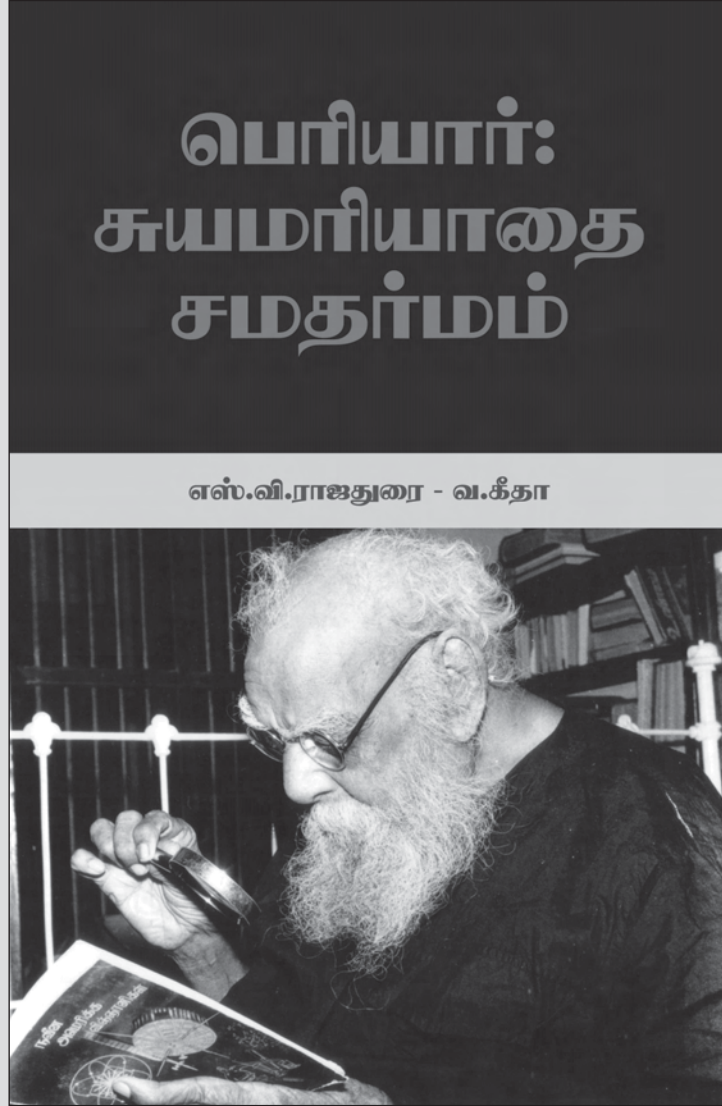
விரைவில் நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...

எஸ்.வி.ராஜதுரை - வ.கீதா எழுதிய

பெரியார் :

சுயமரியாதை சமதர்மம்

புதிய பதிப்பு

கிருத்துவ தேவ சபையில் சாதிய பேதல்

சொ.பிரபாகரன்

இந்தியாவின் அரசியல் அதிகாரத்தை, மதத்தின் அடிப்படையில் கைப்பற்ற வலதுசாரி சக்திகள் வலுவாகப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருக்கும் தருணம் இது. மதத்திற்குள் வலுவாக மறைந்திருக்கும் சாதியம்தான், பாரத அரசியலின் அடிப்படை அலகு என்பதையும், மதத்திற்குள் சாதிய சமத்துவத்தை வளர்த்தெடுக்க வர்க்க பார்வையுடன் கூடிய நடவடிக்கைகள்தான் உதவும் என்பதுடன், அதுவே எதிர்கால விடுதலையை நோக்கி நகர்த்தும் காரணியாக இருக்கும் என்பது தற்போது நிரூபிக்கப்பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. அதைத்தான் இந்நாவலும் பிரதிபலிக்கிறது.

பாரத மக்களில் 27% (1.55% கத்தோலிக்கர்கள்) மட்டுமே பின்பற்றும் மூன்றாவது பிரதான மதமான கிருத்துவமும், இந்த மேற்கண்ட போக்கிற்கு விதிவிலக்கல்ல. மதத்தின் ஊடாக சாதிய சமத்துவத்துக்காகப் போராடும் அனைத்துப் போராட்டமுமே வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதி தான் என்றாலும், அந்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல நாம் நமது வரலாற்றை மீள்ஆய்வு செய்து அதன் மூலம் கிடைக்கும் தரவுகள் மூலம் யார் மேலும் யாரும் அதிகாரம் செலுத்தாத மீள்வெளிக்குள் செல்ல வேண்டும் என்பதை இந்நாவல் வலியுறுத்துகிறது.

நம்மிடம் இந்திய சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, தமிழக சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, சாதிய தேசங்களாக பிளவுண்டு கிடக்கும் மத தேசியத்திற்குள் மானுடத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல, எந்தவித திட்டவட்டமான சூத்திரமும் இல்லை; கடலுக்குள் குதித்து நீந்தக் கற்றுக்கொள்வதைப் போல, நாம்தான் இந்திய மற்றும் தமிழக சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப,

வழிமுறைகளையும் தீர்வுகளையும் கண்டடைய வேண்டும் என்பதை இந்நாவல் வலியுறுத்துகிறது.

இந்தியாவில் 35%க்கும் குறைவான மக்களே பின்பற்றும் மதமாக கிருத்துவம் இருந்தாலும், மணிப்பூர், மேகாலயா, நாகாலாந்து, மிசோரம், அருணாசல பிரதேசம் போன்ற மாவட்டங்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பின்பற்றும் மதமாக அது திகழ்கிறது. இது தவிர்த்து கேரளம், கோவா, அந்தமான் நிக்கோபர் தீவுகளில் கணிசமானவர்கள் கிருத்துவத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். கேரள மக்கட்தொகையில் 18% பேர் மட்டுமே பின்பற்றி கேரளத்தின் மூன்றாவது பிரதான மதமாக கிருத்துவம் திகழ்ந்தாலும், மற்ற ஒட்டுமொத்த இந்தியாவில் உள்ளதைக் காட்டிலும், கேரளத்தில் கிருத்துவர்கள் அதிகம் உள்ளனர். தமிழகத்தில் 6% மக்கள் கிருத்துவத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

இந்தியாவில் சாதிய புள்ளிவிவரத்தை ஆய்வு செய்தால், நமக்கு ஒரு உண்மை புரியும். இந்து மதத்தில் உயர்சாதியினர் 26%-மும், தலித் மக்கள் 31.3%-மும் உள்ளனர். ஆனால் கிருத்துவ மதத்தில் உயர்சாதியினர் 33.3%-மும், தலித் மக்கள் 41.8%-மும் உள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள கத்தோலிக்கச் சபைகளில் தலித்துகள் 65% உள்ளதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆகவேதான் தமிழக கிருத்துவ சபைகளை தலித் கிருத்துவ சபைகளாக கையளித்துச் செல்லுங்கள் என்ற கோஷங்கள் எழுகின்றன.

கத்தோலிக்கத் துறவற சபைகளில் ஒன்றான சேசு சபை 16-ஆம் நூற்றாண்டு முதலாகவே தமிழகத்தில் செயற்பட்டு வருகிறது. தமிழில்

தேம்பாவணி இயற்றிய இத்தாலியைச் சார்ந்த வீரமாமுனிவர் இச்சபையைச் சேர்ந்தவர்தான். அந்தக் கண்ணியின் தொடர்ச்சிதான் மாற்கு என்றழைக்கப்படும் மாற்கு ஸ்டீபன்; மீள்வெளி என்ற இந்நாவலின் ஆசிரியர்.

இகொடு மற்றும் சுகொடுகள் அமைப்பதிலும் ஈமச்சடங்கு நடத்துவதிலும் நிகழும் சாதிய பாகு பாடுகளை முன்னிறுத்த மாற்கு எழுதிய நாவல்தான் 'சுவர்கள்'; உத்திரமேரூரில் தேவாலயத்திற்குள் நடக்கும் தீண்டாமைக் கொடுமையைப் பற்றி பேசியதுதான் அவரது 'யாத்திரை' நாவல்; தூத்துக்குடி மாவட்டத்திலுள்ள சங்கரலிங்க புரத்தில் தலித்துகள் மேல் தொடுக்கப்பட்ட அரசு வன்முறைக் கொடுமையை கண்முன் கொண்டு வந்தது 'மறியல்' நாவல்; தென்னாற்காடு எறையூரில் தலித்துகள் இரண்டாம் நிலை கத்தோலிக்கர்களாக நடத்தப்படும் உண்மையை உலகுக்குப் படம் போட்டு காண்பித்தது அவரது 'மறுபடியும்' நாவல்; தென் மாவட்டங்களில் சாதிய அடிப்படையில் மறைமாவட்டம் பிரிக்கப்பட்டது குறித்து, அவரது 'எப்படியும்' நாவல் பேசுகிறது.

யூதர்களால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட சமாரியப் பிரிவு பெண்மணியிடம் யேசு நீர் வாங்கி அருந்தினார். இந்த மரபு மீறல்தான் யேசுவின் தனித்த அடையாளம். அந்த மரபைப் பின்பற்றி படைப்பாக்கத்தில் மாற்கு செய்யும் மீறல்கள்தான், அவரது தனித்த அடையாளம்.

யாத்திரை நாவல் வந்து இருபத்தைந்து வருடமாகி விட்டது. அதில் பேசப்பட்ட விஷயங்களை இன்னும் பரந்த தளத்தில் பேச வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. ஆகவே அதன் நீட்சியாக 25 வருடங்களுக்குப் பிறகு, மீள்வெளி நாவலை எழுத வேண்டிய அவசியம் மாற்குக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

மீள்வெளிக்கு முன் அவர் எழுதிய நாவல்கள், லகான் போட்ட குதிரையைப் போல ஒற்றைப் பாதையில் பயணிக்கக் கூடியவை. ஒரு கருத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதை இலக்காகக் கொண்டு செல்லும் வண்ணம் எழுதப்பட்டவை.

ஆனால், மீள்வெளியில் ஒரு பரிணாம மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. மீள்வெளி வாழ்க்கையின் பல தளங்களில் விரிந்து படர்கிறது. வாழ்க்கையின் பல கோணங்களை பல வெளிகளை, பரந்துபட்டுப் பார்க்கும் மனப்பக்குவத்தை வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்த மீள்வெளி முயல்கிறது.

மீள்வெளி இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டது. முதற்பாகம் யாத்திரை நாவலின் நீட்சி. அதன்

இரண்டாம் தளத்தில்தான் மாறுபட்ட தளத்தில் நாவல் தனது பிரயாணத்தை நடத்துகிறது.

மாற்கு நாவல் யதார்த்தத்தை உணர்வுப் பூர்வமாக வெளிப்படுத்த வேண்டும் எனக் கருதுகிறார். ஆனால், அதே சமயம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பரிந்து பேசும் அறவியல் பார்வையுடன் படைப்பாளி இருக்க வேண்டும் எனக் கருதுகிறார். பரிந்து பேசினால் மட்டும் போதாது. பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எத்திசையில் செல்ல வேண்டும் என்பதையும் படைப்புச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டுமென மாற்கு விரும்புகிறார்.

மாற்கு எப்போதும் மாற்றுக் கருத்துகளுக்கு முக்கியத்துவம் தருகிறார். மாற்றுக் கருத்துகளின் அடிப்படையில் நடக்கும் உரையாடல்கள் விவாதங்கள் நமது சிந்தனையையும் செயற்பாட்டையும் கூர்மைப்படுத்தும் என மாற்கு உறுதியாக நம்புகிறார்.

நாம் வளர்ச்சிக்கும் வீக்கத்துக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத சமூகத்தில் வாழ்ந்து வருகிறோம். ஆரோக்கியமற்ற வீக்கத்தை, சமத்துவமற்ற வீக்கத்தை வளர்ச்சி என பேதமையாக நினைத்து வருகிறோம் என மாற்கு கருதுகிறார். இயற்கையோடு இணைவதும், அதைப் பாதுகாத்துப் பேணுவதும், இயற்கையை வளர்த்து எடுப்பதும் தான் வளர்ச்சி என மாற்கு கருதுகிறார்.

மீள்வெளி

மாற்கு

வெளியீடு: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்

16 (142), ஜானி ஜான்கான் சாலை,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600014

தொடர்புக்கு : 044-28482441

விலை: ₹ 275/-

மீள்வெளி இரண்டு பாகங்களாக எழுதப் பட்டுள்ளன. முதல் பாகம் 14 அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது. யாத்திரையின் நீட்சி முதற்பாகம் எனப்பார்த்தோம். அதில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி பத்து ஆண்டுகளைத் தலித் ஆண்டுகளாக அறிவித்து பத்து அம்சத் திட்டங்களின் மூலம் தலித் வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவது என்று ஆயர்கள் அறிவிக்கவே நடத்த வேண்டிய போராட்டங்கள் பேசப்படுகிறது.

அதன்படி கத்தோலிக்கப் பள்ளிகளில் விகிதா சாரப்படி தலித் கத்தோலிக்கர்களுக்கு வேலை அளிக்க வேண்டும். கத்தோலிக்கப் பள்ளிகளில் தலித்துகள் படிப்பதற்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு கல்வி உதவித்தொகை வழங்க வேண்டும். குருவானவராக தலித் சமூகத்தில் இருந்து வருவதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலைகளை உருவாக்க வேண்டும். இப்படிப் பல அம்சங்கள் அந்தப் பத்து அம்சங்களில் இருந்தது.

ஆனால், அதை நடைமுறைப்படுத்தாமல் போன போது, அதை வலியுறுத்தி நடத்திய சாகும் வரை உண்ணாநோன்பு போராட்டம் தோல்வி அடைந்ததைத் தொடர்ந்து, அதற்கு வழிகாட்டியாக இருந்த அந்துவான் தனது தேவ சபைப் பொறுப்புகளில் இருந்து நீக்கப்படுகிறார்.

போராட்டத்தின் முன்னணி வீரர்களான செல்லையா, வேளாங்கண்ணி, கபிரியேல் ஆகியோரது வாழ்க்கைகளும் இப்போராட்டத்தினூடே பேசப்படுகிறது. கபிரியேல் எப்படி நீர்த்துப் போகிறான் என்பதும் பேசப்படுகிறது.

இரண்டாம் பாகம் 15 அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது. வாழ்க்கையைப் பல கோணங்களில் சிந்தித்து இருக்கும் அத்தனைச் சாத்தியங்களையும் பயன்படுத்தி முன்னேற்றுவது எப்படி என்ற போராட்டம் இரண்டாம் பாகத்தில் முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

குலதெய்வ வழிபாட்டில் இருந்து உரம் பெற்று, தலித் புனிதர்களை உருவாக்கி சக்தி பெற்று தங்கள் விடுதலையைத் தாங்களே வழிநடத்தும் மார்க்கம் குறித்து இந்த இரண்டாம் பாகத்தில் நாவல் பேசுகிறது. இரண்டாம் பாகத்தில் பல அகப் பூர்வமான வினாக்கள் எழுப்பப்பட்டு, அதற்கான தீர்வுகள் முயற்சிக்கப்படுகின்றன. இலத்தைக் குளம் கிராமத்தில், பிச்சைமுத்துவும் வேளாங்கண்ணியும் குட்டை மரத்தானுக்கும் ஞானத்துக்கும் திருவிழா எடுத்து, ஒரு கூட்டு கம்யூனை

உருவாக்க முயலும் திசை நோக்கி நாவல் நகர்கிறது. அங்கு இயற்கை வேளாண்மை நடக்கிறது. கம்யூன்களாக வாழும் போது, தனிநபர்களுக்கான வேலைப் பளு குறைகிறது என்பது உணர்த்தப்படுகிறது. சமூகத்திற்கும் இயற்கைக்கும் உள்ள உறவு வளர்கிறது. ஆண் - பெண் உறவுகள் இயல்பாக உள்ளது. குடும்பத்திற்கான அவசியம் உள்ளதா என்பது பரிசீலிக்கப்படுகிறது. மக்கள், தொலைக் காட்சி போன்ற ஊடகப் பிழிகளில் இருந்து விடுபட்டு, நமது புராதன விளையாட்டுகளைக் கண்டு பிடித்து, மனமகிழ்வுக்கு அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இது பரிணாமப் பாதை.

பஞ்சமி நிலத்தை மீட்கப் போராடி உயிர்நீத்த ஜேம்ஸ் பீட்டரில் இருந்து துவங்கி, அவரது நண்பர் சவரியின் நடவடிக்கை என்று இன்னொரு தளத்தில் நாவல் நகர்கிறது. இமானுவேல் சபையின் அங்கமாக செயற்பட்ட தலித் கிருத்துவ இயக்கத்தினர் அந்துவானின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் தலித் கோரிக்கைகளை வென்றெடுத்தனர். அந்துவான் அப்பொறுப்பில் இருந்து நீக்கப்பட்டதும், இமானுவேல் சபைக்கும் தலித் கிருத்துவ இயக்கத்தினருக்கும் இருந்த உறவு பெரும் சேதம் அடைந்தது. இயக்கத்தினர் சபைகளின் சொத்துகளைக் கைப்பற்றி, கம்யூன் அமைப்பது பற்றித் திட்டமிட்டனர். அது புரட்சிப் பாதை.

இயற்கை வேளாண்மை, இயற்கையை நோக்கிச் செல்லுதல், தளைகளில் இருந்து விடுபடுதல், இந்துக்களும் கிருத்துவர்களும் இணைந்து வாழும் தலித் கிராமம் எனப் பல சாத்தியங்கள் குறித்து இந்நாவல் அலசுகிறது.

இயற்கையை நோக்கித் திரும்பும் புதிய ஆன்மீகத்துக்கு மதம் தடையாக இருப்பதில்லை என இந்நாவல் கருதுகிறது. இப்புதிய ஆன்மீகம் சாதியத் தடைகளை வென்று கடந்து செல்லும் என்று நாவல் நம்புகிறது.

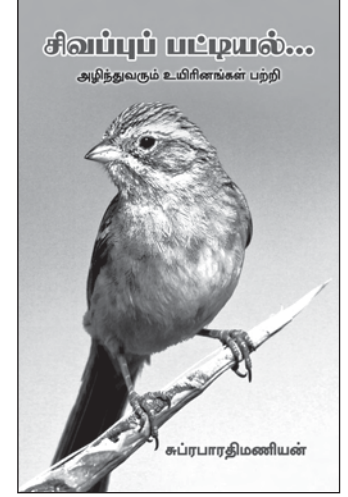
உலக கத்தோலிக்க எண்ணிக்கையில் சரி பாதியினர் லத்தீன் அமெரிக்காவில் உள்ளனர். அங்கு உருவான புதிய இறையியல் சிந்தனைதான் விடுதலை இறையியல். அது அங்கி அணிந்த பல கலகக்காரர்களை உருவாக்கியது. தமிழகத்தில் அப்படிப்பட்ட சூழல் உருவாகவில்லை என்றாலும், தீண்டாமைக்கு எதிராக அப்படிப்பட்ட குரல் கிருத்துவ தேசியத்திற்குள் ஒலிக்க வேண்டிய அத்தியாவசியம் உள்ளது.

அதற்கான கட்டியம்தான் இந்த மீள்வெளி. ●

நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

அழிந்து வரும் அரிய வகை
உயிரினங்களைப் பற்றிய தகவல்கள்,
கட்டுரைகள் அடங்கிய
சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வை
ஏற்படுத்தும் நூல்.

₹ 65/-

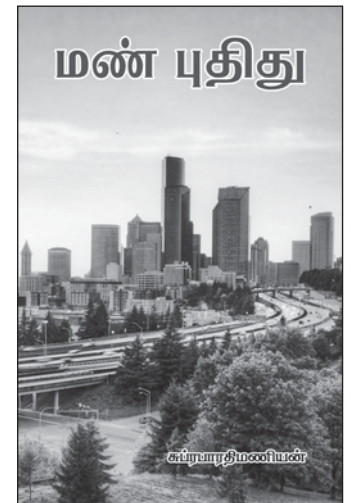

நாகாலாந்து, செகந்திராபாத்,
தீருப்பூர் நகரங்களில் வாழும்
மனிதர்களையும் வாழ்க்கையையும்
பெண்கள் சந்திக்கும் பிரச்சினைகளையும்
விரிவாகப் பேசும் நாவல்.

₹ 235/-

இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, பிரான்சு
ஆகிய நாடுகளுக்குச்
சென்று வந்த
பயண அனுபவங்களை விவரிக்கும்
பயணக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு.

₹ 100/-

ஆநிரை பூசல்

ஆ. கார்த்திகேயன்

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியில் ஆநிரைகள் இன்றியமையாத இடம்பெறுவதால் நாட்டைக் கைப்பற்ற நினைக்கும் அரசன் அக்காலத்தில் ஆநிரைகளைக் கவர்வது முதற்படியாகும். இதனை வெட்சித்திணை என்ற பிரிவுக்குள் அடக்குவர் தமிழ் இலக்கண நூலார். புறத்திணையின் ஏழு திணைகளுள் முதலாவது திணை வெட்சித் திணையாகும். வெட்சிப்பூவைச் சூடி ஆநிரை கவர்ச் செல்வதால் வெட்சித் திணையாயிற்று. வேந்தரின் ஆணைப்படியே ஆநிரை கவர்தல் நடைபெறும். வேந்தன் ஆணையிடாமலே ஆநிரை கவர்தல் பிற்காலத்தில் தோன்றிற்று என்பர். ஆநிரை கவர்தலில் 14 வகையான துறைகள் உள்ளன. இவற்றின் விளக்கத்தினைத் தொல்காப்பியப் பொருளதி காரர் புறத்திணையியலில் காணலாம். வெட்சி மறவர்கள் ஆநிரைகள் இருக்குமிடத்தினை ஒற்றர்கள் வழி அறிந்து நாட்டை முற்றுகையிட்டு ஆநிரை களைக் கொண்டு நாட்டிற்குத் திரும்புவர். திரும்பும் போது பகைவர் நாட்டு கரந்தை மறவர்களுடன் போரிட்டு மீண்டும் அவர்களை விரட்டுவர். பிறகு நாடு திரும்பிய பின், ஆநிரைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதலும் கொண்டாட்டமும் நடைபெறும். கவர்ந்து சென்ற ஆநிரைகளை மீட்பதற்காகத் தொடுக்கும் போர் கரந்தைத் திணையில் அடங்கும். இதில் 21 துறைகள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. போரில் தம் இன்னுயிரை நீத்தாவது ஆநிரைகளை மீட்கப்போவதாக வீரர்கள் வஞ்சினம் கூறுவர். இதற்கு நெடுமொழி கூறுதல் என்று துறைப் பெயர் அமைகிறது. போரிட வருவோரை வாள் வன்மையால் எதிர்த்துப் போரிட்டு அழித்துத் தானும் வீழ்ந்து படுதலும் உண்டு. இதனை வாள் வாய்க் கவிழ்தல் என்ற துறைக்குள் அடக்குவர். இதன் அடிப்படையில் புறநானூற்றில் வருகிற ஒரு பாடலையும் அபிரம்சா மொழியில் வரும் ஒரு பாடலையும் ஒப்பிட்டுக் காண்போம்.

புறநானூற்றில் 264-இல் வரும் பாடலைப் பாருங்கள்

பரலுடை மருங்கீற் பதுக்கை சேர்த்தி
மரல்வகுந்து தொடுத்த செம்பூங் கண்ணியொடு
அணிமயிற் பீலிகூட்டிப் பெயர் பொறித்து
இனி நடனரே கல்லும் கன்றொடு
கறவை தந்து பகைவ ரோட்டிய

நெடுந்தகை கழிந்தமை அறியாது
இன்றும் வருங்கொல் பாணரது கடும்பே.

பரல்-பருக்கைக் கற்கள், பதுக்கை- (அடக்கம் செய்த) மேடை, மரல்- பூத்தொடுக்கிற (கற்றாழை) நார், கண்ணி-மாலை, கடும்பு- சுற்றம்.

ஒரு தலைவன் ஆநிரைகளுடன் கவர்ந்து சென்ற பகைவர்களை விரட்டி ஓட்டி வெற்றி பெறுகிறான். கன்றுடன் கறவைப் பசுக்களை மீட்டு வந்து ஊர் மக்களிடம் ஒப்படைக்கிறான். ஆனால் பகைவர்களோடு போரிட்டதில் விழுப்புண் ஏற்பட்டு இறந்துபடுகிறான். இறந்த தலைவனை ஊர்மக்கள் பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த பதுக்கையிடத்தே நல்லடக்கம் செய்தனர். நடுகல் அமைத்தனர். அதில் தலைவனின் பெயரையும் பொறித்தனர். அழகிய மயிலினது பீலியைச் சூட்டி அலங்கரித்தனர். மரலை என்னும் நாரால் தொடுத்த சிவந்த பூவுடைய மாலையை அணிவித்தார்கள்.

இறந்துபட்ட தலைவன் உயிரோடு இருந்த காலத்தில் கர்ணன்போல தேடிவந்த இரவலர்களுக்கெல்லாம் செல்வத்தை வாரி வழங்கினான். பாணர்கள் சுற்றத்தாரோடு வந்து இவனிடம் பரிசுப் பொருள்கள் பெற்றுச் சென்றனர். அந்த பழக்கத்தில் தலைவன் இறந்த செய்தி அறியாமல் இன்றும் பரிசில் பெற வந்து விடுவார்களோ? அவ்வாறு வந்தால் ஏமாந்து விடுவார்களே என்று இரக்கத்தோடு புலவர் பாடலை முடிக்கிறார். இப்பாடலில் மூன்று செய்திகள் இருப்பதைப் பின்வருமாறு பிரித்துக் காணலாம்.

1. கன்றொடு கறவை தந்து
பகைவரோட்டிய நெடுந்தகை
2. பரலுடை மருங்கிற்...
.....
இனி நடனரே கல்லும்
3. கழிந்தமை அறியாது இன்றும்
வருங்கொல் பாணரது கடும்பு

தலைவனின் போர்த்திறம், ஊர்மக்கள் நடுகல் எடுத்துச் சிறப்பித்தமை, புலவரின் இரக்கக்குறிப்பு ஆகிய மூன்று செய்திகளை முன்பின் அமைத்துப் பாடல் செம்மையுற விளங்குகின்றது.

இனி அபபிரம்சா மொழியில் காணப்படும் கரந்தைத் திணைக்குரிய பொருண்மையுடன் கூடிய பாடல் ஒன்றையும் காண்போம்.

“என்னுடைய காதலன் பசுக்களுக்கான கொட்டகையைப் பாதுகாக்கும் போது அக் கொட்டகை எவ்வாறு தீப்பற்றி எரியும்? அவ்வாறு எரிந்தால் தலைவன் எதிரிகளின் குருதியைக்

கொண்டு தீயை அணைப்பான். அல்லது தன் குருதியைக் கொண்டு தீயை அணைப்பான்.” இப்பாடல் தலைவியின் கூற்றாக அமைந்துள்ளது. தலைவி தலைவனின் வீரத்தையும், வலிமையையும் சொல்வதாகப் பாடல் பொருள் அமைந்துள்ளது. இப்பாடலில் ஆநிரைகள் நிற்குமிடத்தை தீயிட்டு அழிப்பர் என்ற வெட்சித் திணைக்குரிய பொருண்மையும், ஆகோள் என்ற துறைக்குரிய நிகழ்வும் இடம்பெற்றுள்ளது. எதிரில் போரிட வருவோரைத் தன் வாள் வன்மையால் எதிர்த்துப் போரிட்டுப் பகைவரை அழித்துத் தானும் வீழ்ந்துபடுதல் வாள் வாய்க் கவிழ்தல் என்ற துறையின்கீழ் இப்பாடலைக் காணலாம். மூதின் மகளிரைப் போன்ற வீரமறவர்குடியைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணாகத் தலைவி விளங்குகிறாள். குருதியைக் கொண்டு தீயை அணைப்பாள் என்பது மிகைபடக் கூறல் (Hyperbole) என்ற இலக்கிய உத்தியில் வீரச் சுவையைப் புலப்படுத்துகிறது. பசுக்களை உயிரினும் மேலாகப் போற்றிப் பாதுகாத்த ஒரு சமூகத்தை இப்பாடலின்வழி விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

ஆநிரை கவர்தலும் மீட்டலும் நடைமுறையில் இருந்ததைக் கல்வெட்டுக்களின் வழியாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த புலிமான்கோம்பை கல்வெட்டு கூடல் ஊரில் நிகழ்ந்த ஆநிரை கொள்ளும் பூசலில் உயிர் நீத்த தீயன் அந்தவன் என்பவனுக்கு எடுக்கப்பட்ட கல் பற்றி குறிப்பிடுகிறது (காண்க: தமிழ் பிராமி கல்வெட்டுக்கள், தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை, 2006). இதுவே மிகப் பழமையான ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆநிரை கவர்தல் குறித்த கல்வெட்டுகள் கருநாடகம், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஆநிரை கவர்தலைக் கருநாடகத்தில் துருகொள் என்று கூறுகின்றனர். ஆநிரை காத்த இரு பெண்களுக்கு எழுப்பப்பட்ட நடுகற்கள் கருநாடகத்தில் இருப்பதாகவும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது (க. ராஜன், 2007: 78). ஆநிரைகளைக் கவர்ந்த, மீட்ட வீரர்களுக்கு எழுப்பப்பட்ட நடுகற்கள் ஆந்திர மாநிலம் சித்தூர், அனந்தப்பூர் ஆகிய மாவட்டங்களிலும் காணப்படுகின்றன. கோ-கிரஹண என்பது வடமொழி இலக்கியங்களிலும் உள்ளது. இவை எல்லாவற்றிற்குமிடையேயுள்ள உறவுகள்தான் என்ன? இது இன்னும் காண முடியாமல் இருக்கிறது.

“When my beloved is in the cowshed, how would the huts be on fire? Either he would extinguish this with the blood of the enemies, or (will put it out) by shedding his own- there should be no doubt whatever” (Translation - Prof Vaidya)

ஒரு நவீன தமிழ்ப் படைப்பாளிக்கான வாசகக் கையேடு

ஜி.சரவணன்

தமிழ்ச் சூழலில் ஒரு படைப்பாளி வாழும் காலத்திலேயே கொண்டாடப்படுதல், ஆளுமைத் திறனுக்கேற்ப கவனம் பெறுதல், அவரது படைப்புகள் விமர்சன நோக்கோடு விவாதப்படுத்தப்படுதல் போன்ற அக்கறை சார்ந்த எதுவும் போதிய அளவில் நிகழ்த்தப் படுவதில்லை. பெரும்பாலான தமிழ்க்கலைஞர்கள் இறப்புக்குப் பின்பான நினைவஞ்சலிகளாலேயே போற்றப்படுவது காலங்களாகவே நிலவி வரும் தமிழ்ச் சூழலின் சாபக்கேடு. இந்நிலை கடந்து அவ்வப்போது படைப்பாளியைக் கவுரவிக்கும் சில அபூர்வமான காரியங்களும் நடப்பதுண்டு. அப்படியான அபூர்வங்களில் ஒன்றாகக் 'கவிஞர் வைதீஸ்வரன் - தமிழ் இலக்கிய விரிவெளியில்' என்ற நூல் வரவைக் கூறலாம்.

லதா ராமகிருஷ்ணன் தொகுத்துள்ள இந்நூலை அநாமிகா ஆல்பபெட்ஸ் வெளியிட்டுள்ளது.

ஒரு படைப்பாளியை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலான வெளிப்பாட்டு அம்சமாகக் குறிப்பிட்ட சிலரைப் பற்றிய ஆவணப்படங்கள் வெளி வந்துள்ளன. அவ்வகையில் படைப்பாளி குறித்த வாசகர் கையேடாக (Reader's Guide) இந்நூல் விளங்குகிறது. தமிழில் இதுபோல எல்லாப் படைப்பாளிகளுக்கும் தனித்தனியான கையேடுகள் கச்சிதமான பக்கஅளவில் கொண்டுவரவேண்டிய தேவையிருக்கிறது. வாழ்நாள் முழுதும் எழுதிச் சேர்த்த ஒருவரது படைப்பாக்கங்கள் மொத்தமாகத் தொகுக்கப்பட்டு பெரும்பெரும் நூல்களாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன (வாசிப்புச் சிரமங்களைப் பற்றியெல்லாம் தொகுப்பாளர்கள் கருத்தில் கொள்வதில்லை என்பது வேறு விஷயம்). பரவலாகச் சிதறிக்கிடக்கிற அவர்களது தனிப்பட்ட நோக்கங்கள், விருப்பங்கள், அபிலாஷைகள், சுயமதிப்பீடுகள், வாழ்வனுபவங்கள், அவர்களைப் பற்றிய மற்றவர்களது பார்வைகள், விமர்சனங்கள், படைப்பாளியின் முக்கியமான படைப்புப் பிரதிகள், பாராட்டுதல்கள், கவுரவித்தல்கள், எதிர்பார்ப்புகள் போன்றவற்றை அவ்வப்போது இதழ்களில் வாசிப்பதோடு முடிந்துவிடுகிறது. பிறகு மறக்கடிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் எழுதப்பட்ட அவற்றையெல்லாம் தேடித் தொகுத்தளிப்பது ஒரு படைப்பாளியைப் பற்றிய முழுமையான புரிதலை வாசகனுக்குத் தரவல்லதாக அமையும். இப்படியான தொகுப்பைக் கண்ணூறும்

போது ஒருவகையில் படைப்பாளியும் தன்னை நிறைவாக உணரவியலும் என்பது நிதர்சனம். படைப்பாளி தன் கலையின் ஊடாகக் காலத்தைப் பின்னோக்கிப் பார்த்து உவகையடையும் தருணமது.

அவ்விதத்தில் மிகைப்படுத்தலில்லாமல் இந்நூலைச் செம்மையாகத் தொகுத்தளித்த லதா ராமகிருஷ்ணன் பாராட்டுக்குரியவராவார்.

கவிஞர் வைதீஸ்வரனைப் பற்றிய எளிய அறிமுகத் துடன் தொடங்கும் இந்நூல், அவரது கவிதைகளைப் பற்றிய சில எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளோடு அவரது கவிதைகள், கட்டுரைகள், மொழி பெயர்ப்புகள், நினைவுக்குறிப்புகள், நேர்காணல், உரைகள், அவருக்குப் பிடித்தமான கவிஞர்களின் கவிதைகள் மற்றும் அவர் வரைந்த கோட்டோவியங்களோடு முழுமை பெறுகிறது.

வைதீஸ்வரன் எனும் படைப்பாளியை முன்பின் அறிந்திராத வாசகனும் இத்தொகுப்பை வாசித்து முடிக்கிறபோது அவரையும் அவரது படைப்பாக்கங்களையும் குறித்த தெளிவானதொரு சித்திரத்தைத் தனக்குள் வரைந்துகொள்ள இயலும். ஒரு எழுத்தாளரின் இருப்பை அவரது படைப்பாளுமையை, புரிதல்களை, படைப்புக் கோட்பாட்டை, விருப்பங்களை, ரசனையை எனப் பன்மையான தகவல்களை அறிந்துகொள்ளத் துணை செய்கிறது இத்தொகுப்பு நூல். தமிழில் தொடர்ந்து பல காலமாய் இயங்கிவரும் இன்னபிற படைப்பாளிகளுக்கும் ஆளுமையைப் பறைசாற்றும் இதுபோன்றதொரு முழுமையான முயற்சிகளுக்கு இந்நூற்றொகுப்பு சிறந்த முன்னோட்டமாக அமையும் என நம்பலாம். இறப்புக்குப் பின்பான புலம்பலாகவும் ஒப்பாரிகளாகவும் எழுத்தாளர்களைப் போற்றும் தமிழிலக்கியவாதிகளின் கவனப்பிசகான மனப்போக்கு மாற்றப்படவேண்டிய காலம்து.

இந்நூல் குறித்து தொகுப்பாசிரியர் லதா ராமகிருஷ்ணன், கூறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது

‘கவிஞர் வைதீஸ்வரனுடைய கவித்துவத்தையும் படைப்பாளுமையையும் எடுத்துரைக்கும் கட்டுரைகள் சிலவும் மற்றும் வைதீஸ்வரனின் எழுத்தாக்கங்கள், ஓவியங்கள், அவருடைய நேர்காணல் ஆகியவை இடம் பெறும் இந்த நூல் அவருடைய இலக்கியப் பங்களிப்புக்குச் செய்யும் பதில் மரியாதையாய் வெளியிடுவதில் நான் மனநிறைவு கொள்கிறேன்’

பாரபட்சமற்றத் தன்மையோடு ஒரு படைப்பாளியின் முழுமையான அறிமுகத்தைச் செய்விக்கும் இந்நூல் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது சிறப்பு. நூலில் இடம் பெற்றுள்ள சில முக்கிய பகுதிகளைக் கவனிக்கலாம்.

நகுலன் 1995ல் “வைதீஸ்வரன் கவனிக்கப்பட வேண்டிய கவிஞர்” என்றெழுதியதிலிருந்து, சமீபத்தில்

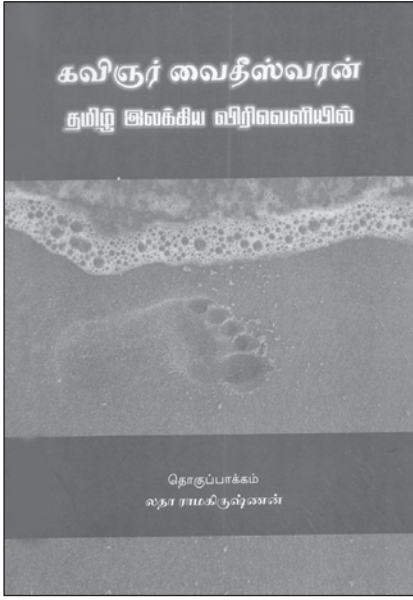
கவிஞர் கசுமாரன் “வைதீஸ்வரன் கவிதையை வாசிக்காமலேயே புதிய தலைமுறைக் கவிஞன் ஒருவன் செயல்பட முடியும். அவரது கவிதைகளும் இன்று காலத்தின் முன் பழையனவாக மாறியிருக்கவும் கூடும். எனினும் இன்றைய கவிதை செயல்படும் நுண்ணுணர்வுத் தளத்தில் அவரது கவிதையாக்க அணுக்களும் இருக்கின்றன. இன்னும் இருக்கும்” என்று எழுதியிருப்பது உட்பட இடம் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

நேர்காணலில், கவிதை, சிறுகதை, ஓவிய ஈடுபாடு குறித்த கேள்விக்கான பதிலில் அவரது கலை மேதைமை வெளிப்படுகிறது.

“கலைகளை கட்டம் போட்டு நான் பார்ப்பதில்லை. வல்லவனாகவும் தீர்மானித்துக்கொள்ளவில்லை. மூன்றுமே அவைகளில் ஈடுபடும்போது வாழ்க்கையின் மீதுள்ள உயிர்ப்பையும் சந்தோஷத்தையும் உணரச் செய்கிறது. கதையானாலும் கவிதையானாலும் ஓவியமானாலும் அதற்கென்று சில அடிப்படையான கட்டமைப்பும் கலை நுணுக்கங்களும் இருக்கின்றன. அதில் வேறுபாடுகளை உய்த்துணர்ந்து படைக்க என்னால் எண்ணிப் பெருமீதம் கொள்கிறேன்.”

அவரது நான்கு சிறுகதைகள் இடம் பெற்றுள்ள இத்தொகுப்பில் அவரது மொழிபெயர்ப்பில் ஜப்பானிய எழுத்தாளர் அகுடாகாவாங்கின் கதையும் இடம் பெற்றுள்ளது.

கவிஞர் வைதீஸ்வரன்
தமிழ் இலக்கிய விரிவெளியில்

தொகுப்பாக்கம்
லதா ராமகிருஷ்ணன்

கவிஞர் வைதீஸ்வரன்
தமிழ் இலக்கிய விரிவெளியில்
லதா ராமகிருஷ்ணன்
வெளியீடு: அநாமிகா ஆல்ஃப் பெப்ட்ஸ்
தொடர்புக்கு : 044 - 24714196, 7845576241
விலை: ₹ 170/-

நிழலாடும் நினைவுகள் என்ற பகுப்பில் அவரது தாயாரைப் பற்றிய நினைவுகளை நெகிழ்ச்சியோடு பகிர்ந்துள்ளார். கவிஞர் ஆத்மநாமைப் பற்றிய நினைவும் உயிரோட்டமாக அமைந்துள்ளது. திருலோக சீதாராம், எஸ்.வி.சகஸ்ரநாமம் ஆகியோரைப் பற்றிய நினைவுகள் அரிதான தகவல்களை உள்ளடக்கிய வகையில் முக்கியமானவை. தமிழ் இலக்கியவெளி அவ்வளவாக அறிந்திராத படைப்பாளிகளைப் பற்றிய 'கவிஞர் கோ.கண்ணனின் படைப்புலகம்' மற்றும் 'சார்வாகன் கதைகள்' போன்ற கட்டுரைகள் தனித்துவமான படைப்பாளிகளை அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில் தமிழ்ப்படைப்புலகம் இப்படைப்பாளிகளைக் கவனிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளாகும்.

வைதீஸ்வரனின் கவிதானுபவங்களையும் கலைஞானத்தையும் உணர்ந்தறிந்து கொள்ள வகைசெய்யும் இந்நூலின் முழுமையான வாசிப்புக்குப் பின் மனம் நிறைவாக ஆழ்ந்தமைதி கொள்கிறது. ஒரு படைப்பாளிக்கு வாசகன் தனது ஆத்மார்த்தமான புரிதலின் வழி உவந்தளிக்கும் நன்றியறிதலே அவ்வமைதி. தமிழில் புதிய நன்முயற்சியாக அமையப்பெற்றுள்ள இத்தொகுப்பமைப்பைக் கருத்தில்கொண்டு வருங்காலங்களில் ஒவ்வொரு படைப்பாளிக்கும் இப்படியான வாசகக் கையேடுகள் வெளியாகவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையிலமைந்துள்ளது இந்நூல்.

வாசிப்பு குறித்து இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள வைதீஸ்வரன் கவிதையின் சில வரிகளோடு இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

ஒரு நல்ல கவிதை வாசித்த பின்

பறக்கத் தொடங்கும்
குஞ்சுப் பறவையின் சிறகுபோல
மனசு விம்மவேண்டும்

தூறல் விழுந்த மண்ணைப்போல்
உள் சிலிரக்கவேண்டும்

பயப்பட்டதுபோல வாழ்க்கை
அவ்வளவு மோசமில்லையென்று
தெளிவு தெரியவேண்டும்

எதிர்ப்படும் சகமனிதனை
"நண்பா" என்றழைக்க
ஆவல் துளிர்க்கவேண்டும்

விம்மலும் பரவசமும் கலந்த
விந்துத்துடிப்பின் உச்சம்
நினைவெங்கும் ஆட்கொள்ளவேண்டும்

.....
.....
.....

ஒரு நல்ல கவிதை வாசிக்கும்போது...

சிறுவர் சித்திரப் பயிற்சி

CHILDREN'S

ART COURSE

ஓவியம் வரையக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்!

கற்பனை சக்தி, படைப்பாற்றல் வளரும், கையெழுத்தும் அழகாகும், மனம் ஒருமைப்படும்.

உங்கள் சித்திரங்களை அன்பளிப்பாக வழங்கலாம், வீட்டில் மாட்டலாம், விகலைக்கும் விற்கலாம்.

பள்ளி ஓவியப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளுங்கள்; பரிசுகள், பாராட்டுக்களை பெறுங்கள்!

அருமை பெற்றோர்களே!

உங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் பற்றி உங்கள் கனவு எதுவானாலும் இருக்கட்டும். ஆனால் ஓவியம் கற்றுக்கொடுங்கள். அது அவர்களை நேர்த்தியானவர்களாக மாற்றும். இது ஒரு தவம். இது ஒரு தியானம். சிந்தனையும், செயலும் சீர்படும். நேரம் பயனுற விளங்கும்.

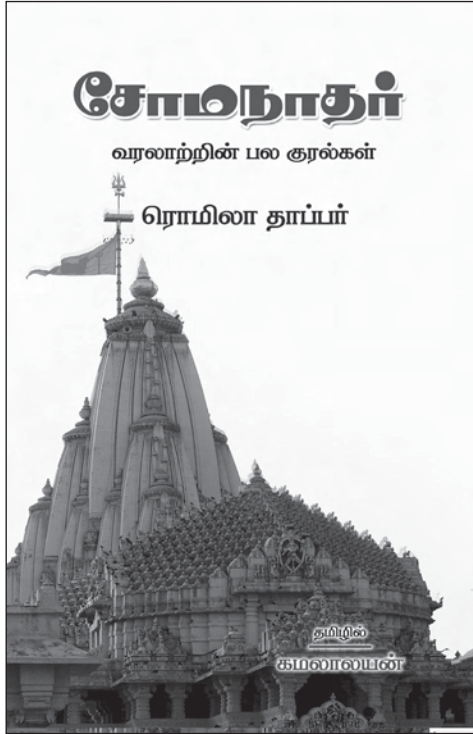
விவரப்புத்தகம் இலவசம்!

இலவச விவரப் புத்தகம் பெற...

உங்கள் முகவரியை போனில் சொல்லுங்கள். அல்லது SMS அனுப்புங்கள்

AJANTHA SCHOOL OF ARTS
No.6, Muthu Nagar, Poonamallee, Chennai - 56.
Ph : 044 - 26490363, Cell : 93810 50477, 99403 90708
email : ajanthaschoolofarts@yahoo.com Web: www.ajanthaschoolofarts.com

நியூ செஞ்சூரியின் ரொமிலா தாப்பர் நூல்கள்

₹ 300/-

இந்து ராஷ்டிர
பெருங்களவில்
தலைகால் புரியாமல்,
ஆட்சியும் அதிகாரமும்
கையிலிருக்கின்றது
என்ற மமதையில்
அடாவடித்தனமான
கதையாடல்களைப்
பொதுவெளியெங்கும்
நிரப்பும்

வெறிக் கூச்சலுக்கு எதிரான,
ரொமிலா தாப்பரின் சிறந்த
அறிவார்ந்த நூல்கள் இவை.

ஜனநாயகச் சக்திகள்
ஒவ்வொருவரின் கரங்களில்

இருக்க வேண்டிய

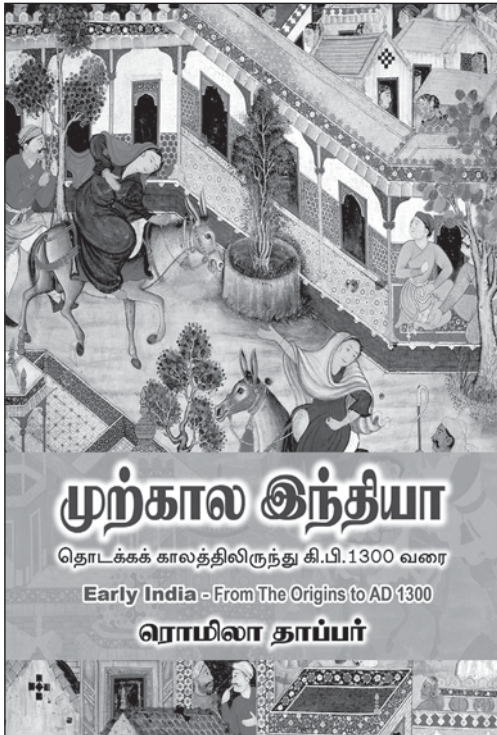
நூல்கள் இவை.

சமகாலப்

போராட்டங்களுக்குப்

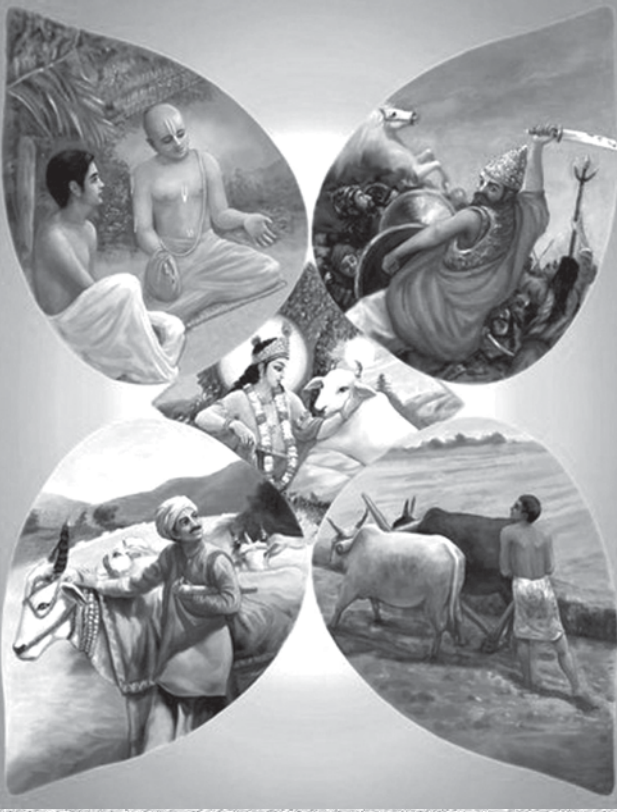
பயன்படுகின்ற

நூல்கள் இவை.

₹ 750/-

வருணமும் சாதியும்

ஹேமமாலினி

வருணமும் சாதியும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக பல்வேறு சமூகங்களில் காலூன்றிய ஒரு அமைப்பாக உள்ளது. இவ்விரண்டும் மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வையும், தீண்டாமையையும் ஏற்படுத்தி மக்களை பல்வேறு சமூகப் படிநிலைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக சிலர் வருணத்திற்கும், சாதிக்கும் பெரிதும் வேறுபாடுகள் இல்லை என்ற நினைக்கின்றனர். ஆனால், இவை இரண்டிற்கும் அடிப்படையே வேறு வேறு. பண்டையத் தமிழ்ச் சமூகம் வருணமும் சாதியும் இல்லாத ஒரு குடி சமூக அமைப்பாக இருந்துள்ளது. கால ஓட்டத்தால் அந்நியர்களின் படையெடுப்பாலும், ஆட்சியாலும் வட இந்தியாவில் இருந்த வருண அமைப்புமுறை தொடர்ந்து தென்னிந்தியாவில் பரவத் தொடங்கியது. இவ்வாறு தொடர்ந்த வருண அமைப்பானது பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல சாதிகளாகவும், உட்சாதிகளாகவும் பிளவுற்று இன்று பல்வேறு சாதியச் சமூகமாகவும் விரிந்து கிடப்பதையும் காணமுடிகிறது.

வருணமும், சாதியும் பற்றி விளக்கம் காண்பதற்கு முன்பு வருணத்திற்கு அடிப்படையாக விளங்கும் மனுவின் தோற்றம் பற்றிய சில குறிப்புகளை காண்போம். மனுதர்மத்தின் பெரும் விரிவுரையாளரான 'மெக்காதே' என்பவரின் கருத்துப்படி மனு என்பர் நிச்சயமாகவே ஒரு தனி ஆள்தான் ஆகவே மனுஸ்மிருதியின் உண்மையான ஆசிரியரான 'சுமதி பார்க்கவே' என்பவரையே மனு என்ற பெயர் குறிப்பிடுகின்றது. சுமதி பார்க்கவே எந்த ஆண்டில் மனு விதிகளை தொகுத்தார் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் எந்தக் காலகட்டத்தின் போது இது தொகுக்கப்பட்டது என்பது பற்றி குறிப்பிடமுடியும். கி.மு.170-150க்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் மனுஸ்மிருதி என்ற பெயரால் வெளி உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தினர் என்பது பெரும்பாலானோர் அறிஞர்களின் கருத்தாக உள்ளது (ஐயங்கார் 2013: 545-546).

அடுத்ததாக வருணத்திற்குள் நுழைவோம் வருணம் என்பது பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்பதாகும். குறிப்பாக வருணம் தொடக்க காலத்தில் நிறத்தையே குறிக்கப் பயன்பட்டது. பிராமணர்களின் நிறம் வெள்ளை நிறமாகவும், சத்திரியர்கள் சிவப்பு நிறமாகவும், வைசியர்கள் மஞ்சள் நிறமாகவும், சூத்திரர் கருப்பு நிறமாகவும் என தனித்தனியே பிரித்துக் காட்டியதே வருணத்தின் சிறப்பு அம்சமாகும் (இரவிச்சந்திரன் 2014: 15). இவ்வகையான வருணமுறை தமிழ்ச் சமூகத்திற்குப் பொருந்தாது. வருணமானது மாறும் தன்மை கொண்டது. மேலும் சாதியைப் போல் பல உட்பிரிவுகளைக் கொண்டதல்ல வருணம். வருணங்களில் உட்பிரிவுகள் கிடையாது. வருணங்கள் என்பவை ஏராளமான சாதிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு கூட்டு வகையைக் குறிக்கும்.

வருணநெறி முதலில் தொழில் பிரிவின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது. பிறப்பின் அடிப்படையில் இல்லை. இதனால் ஒரு வருணத்தில் பிறந்தவர்கள் தொடர்ந்து அதே வருணத்தினராகவே இருந்து வருவார்கள் என்பது கட்டாயம் இல்லை. வருணங்களுக்குள் இயங்குதல் தன்மை இருந்தது. தொழில் பிரிவினை அடிப்படையில் வருணத்தை நிர்ணயிக்கும் முறை மாற்றப்பட்டு பின் பிறப்பின் அடிப்படையில் ஆக்கப்பட்டது. வருணம் பிற்காலத்தில் பரம்பரை உரிமையாக மாற்றப்பட்டது (கேசவன் 1995: 12).

அடுத்ததாக சாதியின் சில அம்சங்களைப் பற்றி காண்போம். சாதியத்துக்கு உரிய அம்சங்களான பிறப்பின் அடிப்படையில் தொழில் திருமண உறவுக் கட்டுப்பாடு, சமூகப் படிநிலை அமைப்புமுறையை காணலாம். இத்தகைய பொதுவான அம்சங்களே சாதியின் தோற்றம் வருணமுறையிலிருந்து உருவானது என்ற கருத்தாக்கத்துக்கு துணை செய்கின்றது (மேலது: 13). சாதி என்பது பல. சாதிக்குள்ளேயே துணைச் சாதி, குலம், கோத்திரம் எனப்பட நுண்பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாகவே உள்ளது. ஆகவே சாதியானது அகமணமுறை கொண்டதாகவும், மாற்ற முடியாத தன்மை உடையதாகவே காணப்படுகிறது. ஒருவன் எந்த சாதியில் பிறக்கின்றானோ அவன் இறக்கும் வரை அதே சாதியில்தான் இறக்க வேண்டும் என்பது நியதியாகவே உள்ளது.

வருணம் சாதியாக மாறுதல்

வருணம் சாதியாக மாறிய காலத்தை துல்லியமாக குறிப்பிட முடியாது. இருந்த போதிலும் இவ்விரண்டுக்கு மாண ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை தெளிவுபடுத்த முடியும் என்பதை அம்பேத்கர் கூற்றுப்படி நிறுவமுடியும்.

1. வருணமும் சாதியும், அந்தச் சொற்களின்படி இரண்டும் ஒரே பொருளைக் கொண்ட சொற்களே. இந்த

இரண்டுமே அந்தஸ்து (Status), தொழில் (occupation) இரண்டையும் குறிப்பிடுகின்றது.

2. அந்தஸ்து, தொழில் ஆகிய இந்த இரண்டு கருத்துகளுமே வருணம் சாதி ஆகிய கருத்துகளில் இடம் பெறுகின்றன. ஆனால், ஒரு முக்கிய விசயத்தில் மட்டும் வருணமும் சாதியும் வேறுபடுகின்றன.

3. வருணமுறையில் அந்தஸ்தோ அல்லது தொழிலோ தலைமுறைத்தன்மை (hereditary) கொண்டதல்ல. ஆனால் சாதியோ, அந்தஸ்தும் தொழிலும் தலைமுறைத்தன்மை கொண்டதான (தந்தையிடமிருந்து மகனுக்கு) ஒரு அமைப்பை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது.

வருணம் சாதியாக மாறியதில் மூன்று கட்டங்களை முதன்மையாய்க் கூறலாம்.

1. முதலாவது வருணத்தின் கால அளவு அதாவது ஒருவரின் அந்தஸ்தும் தொழிலும் வரையறுக்கப்பட்ட காலத்திற்கு மட்டுமே என்றிருந்தது.

2. இரண்டாவது கட்டத்தில் ஒருவரின் அந்தஸ்தும், தொழிலும் அவன் வாழ்நாள் முழுவதற்கு மட்டுமே என்றிருந்தது.

3. மூன்றாவது கட்டத்தில் அந்தஸ்தும், தொழிலும் பரம்பரை உரிமையானது. வருணத்தால் அளிக்கப்பட்ட அமைப்பு ஆரம்பக் காலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கான அமைப்பாக மட்டுமே இருந்தது. அதன் பின்பு வாழ்க்கைக்கான அமைப்பாக மாறியது. முடிவாகப் பரம்பரைக்கான ஓர் அமைப்பாக மாறி வருணம் சாதியாக மாற்றிச் சொல்லப்பட்டது. வருணம் மாறிய இந்த கட்டங்களைப் பற்றி மத இலக்கியங்களிலும் மரபுகளிலும் ஏராளமான ஆதாரங்கள் உள்ளன.

வருண கலப்பு மணமும்

புதிய சாதிகளின் உருவாக்கமும்

ஒரு சூத்திரன், ஒரு தலைமுறைகளில் தொடர்ந்து பார்ப்பான் சாதியில் திருமணம் செய்து கொண்டால் அந்த சூத்திரனும் பார்ப்பான் ஆகின்றான் என்கிறது மனு (X.64-67). மனுதர்மத்தில் குறிப்பிடப்படும் நான்கு வருணங்களுக்கிடையே கலப்புத் திருமணம் நடைபெற்றதையும் மனு குறிப்பிடுகிறது. உதாரணமாக,

1. பிராமண தந்தைக்கும் சத்திரியத் தாய்க்கும் பிறந்தவர் - பிராமணர்.

2. சத்திரிய தந்தைக்கும் வைசியத் தாய்க்கும் பிறந்தவர் - சத்திரியர்.

3. வைசிய தந்தைக்கும் சூத்திரத் தாய்க்கும் பிறந்தவர் - வைசியர்.

4. சத்திரிய தாய்க்கும் சூத்திரத் தந்தைக்கும் பிறந்தவர் - குசலன்.

5. சத்திரிய தந்தை (சந்தனு)க்கும் சூத்திரத் தாய் (அனாமிக்)க்கும் பிறந்தவர் - பீஷ்மர் (சத்திரியர்).

6. யயாதி தந்தைக்கும் (சத்திரியர்) தேவயானி (பார்ப்பான்) தாய்க்கும் பிறந்தவர் - யாது (சத்திரியர்).

இவ்வகையான வருணக்கலப்பு மணத்தை பார்க்கும் பொழுது தாயின் வருணம் மேல் வருணமாக இருந்த போதிலும், தந்தையின் வருணம் கீழ் வருணமாக இருந்தாலும், பிறக்கும் குழந்தை தந்தையின் வருணமாகவே கருதப்பட்டது. இவற்றிலிருந்து தந்தையின் வருணம் கீழ் வருணமாகக் காணப்பட்டாலும் இங்கு தீண்டாமை வருணம் என்று எதுவும் குறிப்பிட்டு சொல்லப்படவில்லை. மேலும் வருணக்கலப்பு மணங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து மதத்தின் பழைய புராணங்களும், இதிகாசங்களும் நமக்குத் துணைபுரியும். காலப்போக்கில் வருணக்கலப்பு மணங்கள் பல சாதிகள் உருவாகக் காரணமாயிற்று. இச்சாதியின் வளர்ச்சியானது கால ஓட்டத்தால் பல உட்சாதிகள் ஏற்படுத்தியதோடு அகமணமுறையும் தீண்டாமையும் உருவாக்கியது.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் வருணமும் சாதியும்

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகமானது ஐந்திணைகளை உள்ளடக்கிய ஏற்றத் தாழ்வற்ற ஒரு சமூகமாக இருந்ததை சங்க இலக்கிய பாடல்கள் சிலவும் எடுத்தியம்புகின்றன. குறிப்பாக திணைகளுக்குள் திணைக்கலப்பு நடந்ததைப் பற்றியும் பல சங்க இலக்கியத்தில் காணமுடிகிறது. இன்றைய சாதிய சமூகம் போல அகமணமுறை கொண்ட சமூகம் என்றோ, குறிப்பிட்ட தொழிலைச் செய்யவோ, தூய்மை, தீட்டு என்ற நிலை இல்லாமல் மக்கள் ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்து வந்ததையும் சங்க இலக்கியங்களில் சில பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. இவையனைத்தும் திணை மக்களின் வாழ்க்கை பிரதிபலிப்பதாகவே உள்ளது. இவர்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையையே மேற்கொண்டனர். இம்மக்கள் வாழ்ந்த பகுதி 'திணை' என்னும் பெயரால் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. இதனையே,

“குறிஞ்சி பரதவர் பாடநெய்தல்
நறும்பூங் கண்ணி குறவர் சூடக்
கானவர் மருதம் பாட வகவர்
நீனிற் முல்லைப் பஃறிணை நுவல
.....”

(பொருநரா.படை 218-231)

எனும் பாடல் அடிகளால் மக்களின் கூட்டுவாழ்க்கை மேற்கொண்டனர் என்பதை அறியமுடிகிறது (மனோன் மணி சண்முகதாஸ் 2007:70).

தமிழகத்தில் ஆசிரியரும், பூசாரியும், துறவியரும் அந்தணர் என்றும், ஆட்சிவினை பூண்டோர் அரசர் என்றும், விற்பனையும் இருவகை வணிகமும் மேற்கொண்டோர் வணிகர் என்றும், உழுதும் உழுவித்

துண்போர் வேளாளர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர் (தேவநேயப்பாவாணர் 1986:144). தவிர வடஇந்திய வருணாசிரம முறையான பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று அழைக்கும் முறை இல்லை என்பதும் தெளிவாகிறது.

உயர்குடியாக்கம்

இந்தியச் சமுதாயத்தில் பழங்குடியினரும் பிற படுத்தப்பட்ட பிரிவினரும் பிற கீழ்க்குடியினரும் உயர்குடியினரின் பண்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டு சமுதாயத்தில் தங்கள் தகுதிகளை உயர்த்திக் கொள்ளும் முறையே உயர்குடியாக்கம் என்று கூறலாம். இச்சொல்லை முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர் எம்.என்.சீனுவாஸ் ஆவார். குறிப்பாக சாதிய படிநிலையில் கீழே உள்ளவர்கள் தங்களுக்கு மேல் உள்ள சாதிகளைப் போல் மாற விழைவார்கள். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு சாதியும் அவர்கள் வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றி தங்களின் சமுதாய தகுதியை உயர்த்திக் கொள்ள முயலுகின்றன. இந்நிகழ்வே உயர்குடியாக்கம் எனலாம். பிராமணர்களின் வாழ்க்கை பின்பற்றுவது மட்டும் உயர்குடியாக்கம்முறை நிகழவில்லை என்றும் இதில் நான்கு வகையான உயர்குடியாக்கம் நிலவுகிறது என்று கருதினார். அவை,

1. பிராமண வகை உயர்குடியாக்கம்
2. சத்திரிய வகை உயர்குடியாக்கம்
3. வைசிய வகை உயர்குடியாக்கம்
4. சூத்திரர் வகை உயர்குடியாக்கம்

என்று வகைப்படுத்தியுள்ளனர். முதல்வகையில் பிராமணர்களுக்குக் கீழுள்ளவர்கள் பிராமணர்களை முன்மாதிரிக் குழுவாக (reference group) கொண்டு அவர்களின் வாழ்க்கைமுறையைப் பின்பற்றுவர். இரண்டாம் வகையில் கொண்டு அவர்களின் வாழ்க்கை மரபுகளைத் தழுவி அவர்களின் அளவு உயர முயலுவார்கள். மூன்றாம் வகையில் வைசியர்கள் முன் மாதிரியாகக் கொள்ளப் படுவர். நான்காம் அரிசனங்களுக்குக் கீழ் உள்ள தீண்டாமைச் சாதியினர் அரிசனங்கள் அல்லது அவர்களுக்கு உயர்வாகக் கருதப்படும் சில பிரிவினர் அளவிற்குத் தங்களை உயர்த்தி கொள்ள முயலுவர் (பக்தவத்சல பாரதி 2009: 583).

தமிழ்ச் சமூகம்: சாதிய சமூகத்தில் இருந்து மீண்டும் வருண சமூகமாக மாறுதல்

மேலே குறிப்பிட்ட நான்கு வருண கோட்பாடானது வட இந்தியாவிற்கு பொருந்தி வருவதை பார்க்கமுடியும். ஆனால், தென்னிந்தியாவில் பொருத்திப் பார்க்க சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஏனெனில் பண்டைய தமிழ்ச் சமூகம் குடியமைப்புமுறை கொண்ட சமூகத்திலிருந்து மெல்லமெல்ல சாதியச் சமூகமாக மாறியது. இவற்றை காணும் பொழுது இன்றைய சூழலில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்

கொள்ள சாதியைவிட உட்சாதியையே முதன்மையாகக் காட்டிக் கொள்கின்றனர். தென்னிந்திய சூழலில் யாரும் தன்னை இந்த வருணம் என்று குறிப்பிட்டு சொல்லுவதில்லை. மாறாக சாதியை மட்டுமே முதன்மைப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஆனால், இன்றைய நவீனமயமாக்கப்பட்ட சூழலில் சாதியச் சமூகப் படிநிலை வரிசையில் கீழ்நிலையில் உள்ளவர்கள் தங்களை மேல்நிலை யாக்கத்தில் உயர்த்திக் கொள்ள தங்களை சாதி உட்சாதியோடு வருணத்திற்குள் நுழைய விரும்புகின்றனர்.

உதாரணமாக பிராமணர் வருணத்திற்கு நிகராக 'விஸ்வகர்மாக்கள்' என்று அழைக்கப்படும் பஞ்சகம்மாளர்கள் பிராமணர்களைப் போல் பூநூல் தரித்துக் கொண்டும், புராணங்களை உருவாக்கிக் கொண்டும் முதல் வருணத்தில் நுழைகின்றனர். இரண்டாவது வருணமாகிய சத்திரியர் வருணத்தில் வன்னியர்களும், நாடார்களும், பிள்ளைமார்களும் நுழைய போராடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தென்னிந்தியாவில் சத்திரியர் என்ற சொல்லுக்கு பொருத்தமான சாதி அடையாளம் இல்லாத நிலையில் வன்னியர்களும் தங்களை 'அக்கினி குல சத்திரியர்' என்றும், 'வன்னியகுல சத்திரியர்கள்' என்றும் மிகைப்படுத்திக் கொண்டு கடவுளின் பெயரால் புராணங்களை உருவாக்கிக் கொண்டனர். நாடார்களும் 'வலங்கை மாலை' என்னும் புராணங்களை ஏற்படுத்தி வருணத்தில் நுழைந்து கொண்டனர். மூன்றாவது வருணமான வைசியர் வருணத்தில் 'ஆயிர வைசிய செட்டியார்'களும் இணைந்து கொண்டனர்.

நான்காவது வருணமான சூத்திர வருணத்தில் வேளாண்மை செய்பவர்கள் தங்களை 'கங்கையின் புதல்வர்கள்' என்றும் கூறுகின்றனர். இவ்வகையான நிகழ்வுகளை ஒட்டுமொத்தமாகக் காணும் பொழுது இதுவரையில் சாதியில் இருந்து உட்சாதியாகப் பிரிந்து அடையாளம் காணப்பட்டவர்கள் இன்று சாதியச் சமூகப் படிநிலையில் உயர் வருணத்தின் இடத்தில் தக்க வைத்துக் கொள்ள புராணங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டும், வருணத்தில் நுழைவதன் சமூகத்தில் முன்னேற விழைகின்றனர் என்பதும் தெள்ளத் தெளிவாகிறது. இவ்வாறாக தமிழ்ச் சமூகமானது சாதியச் சமூகத்தில் இருந்து மீண்டும் வருணப் படிநிலையில் உயர்த்திக் கொள்ள விரும்புகின்றது.

துணை நின்ற நூல்கள்

- இரவிச்சந்திரன், தி.கு. 2014. தீண்டாமை நனவிலி சாதியம் உளப்பகுப்பாய்வு. சென்னை: அலைகள் வெளியீட்டகம்.
 ஜயங்கார், கோ. 2013. டாக்டர் அம்பேத்கர். சென்னை: வ.உ.சி.நூலகம்.
 கேசவன், கோ. 1995. சாதியம். விழுப்புரம். சரவணபாலு பதிப்பகம்.
 தேவநேயப்பாவாணர். 1986. பழந்தமிழராட்சி. சென்னை: பாரி நிலையம்.
 பாரதி, பக்தவத்சல. 2009. பண்பாட்டு மானிடவியல். சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம்.
 மனோன்மணி சண்முகதாஸ். 2007. சாதியும் துடக்கும். சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.
 வீரமணி, கி. 2009. அசல் மனு தரும் சாஸ்திரம். சென்னை. திராவிடக் கழகம் வெளியீடு. ●

இலங்கை வாசகர்கள்

கவனத்திற்கு...

நியூ செஞ்சரி புத்தக நியுவன

வெள்ளீடுகளை வடிங்கவும்,

மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் தேர்வு நூல்கள்

20 தொகுதிகள்

இலங்கைக் கல் உள் வடிக்கிகள்

முன்பதிவு செய்து கொள்ளவும் சிணுகவும்

புபாலசிங்கம் புத்தகச் சாலை

202, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு - 11

தொடர்புக்கு : 011-2422321, 0777271975

மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ்

தேர்வு நூல்கள்

20 தொகுதிகள்

பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்கள்

முனைவர்
ப. தாமரைக்கண்ணன்

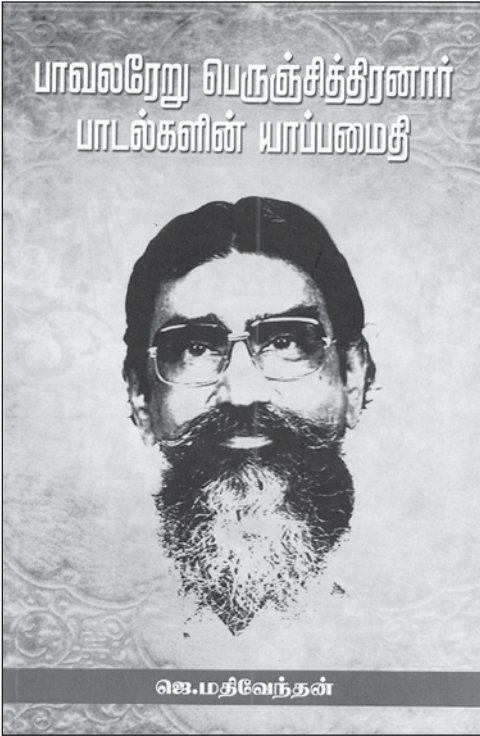
தனித்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினில் மறைமலையடிகள், மொழிஞாயிறு ஞா.தேவநேயப்பாவாணர், பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் முதலியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர். இதனை வேறுவிதமாகச் சொன்னால், 'தனித்தமிழ்' எனும் மாளிகைக்கு அடிகோலியவர் மறைமலையடிகள்; கட்டடம் எழுப்பியவர் மொழிஞாயிறு ஞா.தேவநேயப்பாவாணர்; அதற்குக் கூரை வேய்ந்தவர் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் எனலாம். தனித்தமிழ் என்பதெல்லாம் இப்பொழுது நடைமுறைக்கு ஒத்து வருமா? என்று சிந்தித்தும் பேசியும் வருவோர் பலர். இந்தச் சூழ்நிலையில் "பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்களின் யாப்பமைதி" என்னும் தலைப்பிலான ஜெ. மதிவேந்தன் அவர்களின் ஆய்வேடு நூலாக்கம் பெற்றுள்ளது பெரும் மகிழ்ச்சிக்கூரியதும் தேவையானதுமாகும். தனித்தமிழ் இயக்கக் கொள்கைகளாகத் தனித்தமிழ் மொழி, தனித்தமிழ் இனம், தனித்தமிழ் நாடு என்பனவற்றைத் தம் வாழ்நாளெல்லாம் முழங்கியும் எழுதியும் வந்தவர். 'எங்கும் தமிழ்; எதிலும் தமிழ்; எல்லாம் தமிழ்' என்னும் உயர்ந்த நோக்கத்துடன் திகழ்ந்து செயலாற்றியவர் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்.

"எந்தவொரு அறச்செயலும் தன்னிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும்" என்னும் உயரிய நோக்கத்தோடு துரை.மாணிக்கம் என்னும் தம் இயற்பெயரைப் 'பெருஞ்சித்திரன்' என்று மாற்றிக்கொண்டார். அத்துடன் நில்லாமல் கமலம் என்னும் தம் துணைவியார் பெயரையும்

தாமரையம்மாள் என்று தனித்தமிழில் மாற்றினார். தம் குழந்தைகளுக்கும் (பொற்கொடி, பூங்குன்றன், தேன் மொழி, செந்தாழை, பொழிலன், பிறைநுதல்) இனிக்கும் தமிழில் தனித்தமிழ்ப் பெயர்களைச் சூட்டினார். தான் ஒரு நல்ல தமிழ்மகனென்று தமிழுலகுக்கு உணர்த்தினார்.

ஐயை, கொய்யாக்கனி, கனிச்சாறு, பாச்சோறு, பாவியக்கொத்து முதலிய முப்பத்தைந்து படைப்பு களைப் படைத்துத் தம் இலக்கிய ஆளுமையைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில் நிலைநாட்டினார். இவர் படைப்பு களைப் பயின்றோர் தமிழ் உணர்வும் ஊக்கமும் பெற்றனர். தமிழுக்கும் தமிழினத்துக்கும் பகைவர்களுக்கு இவர் பாடிய அறம் பாடல் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. அப் பாடலில் உள்ளதுபோன்றே 'அறத்தால்' அழிந்தொழிந்தனர்.

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரைப் பற்றிய ஆய்வியல் நிறைஞர், முனைவர் பட்ட ஆய்வுநிலைகளில் ஏற்கனவே ஆய்வுகள் நூலாக்கம் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள்

**பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்
பாடல்களின் யாப்பமைதி**
ஜெ. மதிவேந்தன்
வெளியீடு : நெய்தல் பதிப்பகம்
எண்.5, தங்கவேலு வைத்தியர் தெரு,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005
தொடர்புக்கு : 044-2848 3860
விலை : ₹130/-

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் ஆய்வியல் நிறைஞர் (2014) நிலையில் ஜெ.மதிவேந்தன் அவர்கள் மேற்கொண்ட "பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்களின் யாப்பமைதி" என்னும் ஆய்வு நெய்தல் பதிப்பக வெளியீடாக (2016) வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நூலுக்குப் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் அருமைத் திருமகனார் முனைவர் மா. பூங்குன்றன் அவர்கள் அளித்துள்ள அணிந்துரையும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறையின் பேராசிரியர் முனைவர் கோ.பழனி அவர்களின் மதிப்புரையும் முனைவர் க.செந்தில்ராஜா அவர்களின் வாழ்த்துரையும் இந்த நூலைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள உதவும் பான்மையில் அமைந்துள்ளன.

முன்னுரை, முடிவுரையுடன் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கவிதை வரலாற்றில் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் பங்களிப்பினையும் அவர்தம் யாப்பு வடிவங்களையும் பா, பாவினம், இனவினம் சார்ந்த செய்திகளையும் தொடை நலன்களான மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு, அந்தாதி ஆகியவற்றைப் பற்றியும் தொடை விகற்பங்களையும் எளிமையான நடையில், ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கியுள்ளார் நூலாசிரியர். தனித்தமிழ் உணர்வாளர்களும் பாவலரேறுவின் பற்றாளர்களுக்கும் தமிழ்க்கவிதையின் பால் ஆர்வம் கொண்ட அனைவருக்கும் ஏற்ற நூலாக இந்த நூல் அமைகிறது.

ஒவ்வொரு இயலின் இறுதியிலும் அளிக்கப் பட்டுள்ள மதிப்பீடுகளும் முடிவுரையும் மேலாய்வுக் களங்களும் எதிர்கால ஆய்வாளர்களுக்குத் தெளிவினைத் தந்து, வழிகாட்டியாகவும் அமையும். நூலின் பின்னிணைப்புகள் நூலாசிரியரின் அரிய உழைப்பினை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

செந்தமிழ்க்கே அவர்பிறந்தார்;
செந்தமிழ்க்கே வாழ்ந்தார்;
செந்தமிழ்க்கே மூச்சுயிர்த்தார்;
செந்தமிழ்க்கே பேசிச்
செந்தமிழ்க்கே அவருழைத்தார்;
செந்தமிழாய் நின்றார்

என்னும் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் கனிச்சாறு நூலின் பாடலடிகளையே பாவலரேறுக்குப் பொருத்தமான - சுருக்கமான அறிமுகமாக அமைத்துப் பெருஞ்சித்திரனாரின் பாக்களை நற்றமிழர் யாவரும் நாளும் ஓதி, அவர் வழிநடந்து, அவர்தம் படைப்புகளை ஆய்ந்து பயன்பெறுவோமாக! அதற்கு, இத்தடத்தில் பயணம் செய்யும் மதிவேந்தன் போன்ற ஆய்வாளர்களின் முயற்சி மேலும் தொடருதல் வேண்டும். தமிழ் ஆய்வுலகிற்கு இப்பயணம் பல சிறப்புகளைத் தேடித் தரும் என்பது திண்ணம்.

பாரதியாரும் இந்திய இலக்கியமும்

மு.மணிவண்ணன்

“செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையாள் எனில்
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்”

எனும் தன் கூற்றுக்கேற்பவே இந்திய இலக்கியத் தன்மை களைத் தன் இலக்கியத்தில் கைக்கொண்டவர் பாரதியார்.

பாரதியார் தமிழ், ஆங்கிலம் போன்றவற்றோடு சமஸ்கிருதம், இந்துஸ்தானி, வங்காளி, தெலுங்கு, மலையாளம், உள்ளிட்ட இந்திய மொழிகளை நன்கு அறிந்தவர். இதனால் தான் இந்திய மொழிகளில் தலைசிறந்த தொன்மங்களாக மிளிரும் கிருஷ்ணன், பாஞ்சாலி போன்ற பாத்திரங்களைத் தன் படைப்புக் களில் பயன்படுத்தினார். வங்க மொழியிலிருந்து தாகூரின் சில கதைகளையும், பங்கிம் சந்திரரின் வந்தே மாதரத் தையும், அரவிந்தரின் வேத வாக்குகளையும் (கடல் கவிதை) மொழிபெயர்த்துள்ளார். மேலும், இந்தியத் தத்துவ மரபுகளை நன்கறிந்து அவற்றைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குப் பயன்படும் வகையில் எடுத்தியம்பி யுள்ளார். இத்துடன் பாரதியார் தன் கதைகளில் இந்திய மரபார்ந்த கதைத் தன்மையையும் பின்பற்றக் காணலாம். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, பாரதியார் இந்திய வேதங்களைக் கற்றுத்தேர்ந்து அவற்றின் அறிவார்ந்த (கீதை போன்ற) பகுதிகளைத் தன் எழுத்துக்களில் கையாண்டு, தமிழ் மக்களை நெறிப்படுத்தவும் செய்துள்ளார். இத்தகைய பாரதி தன் எழுத்துக்களில் இடம்பெற்றுள்ள இந்திய இலக்கிய மரபுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கண்ணன் பாட்டு - கீதை

‘கண்ணன் என் தந்தை’ கவிதையில் கீதையின் கருத்துகள் பல விதங்களில் காணப்படுகின்றன. கண்ணனாகிய தந்தை “பாழிடத்தை நாடியிருப்பான்” என்று சொல்லப்படுகிறது. கீதையில், தனியிடத்தை நாடுதல் ஒரு ஞானியின் செயலாகும் என்கிறார் கண்ணன். கீதையின் சாங்கிய யோசகக்கருத்து “துன்பத்தில் துடியாத, இன்பத்தில் நாட்டமில்லாத உள்ள முடையவன் முனி எனப்படுகிறான்”. இதே கருத்து தான் கண்ணன் என் தந்தையில்,

“இன்பத்தை இனிதெனவும், துன்பம்
இனிதில்லையென்றும்வன் எண்ணுவதில்லை”

என்று காணப்படுகிறது.

கண்ணன் கீதையில் வேதங்களையும், நான்கு குலங்களையும் தான் படைத்ததாகக் கூறுகின்றார். இதையே பாரதியார்,

“வேதங்கள் கோத்துவைத்தான்” என்றும்

“நாலு குலங்கள் அமைத்தான்”

என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதியாரின் ‘கண்ணன் என் சீடன்’ என்னும் கவிதை கீதையின் மையக்கருத்தை உள்ளடக்கிய கவிதை யாகத் திகழ்கிறது. “நான் ஒன்றையும் செய்கிறேனில்லை என்பதை உணர்ந்து, உள்ளொளி காண்பவன் பிரம்ம நிர்வாணத்தை அடைகிறான்” என்ற கீதையின் கருத்தை ஆணவம்மிக்க ஆசானுக்குச் சீடன் உணர்ந்துவதான பாரதியாரின் கவிதை இது.

“மகனே! ஒன்றையாக்குதல் மாற்றுதல்
அழித்திடலெல்லாம் நின்செயலன்று காண்”

என்கிறான் கண்ணனாகிய அறிவுள்ள சீடன். இதே கீதையின் கருத்தை கண்ணனாகிய அரசனும் முன் வைக்கக் காணலாம்,

“ஒன்றுங் கவலையில்லாமலே - சிந்தை
ஊன்ற நிறுத்திக் களிப்பற்றே - தன்னை
வென்று மறந்திடும் போழ்தினில் - அங்கு
விண்ணையாக்கும் அறிவுதாம்”

இக்கருத்துக்களை நோக்க பாரதியாரின் இலக்கியத்தில் கீதையின் சாயல் நிறைந்திருக்கக் காண்கிறோம். தமிழ் மக்களுக்குக் கீதையின் மொழிபெயர்ப்பைத் தந்த பாரதியாரிடம் இந்திய இலக்கிய மரபான கீதையின் தாக்கம் அமைவது இயல்புதானே.

கண்ணன்பாட்டு - கீத கோவிந்தம்

பாரதியாரின் கண்ணன் பாடல்கள் தொகுப்பில் காணப்படும் காதல் பாடல்களைக் காணும் பொழுது,

முதலில் நினைவுக்கு வருவது ஜெயதேவரின் கீத கோவிந்தமே யாகும். “கண்ணன், ராதை, கோபியர்” இணைப்பு வடஇந்திய மொழிகளில் பல இலக்கியங்களை உருவாக்கித் தந்துள்ளது என்றாலும், இந்த வகையில் ஜெயதேவர் வடமொழியில் இயற்றிய ‘கீதகோவிந்தம்’ மிகுந்த புகழ் வாய்ந்தது எனலாம். கீதகோவிந்தம், கண்ணனும் ராதையும் சேர்ந்து மகிழ்வதையும் பிரிந்து வருந்துவதையும் மையக் கருத்தாகக் கொண்ட பல பாடல்களைக் கொண்டது. தூது, இராக, தாளங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுவதும் இந்த இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதி. பாரதியாரும் கண்ணனைப் பற்றிய காதல் பாடல்களை மகிழ்வு, துயரம் என்று இருவகைப்படுத்தியுள்ளார். கீதகோவிந்தம் போலவே இராகம், தாளம் குறிப்பிடுவதும் எண்ணத் தக்கது.

புருவம் தீட்டிப் பூச்சூட்டி, வைரமாலைகள் அணிவித்து கண்ணன், ராதையை அலங்கரித்து மகிழ்வதைக் கீத கோவிந்தம் கூறுவதைப் போல், “கனிகள் கொண்டு தரும் கண்ணன்” என்ற பாரதியாரின் பாடலும் கூறுகிறது. “நான் காதலால் வேகின்றேன்” என்று வருந்தும் கீத கோவிந்தக் கண்ணனுக்கும் “மேனி கொதிக்குதடி” என்று வருந்தும் பாரதியாரின் கண்ணனுக்கும் வேறுபாடில்லை.

இந்திய இலக்கிய மரபில் நிலைத்துவிட்ட கண்ணன் தொன்மம் பாரதியாரின் இலக்கியத்திலும் நிலைத்துவிட்டது. பாரதியாரின் கண்ணன்பாட்டு தெய்வீக மானுடக் காதல் தத்துவக் கலை வடிவமே. எல்லா உறவுகளும் - தந்தையும் நீ, தாயும் நீ என்று இறைவனை எல்லா உறவுக்கும் முதற்படிவ உறவாகக் காண்பது இந்திய மரபு. ஆனால், இவை அனைத்திலும் தலையாவது நாயகன் நாயகி பாவத்தில் இறைவனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் உள்ள உறவைப் பேசுவது என்பார் மகாதேவன். இந்த இந்திய இலக்கிய மரபு தான் பாரதியாரின் கண்ணன் பாட்டில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காணமுடிகின்றது.

பாஞ்சாலி சபதம்

இந்திய இதிகாசக் கதைக்கூறு ஒன்றைத் தழுவி இயற்றப்பெற்றதே பாரதியாரின் ‘பாஞ்சாலி சபதம்’, அந்நூலின் முகவுரையில் பாரதியாரே பின் வருமாறு கூறியிருக்கிறார். “எனது சித்திரம் வியாசர் பாரதக் கருத்தைத் தழுவினது. பெரும்பான்மையாக, இந்நூலை வியாச பாரதத்தின் மொழிபெயர்ப்பென்றே கருதி விடலாம். அதாவது, ‘கற்பனை’ திருஷ்டாந்தங்களில் எனது ‘சொந்தச் சரக்கு’ அதிகமில்லை; தமிழ் நடைக்கு மாத்திரமே நான் பொறுப்பாளி”. இக்கருத்தை நோக்கு

மிடத்து பாரதியார் தன் 'பாஞ்சாலி சபத'த்தில் இந்திய இதிகாச மரபைப் பின்பற்றியுள்ளார் என்பது புலனாகிறது.

வடமொழியில் வியாசபாரதம், பாலபாரதம் முதலியவை இருக்க, தமிழிலும், பெருந்தேவனார், வில்லி, அரங்கநாதர், நல்லாப்பிள்ளை முதலியோர் எழுதியிருக்க, அப்பாரதத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியை எடுத்தியம்ப பாரதியார் முற்படக்காரணம் என்ன, என்பதை இங்கு ஆராய்வோம்.

'பாஞ்சாலி சபதம்' எழுதியதன் காரணத்தைப் பாரதியாரே கூறிவிடுகிறார். பாஞ்சாலி சபதத்தின் முகவுரையில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு, இவற்றிணையுடைய காவியம் ஒன்று தற் காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய் மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகின்றான்".

இவ்வரிகளை நோக்க, தமிழ்மொழிக்குப் "புதிய உயிர்" கொடுப்பதற்காகவே பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதத்தைப் படைத்துள்ளார் என்பது அறிய வருகின்றது. மேலும், 'பாஞ்சாலி சபத'த்தைப் படைத்ததில் பாரதியாருக்கு வேறுவொரு நோக்கமும் உண்டு. அவை,

"இந்நூலிடையே திரிதராட்டிரனை உயர்ந்த குணங்கள் உடையவனாகவும், சூதில் விருப்பம் இல்லாதவனாகவும் துரியோதனிடம் வெறுப்பு உள்ளவனாகவும் காட்டியுள்ளேன்"

என்ற கூற்றே பாரதியாரின் உள்ளக்கிடக்கையைத் (பாத்திரப்படைப்பு) தெள்ளத்தெளிவாக விளக்குகின்றது.

மேற்கண்ட நோக்கங்களுக்காக, பாரதியார் தன் பாஞ்சாலி சபதத்தில் இந்திய இதிகாச (பாரத) மரபைப் பின்பற்றியுள்ளார் என்பது புலனாகிறது.

இந்தியக் கதை மரபு

இந்தியாவில் நாட்டுப்புற வாய்மொழி மரபாக வழங்கிவந்த பழங்கதைகள் யாவும் அறக்கோட் பாட்டை உணர்த்துவதற்காகக் கூறப்பட்டவைகளாகும். இவை தவிர கதைக்குள் கதை அமைதல், சூழ்நிலையை அமைத்துக் கதை கூறுதல், இயற்கைப்பொருட்கள், பறவைகள், விலங்குகள் வழி கதை அமைதல், அறிவுரைப் பகர்தல் ஆகிய யாவும் சிறப்பான இந்தியக் கதை மரபுகளாக இடம்பெற்றுள்ளன. இவ் இந்தியக் கதை மரபு பாரதியாரின் கதைகளிலும் பயின்று வந்துள்ளது எண்ணத்தக்கது.

ஒரு சூழ்நிலையை அமைத்துப் பாத்திரத்தின் மூலம் கதை கூறுவதாகப் பாரதியாரின் 'நவ தந்திரக் கதைகள்', 'சில வேடிக்கைக் கதைகள்' ஆசிரியரே கதை கூறுவதாக

விளங்குகின்றன. ஒரு கதைக்குள் சங்கிலித் தொடர்ச்சி யாகப் பல கதைகள் இடம்பெறும் 'கதைக்குள் கதை மரபு' பாரதியாரின் 'நவதந்திரக் கதை'களில் இடம் பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக, பாரதியாரின் நவதந்திரக் கதைகளில் வரும் "விவேகசாஸ்திரி" என்ற பாத்திரம் கூறும் கதைகள் அவ்வாறு அமைந்துள்ளன. பாரதியாரின் நவதந்திரக் கதைகளில் வரும் கிளைக்கதைகள் பஞ்ச தந்திரக் கதைகள், விக்ரமமாதித்தன் கதைகள் போன்ற இந்தியப் பழங்கதைகளின் மூலக்கதையோடு உயிரோட்டமான தொடர்பு உள்ளதும் எண்ணத்தக்கது. இயற்கைப் பொருட்கள், பறவைகள், விலங்குகள் வழி கதை அமைதல் என்பதற்கேற்ப பாரதியாரின் சில வேடிக்கைக் கதைகளும், நவதந்திரக் கதைகளும் அவ்வாறு அமைந்துள்ளன. சில வேடிக்கைக் கதைகளில் 'குதிரைக்கொம்பு' என்ற கதையில் இயற்கைப் பொருளான சூரியன் பாத்திரமாக அமைந்துள்ளது. நவதந்திரக் கதையான 'காட்டுக் கோயிலின் கதை', 'ஸங்கீதம் படிக்கப்போன கழுதையின் கதை' ஆகிய இரு கதைகளிலும் விலங்குகள் பாத்திரங்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. சில வேடிக்கைக் கதைகளில் வரும் 'கிளிக் கதை', 'காக்காய் பார்லி மெண்ட்' என்ற இரண்டு கதைகளில் பறவைகள் பாத்திரங்களாக வருகின்றன.

அறிவுரைப் பகர்தல் என்ற முறையிலும் பாரதியாரின் கதைகள் அமைந்துள்ளதையும் காண முடிகிறது. குறிப்பாக 'நவதந்திரக் கதை'களில் இடம்பெறும் 'ஸங்கீதம் படிக்கப்போன கழுதையின் கதை'யில் கழுதை என்ற பாத்திரத்தின் அறிவுரையான "எந்த தொழிலும் யாருக்கும் வரும். வருந்தினால் வாராததொன்றுமில்லை" என்பதும், 'சில வேடிக்கைக் கதை'களில் இடம்பெறும் 'வண்ணான் தொழில்' என்ற கதையில் வரும் குள்ளச் சாமியாரின் அறிவுரையான "நாக்கை வெளுக்க வேண்டும். பொய் சொல்லக் கூடாது. முகஸ்துதி கூடாது. தற்புகழ்ச்சி கூடாது. பயந்து பேசக் கூடாது" என்பதும் குறிக்கத்தக்கது. பாரதியாரின் கதைகளில் பல்வேறு இடங்களில் பழமொழிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மேலும், 'பாரதியியல்: கவனம்பெறாத உண்மைகள்' என்ற நூலில் ய.மணிகண்டனின் கூற்று இங்கு எண்ணத்தக்கது,

"பாரதியின் உரைநடைகளில் ஏராளமான பழமொழிகளும், வழக்கில் உள்ள கதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. சாதாரண மக்கள் பல்வேறு பழமொழிகளை, கதைகளை வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவது போலப் பாரதி தமது கட்டுரைகளில் எண்ணற்ற பழமொழிகளையும் வழக்குக்

கதைகளையும் போகிற போக்கில் நினைவி லிருந்து பொருத்தமான நிலையில் குறிப்பிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். இவற்றுள் உலகளவிலான கதைகள், இந்திய அளவிலான கதைகள், தமிழ் மண்ணில் வழங்குகின்ற கதைகள் முதலிய அனைத்தையுமே காணமுடிகிறது... இந்திய அளவிலான மகாபாரதக்கதை, இராமாயணக் கதை, பஞ்சதந்திரக்கதை, பர்த்ருஹரி கதை, காளிதாசன் பற்றிய கதை, ஜகந்நாத மகாகவி கதை, தெனாலிராமன்கதை, எல்லாம் நன்மைக்கே கதை, இராமகிருஷ்ணர் கதை முதலியவற்றையும்... பாரதியின் உரைநடையில் ஆங்காங்கு காண முடிகிறது". (மணிகண்டன், 2014:10,11)

இதைநோக்க பாரதியாரின் உரைநடையிலும் இந்தியப் பழமரபுக் கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

வங்க இலக்கியம்

பாரதியாரின் இலக்கியத்தின் பல்வேறு கருத்துக் கருக்குக் கருக்கொடை வழங்கிய பெருமை வங்காளி இலக்கியத்தைச் சாரும். அரவிந்த கோஷ், தாகூர், சகோதரி நிவேதிதா தேவி, பங்கிம் சந்திர சட்டோ பாத்தியாயர் ஆகியோரின் தேசிய, பெண்ணிய முன்னேற்றச் சிந்தனைகள் பாரதியாரின் இலக்கியங் களில் பெரும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன எனலாம். வந்தே மாதரம், பகவத்கீதை உரை, பெண்களின் உரிமை, தேசத்தையே சக்தி வடிவில் காணல் என்பன போன்ற கருத்துக்கள் இவரது இலக்கியங்களில் படியலாயின.

பாரதியாரின் வேத இலக்கிய ஈடுபாடானது அரவிந்தரால் வளர்த்து விடப்பட்டது. அரவிந்தரின் 'தர்மா', 'கர்மயோகி' என்ற இதழ்கள் கீதாவேசங் கொண்ட சுதந்திர வேகத்தை நாடெங்கும் பரப்பியதை உணர்ந்துகொண்ட பாரதியார் அவற்றைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து வழங்கினார். மேலும், அரவிந்தருடனான நட்புறவினால் வேத வாக்குகளிலும், வேதப்பாசரங் களிலும் கருத்துன்றினார். இதன் பயனாக, 'பகவத்கீதை'யை ஆராய்ந்து தூய தமிழில் வழங்கினார். வேதப் பாசரங்களையும், நம்மாழ்வார், ஆண்டாள் பாசரங்களில் சிலவற்றையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வழங்கினார். இவ்வாறு புதிய புதிய எண்ணங்களை அள்ளிக் கொட்டிய அரவிந்தரின் கருத்துக்கள், பாரதியாரின் இலக்கியத்தில் கருக்கொண்டு உருக்கொண்டன. பாரதியார் - அரவிந்தர் இடையே புதுச்சேரியில் மலர்ந்த ஆன்மீக - இலக்கிய உறவின் விளக்கத்தை 'அரவிந்தர் யோகம்' எனும் பாடல் தெள்ளத்தெளிவாகக் காட்டிவிடுகிறது.

"வங்காளச் சிங்கமவன் 'எண்ணம்' செய்வான் வரிப்புலி பாரதி அதைத் தமிழாய்ச் செய்வான்"

மேலும் அரவிந்தரும் திலகர் அணியைச் சேர்ந்தவர் என்பதால், அவருடைய அரசியல் ஆன்மீகக் கோட்பாடு களைப் பரப்பும் முயற்சியிலும் பாரதியார் விரும்பி ஈடுபடலாயினார். இதன் பிறகே புதுயுகம், புது வாழ்வு, புதிய மாறுதல், சக்திய யுகம், தேவ சங்கம் முதலிய கருத்துக்கள் பாரதியாரின் பாடல்களில் இடம்பெறக் காணலாம்.

இந்திய மறுமலர்ச்சிக் குயில்கள் என்று போற்றப் படும் தாகூர், பாரதியார் ஆகிய இருவரும் இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளை உடைத்தெறிந்து விடுதலை முழக்க மிட்டவர்கள். இருவரது பாடல்களும் இந்திய மண்ணிற்குப் புதிய சக்தியைத் தந்தன. தாகூர், உபநிடதத்திலிருந்து ஆவேசம் பெற்ற வேதாந்தக் கவியாகையால் அவரின் நாட்டுப் பாடல்கள் கூடத் தெய்வப் பாடல்களாகவே காட்சி அளித்தன. இருப்பினும், தாகூரின் நாட்டுப் பாடல்களிலிருந்தும் புரட்சிமிக்க தேசிய ஆவேசக் கருத்தாக்கத்தைப் பாரதியார் பெறலானார். மேலும் அவர், தாகூரின் சிறுகதைகள் சிலவற்றையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடலானார்.

பொதுநலப் பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டும், இந்திய நாட்டின் மீது பற்றுக் கொண்டிருந்த நிவேதிதா தேவியைப் பாரதியார் 1906-இல் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டுக்குச் சென்றபோது சந்தித்தார். அவரைச் சந்தித்து, சுதேச பக்தி உபதேசத் தையும் அவரிடம் பெறலானார். அதிலிருந்து புதிய உத்வேகத்துடனே சமூகச் சீர்திருத்தக் கோட்பாடுகளைத் தமது கவிதைகளில் கைக்கொண்டார். தேவி நிவேதிதா, பெண்களின் முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறை கொண்டு பெரிதும் பாடுபட்டு வந்ததையும், வங்கப் பெண்களுக் குள்ளே சுயராஜ்ஜியத் தாகத்தை மிகுதியாக ஏற்படுத்தி வந்ததையும் கண்ட பாரதியார் அவரைத் தமது குருவாக ஏற்றுக் கொண்ட நிலையினையும் காண முடிகிறது.

தேசபக்தி தெய்வபக்தியாக மாறிய 'புதிய மார்க்கம்' இந்தியாவில் வேகமடைவதற்கு முக்கிய காரணமாய் அமைந்தது 'ஆனந்தமடம்' என்னும் நாவலில் இடம் பெற்ற பங்கிம் சந்திரரின் 'வந்தே மாதரம்' என்னும் பாடலாகும். சுதந்திரப் போராட்டக் காலகட்டத்தில், வங்காள மாகாணத்தில் ஒவ்வொருவராலும் பக்தியோடும் உற்சாகத்தோடும் 'வந்தே மாதரம்' பாடல் பாடப்பட்டு வந்தது. பங்கிம் சந்திரரின் இப்பாடலில் பாரதியார் தனது மனதைப் பறிகொடுத்துத் தமிழ் மக்களும் பொருள் உணர்ந்து பாடவேண்டும் என்பதற்காகவே அதனை இரண்டு முறை மொழிபெயர்த்து வழங்கினார். தொடர்ந்து 'வங்கமே வாழிய' என்பதையும் தமிழுக்குப்

பாரதியார் வழங்கலானார். மேலும், வங்காள மக்கள் காளி என்ற பெயருடன் சக்தி தெய்வத்தை மிகுதியாகக் கொண்டாடி வந்தது பாரதியாரின் உள்ளத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அதன் விளைவாகத் தமது கவிதைகளில் சக்தியையே தனது ஆதர்ச தெய்வமாக வைத்துப் பாடியுள்ளார். காளிதாசன், சக்திதாசன் என்கின்ற புனைபெயர்களைத் தனக்குச் சூட்டிக் கொண்டது லிருந்து பாரதியாரின் காளி மீதான ஈடுபாட்டிணைக் காணலாம்.

பங்கிம் சந்திரர் தனது வாழ்வின் இறுதிப் பகுதியில் வெளியிட்ட நூல் 'கிருஷ்ண சரிதம்' என்பதாகும். பங்கிம் சந்திரரின் இந்நூலில் வரும் கிருஷ்ணன் கடவுள் அல்ல. ஆனால், எக்காலத்துக்கும் உரிய இலட்சிய மனிதன் அல்லது அதிமனிதன். போராடிக் கொண்டிருக்கும் இந்திய மக்கள் கண்ணன் என்னும் பாத்திரம் மூலமாக, அவனது கொடியின் கீழ் ஒற்றுமைப்பட்டுத் தேசிய ஒருமைப்பாடு காண முடியும் என்று எண்ணி உருவாக்கிய இலட்சிய மனிதன். இங்கு பங்கிம் சந்திரர் கண்ணன் என்னும் பாத்திரத்தைத் தேசிய ஒற்றுமைக்குச் சின்னமாகப் போற்றி மதித்தார் எனலாம். இவ்விடத்தில் தெரிவிக்க விரும்பும் கருத்து, பங்கிம் சந்திரரின் கிருஷ்ண சரிதத்தாலும் பாரதியார் பாதிக்கப்பட்டிருத்தல் கூடும்.

மேற்கண்ட கருத்துக்களை நோக்க, பாரதியாரின் இலக்கியத்தில் இன்றியமையாத சில கொள்கைகளுக்கு அடித்தளமாக வங்க இலக்கியம் அமைந்து செயல்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது. சுதேசிய முயற்சி களுடனான சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கும் பெண்கள் மேம்பாட்டிற்கும் வங்க அறிஞர்கள் ஆற்றிய பணிகளை ஏற்று, நெஞ்சம் மலர வாழ்த்திப் பாடினார் பாரதியார். இத்துடன் அதனைத் தமிழ் மக்களின் செயல்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அதன் மூலமாகத் தமிழர்கள், இந்திய தேசியத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளையும் தமது பாடல்களின் வழியாகப் பரவ விட்டார். இவ்வாறாக, பாரதியாரின் எழுத்துக்களில் வங்க இலக்கியம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை உணர முடிகின்றது.

மேலும், பாரதியாரின் பாடலுக்கு முதற் பதிப்பிற்காகப் பாரதி பிரசுராலயத்தாரால் எழுதப்பட்ட முன்னுரையில்,

“முன்னோர்க் ளெவ்வுயிருங் கடவு ளென்றார் முடிவாக அவ்வுரையை நான் மேற்கொண்டேன் அன்னோர்க் ளுரைத்த தன்றிச் செய்கையில்லை அத்தைவ நிலைகண்டால் மரணமுண்டோ?”

என்ற வரிகளைச் சுட்டிக்காட்டிப் பாரதியார் அத்தைவத் கொள்கையில் பூர்ண நம்பிக்கை உள்ளவர் என்று காட்டுவர்.

மேற்கண்ட கருத்துக்களின் வழி பாரதியார் இந்தியத் தத்துவ மரபை முழுவதுமாக அறிந்து, அவற்றின் சாராம்சத்தைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

நிறைவாக

இந்திய இதிகாச, புராண, பழமரபுத் தொன்மங்களின் வண்ணம் சேர்த்து குழைத்துத் தருவதில் தான் இந்தியத் தன்மையைக் காணவியலும். அதுதான் “இந்திய இலக்கியம்” என்று அடையாளம் காட்டப்பெறும். இத்தகு புராண, இதிகாச பழமரபுத் தொன்மங்களே இந்திய இலக்கியத்தைப் பிறநாட்டு இலக்கியங்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் ஆற்றல் உடையன. இத்தகைய “இந்திய இலக்கியம்” என்று அடையாளப்படுத்தப்படும் தொன்மக் கூறுகளைத்தான் பாரதியார் தன் இலக்கியத்தில் கையாண்டுள்ளார். இந்திய இலக்கிய மரபார்ந்த கூறுகளாகப் புலப்படும் கிருஷ்ண தொன்மம், பாஞ்சாலி தொன்மம், இந்தியக் கதை மரபு, இந்தியத் தத்துவ மரபு, வேத இலக்கிய மரபு, வங்க இலக்கிய மரபு போன்றவற்றை மரபாகப் பின்பற்றியுள்ளார். மேற்கண்ட வகைகளில் பாரதியார் இந்திய இலக்கிய மரபுகளைப் பின்பற்றினாலும், “இந்தியத் தொன்மங்களை, மாறி வருகின்ற இந்தியச் சூழ்நிலைக்கேற்பப் புதிய நோக்கில் அணுகுதல்” (reinterpretation of the old myths in terms of the new and changing situation in India) (இராசா, 1996:142) என்ற தன்மைக்கேற்பத் தன் இலக்கியத்தில் மரபார்ந்த இந்தியத் தொன்மங்களில் மாறுதலைச் செய்துள்ளார் என்பதும் இங்கு எண்ணத் தக்கது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

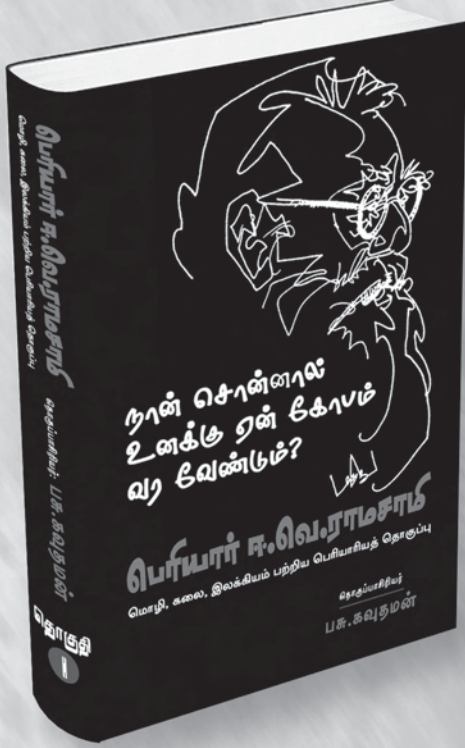
- இராசா. கி.,(1996), பாரதியின் கனவும் இன்றைய நிகழ்வும், சரசுவதி. வி., வேங்கடராமன். சு., மணிவேல். மு.,(பதிப்பு), தமிழியற்புலம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
- குருசாமி, ம.ரா.போ.(பதிப்பு), (2013) பாரதி பாடல்கள் (ஆய்வுப் பதிப்பு), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். நான்காம் பதிப்பு சண்முகம். இராம., ஆண்டியப்பன். தே., சொக்கலிங்கம். ந., மோகன். இரா.,(பதிப்பு), (1982), பாரதி இயல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
- சுப்பிரமணிய பாரதியார், கி.,(1987), பாரதியார் கவிதைகள், வானவில் பிரசுரம், சென்னை.
- சுப்பிரமணிய பாரதியார், கி.,(2003), பாரதியார் கட்டுரைகள், கவிதா பப்ளிகேஷன், சென்னை.
- சுப்பிரமணிய பாரதியார், கி.,(2003), பாரதியார் கதைகள், வானதி பதிப்பகம், சென்னை.
- செண்பகம். மா.,(1976) கண்ணன் பாட்டு (சில கட்டுரைகள்), பெரியநாயகி அச்சகம், மதுரை.
- பொன்னீலன்.,(பதிப்பு), (2008), பாரதி என்றென்றும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், சென்னை.
- மணிகண்டன். ய.,(2014), பாரதியியல்: கவனம்பெறாத உண்மைகள், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை.
- ஸ்ரீனிவாசன். மு., (2007), பாரதியின் பார்வையில், விகடன் பிரசுரம், சென்னை, 2007.

தற்போது விற்பனையில்...

நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன் கோபம் வர வேண்டும்?

பெரியாரின் 1925-1973 வரையிலான முழுமையான பதிவுகள்

பசு. கவுதமன்

பல்லாண்டு பெரும் முயற்சியில் பெரியார் எழுதியபடியே வெளிவரும் பெரியாரின் எழுத்துகளுக்கான ஒரு செம்பதிப்பு

- தொகுதி 1: மொழி
- தொகுதி 2: கலையும் பண்பாடும்
- தொகுதி 3: இலக்கியம்
- தொகுதி 4: தத்துவமும் சொற்சித்திரமும்
- தொகுதி 5: சித்திரபுத்திரன் கட்டுரைகளும் உரையாடல்களும்

A4 அளவு, தரமான தாள், அழகிய வடிவமைப்பு, கெட்டி அட்டை கட்டு

ஐந்து தொகுதிகள்
விலை ₹ 4000/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

கிளைகள்

அம்பத்தூர்: 044-26359906, 26241288, 26258410, 26251968; என்பென்சர் பிளாசா: 044-28490027; திருச்சி: 0431-2700885; புதுக்கோட்டை: 04322-227773; தஞ்சாவூர்: 04362-231371; திருநெல்வேலி: 0462-2323990; மதுரை: 0452-2344106, 2350271; திண்டுக்கல்: 0451-2432172; கோவை: 0422-2380554; ஈரோடு: 0424-2256667; சேலம்: 0427-2450817; ஓசூர்: 04344-245726; கிருஷ்ணகிரி: 04343-234387; உண்டி: 0423-2441743; வேலூர்: 0416-2234495; விழுப்புரம்: 04146-227800; பாண்டிச்சேரி: 0413-2280101; திருவண்ணாமலை: 04175-223449.

பெண் போராளியின் போர்க்கள வாழ்வு

முனைவர் நா.சுலோசனா

ஈழத்தில் தாய் நாட்டுக்காகப் போராட்டக் களத்தில் போராடி மீண்டு வந்து தன்னுயிரைப் புற்றுநோய்க்கு இரையாக்கிய பெண் போராளி தமிழினி தமது போராட்டக் கால அனுபவங்களை, உள்ளக் கிடக்கையை, சமூகம் பார்க்கும் பார்வையை எனத் தான் சந்தித்த அவலங்களை “ஒரு கூர்வாளின் நிழலில்” எனும் இந்நூலில் மிக அழுத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். அதைப் படிக்கும் போது நமது இலேசான இதயமும் கனக்கத்தான் செய்கிறது. கனத்த எழுத்துக்களின் வழி தமது வாழ்வியல் போராட்டங்களைப் பதிவு செய்துள்ளதைக் காலச்சுவடு பதிப்பகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ஈழத்து உணர்வுகளைப் பதிவு செய்த “அக்னி தேசம்” எனும் கவிதைத் தொகுப்பிற்கு வாழ்த்துரைக்காகக் கவிதைகளை வாசிக்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது. அந்தச் சூழலில்தான் ஒரு கூர்வாளின் நிழலில்

நூலும் வாசித்தேன். அதன் வெளிப்பாடு தான் இந்த மதிப்புரை.

நெப்போலியன் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னர், வாட்டார்லூ போர்க்களத்தைப் பார்வையிட்ட வெலிங்டன் பிரபு கூறியது “தோல்வியற்ற ஒரு போர் தரும் துயரத்திற்கு அடுத்ததாகப் பெரும் துயரம் தருவது போரில் ஈட்டிய வெற்றியே” இந்த நிலைதான் இந்நூலில் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கிறது.

பெண் போராளிகளின் மனநிலைகளை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்திருக்கிற நூல்தான் தமிழினியின் : “ஒரு கூர்வாளின் நிழலில்”. போர்க்களத்தில் எதிரிகளிடமிருந்து தன்னையும், தன் நாட்டையும் காத்துக் கொள்ள தனது உயிரைக் களமாக்கிப் போராடுவதால் இந்நூலுக்கு இப்படி ஒரு தலைப்போ என எண்ணத்

தோன்றுகிறது. இல்லை, சமூகத்தில் பெண்கள் மீதான அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்து விடும் போக்கு நிலையை எண்ணியும் நூலின் பெயர் அமைந்திருக்கலாம்.

“இதுகள் பதவிப் பொறுப்பு ஆசையில் கலியாணம் கட்டாமல் இருக்குதுகள்” “இதுகளை பார்த்தால் ஆரும் கலியாணம் கட்டுவாங்களே” “பொடியங்களை ஓவர் டேக் பண்ணி மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டுறது சரியில்லை” “இப்படி மேடையில் ஏறி நிண்டு கையை ஆட்டி ஆட்டிப் பேசுறது சரியில்லை” எனப் பெண்கள் பேசும் நிலை. என்ன தான் பெண்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்று மேடைதோறும் முழங்கினாலும் பெண்களுக்கென சில கட்டுப்பாடுகளைச் சமூகம் விதித்திருக்கத் தான் செய்கிறது. அதையெல்லாம் தகர்த்தெறிந்தாலும் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்கு பெண்களிடம் கூட கிடையாது என்பது தான் கொடுமை.

நிர்பந்தத்திற்காக மனைவி என்ற பாத்திரத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, வீடுவாசல் பெருக்கி, விதவிதமாகச் சமைத்து, துணிமணிகள் துவைத்து, கோவிலுக்குப் போய் விரதம் பிடித்து, ஒரு பொம்மையாக என்னால் வாழ முடியுமா எனத் தெரியவில்லை. எடுத்ததற்கெல்லாம் ஈகோ போட்டி போட்டு எஞ்சியிருக்கிற மனநிம்மதியை இழந்துபோகிற சக்தியும் என்னிடம் கிடையாது, சீதனம் கொடுத்து ஒரு கணவனை வாங்கிக் கொள்ளும் அளவுக்கு எனது குடும்பத்தில் வசதியில்லை. ஆழமான புரிந்துணர்வு, நட்புள்ளத்துடன் அளவற்ற அன்பைப் பகிர்ந்து கொண்டு இறுதி வரை வாழ முடிந்தால் அதுவே பெருத்த நிம்மதி எனும் மனநிலையானது திருமணத்திற்குப் பிறகு அன்பு, புரிதல் இவற்றைத் தான் பெண்கள் கணவனிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. அதுவே அவர்களுக்குப் பெருத்த நிம்மதியும் மகிழ்வும்கூட. இதுவே அனைத்துப் பெண்களின் உள்பாங்கும் ஆகும்.

பசி

போராட்டக் காலங்களில் உணவு கிடைக்காத சந்தர்ப்பங்களிலும், உணவிருந்தும் உண்பதற்கு நேரம் கிடைக்காத காரணத்தாலும் பசியை நிரந்தரமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையே இருந்திருக்கிறது. பசி என்னும் உணர்வை இழந்த நிலை.

கொட்டுவை

சராசரி எட்டு அடி அகலம் தான் கொட்டுவையின் அளவு. அதில் ஆறு பெண்கள் படுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறிது உயரமானவர்கள் கால்நீட்டிக்

கொண்டு படுக்க முடியாது. நிமிர்ந்து படுப்பதற்கும் இடம் போதாது. எப்படியோ சமாளித்துப் படுத்துக் கொண்டாலும் பக்கத்தில் படுத்திருப்பவருடன் தட்டாமல் முட்டாமல் படுக்கவே முடியாது. திரும்பிப்படுக்கவே முடியாது. நுளம்பு கடித்து விட்டால் தட்டிவிட முடியாது. இரவைப் பகலாக்கும் சக்தி வாய்ந்த மின்விளக்குகள் விடியும் வரை ஒளிர்ந்து கொண்டே யிருக்கும். கண்ணைக் கூசவைக்கும் வெளிச்சத்திலிருந்து விடுபட சிறிது துணியைக் கொண்டு முகத்தை மூடி தன்னையறியாமலே கண்ணயர்ந்தால் எவராவது மெதுவாகச் சுரண்டுவார்கள்.

“சரிந்து படு, இடம் போதாது” “சரியாதே சரியாதே நிமிர்ந்து படு” என்று, பதற்றத்துடன் பெரும்பாலும் உறங்காமல் உட்கார்ந்து கொள்வது, எத்தனையோ இரவுகள் விடியும் வரை உறக்கம் கொள்ளாது விழித்த படியே கழித்திருப்பது. இதுதான் தமிழர்களையும், தவறு

ஒரு சுர்வாளின் நிழலில்

தமிழினி

வெளியீடு : காலச்சுவடு பதிப்பகம்

669,கே.பி.சாலை, நாகர்கோவில் - 629 001

தொடர்புக்கு : 91-4652-278525

விலை : ₹ 125/-

செய்தவர்களையும், சந்தேகத்தின் பிடியில் பிடித்தவர்களையும் அடைத்து வைக்கும் கொட்டுவையின் நிலை.

கொட்டுவையில் உறக்கம் வராத இரவுகள் மிகவும் பயங்கரமானவையாக இருந்திருக்கிறது. சரியான உறக்கமின்மையால் இவற்றால் இடைவிடாத தலைவலி, மன பாரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மனநேயாளி நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

‘சிறைக் கைதிகளும் மனிதர்களே’- சிறை வாசகம். ஒரு மனிதனை மகா ஞானியாக்கவும், மகா கெட்ட வனாக்கவும் சிறைச்சாலையினால் முடியும். வெறுப் படையச் செய்யும் சிறையின் கொடுமைகளில் ஒன்றானது உடற்பரிசோதனை. ஒரு பெண் சிறை சென்று மீள்வது என்பது சமூகத்தில் மிகவும் அவமானத்தை ஏற்படுத்தும் விடயமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. விசாரணைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்டால் அவர்களை மானமிழந்து போனவர்களாகக் கருதி சமுதாயம் ஒதுக்கி வைக்கும் மோசமான பாங்கு. பெண்கள் ஆயுதமேந்திப் போராடுவதையும் ஆயிரக் கணக்கில் களமுனைகளில் உயிரிழந்த போது வீராங்கனைகள் எனப் போற்றிய சமூகம், அதே பெண்கள் சிறைகளுக்கும், புனர்வாழ்வு முகாம்களுக்கும் சென்று வரும்போது அவர்களைத் தரம் தாழ்ந்தவர்களாகப் பார்ப்பது கொடுமையானது

அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறப்பது அரிது. அதிலும் மங்கையராய்ப் பிறப்பது அதனினும் அரிது. கூன், குருடு, செவிடு நீங்கி மானிடராய்ப் பிறப்பது அரிதினும் அரிது என்றாலும் பெண்களுக்கு எனும் போது சிறிது மனம் கலக்கமடையத் தான் செய்கிறது. அங்க ஈனத்துடன் வாழ்வதைவிடச் சாவது மேல் எனும் உணர்வு தான் மேலிடுகிறது. தன் வலியைவிட மாற்றான் ஏற்படுத்தும் வலிதான் சமூகத்தில் பெரியதாக இருந்திருக்கிறது எப்பொழுதும்.

‘கடவுளே உடலுறுப்புகளை இழந்து, காயப் படாமல் உடனே செத்துப் போகணும்’ எனும் வேண்டுகூல், ஒருநிமிட சாவை விடப் பல மடங்கு வேதனையை வாழ்நாள் முழுவதும் தரக்கூடியதாக இருந்திருக்கிறது என்பதை உணர்த்துகிறது.

ஒரு பெண் யுத்தக் களத்தில் வயிற்றில் காய மடைந்திருக்கிறாள். அவளுக்காக ஒரு வெளிநாட்டு மணமகனைப் பெற்றோர் ஏற்பாடு செய்கின்றனர். அந்தப் பெண் வயிற்றில் காயமடைந்திருந்த காரணத்தால் அவளது மருத்துவ அறிக்கைகளை ஆராய்ந்த பின்பே அவளை மணப்பதா இல்லையா என்ற முடிவை மணமகன் எடுக்கிறான். அவளால் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க முடியாவிடில் அவள் ஒரு வாழ்க்கைத்

“

‘கடவுளே உடலுறுப்புகளை இழந்து,
காயப்படாமல் உடனே
செத்துப் போகணும்’
எனும் வேண்டுகூல்,
ஒருநிமிட சாவை விடப்
பல மடங்கு வேதனையை
வாழ்நாள் முழுவதும்
தரக்கூடியதாக இருந்திருக்கிறது

”

துணையாகவும் ஆகமுடியாது. எந்தக் குறை குற்றங்களோடும் ஒரு பெண்ணை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக்கொள்ள அணியமாயில்லாத சராசரியான சமூக மனப்பாங்கு தான் நிலவுகிறது. எல்லாப் பரிசோதனைகளும் பெண்களுக்கு மட்டுமே. என் மகள் யுத்த களத்துக்குப் போனதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. அயல் நாட்டுக்குச் சென்று டாக்டராகவோ, எஞ்சினியராகவோ படித்துவிட்டு வந்த பிள்ளைகள் என் மகளைக் கல்யாணம் கட்டுவாங்களா. என் மகள் படிக்காத வளாயிற்றே. இது பெண்ணைப் பெற்ற தந்தையின் பரிதவிப்பாகவே இருந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட இடர்பாடுகளைப் போக்கப் போராளிகளுக்குள் திருமணம் செய்தல் வேண்டும் எனும் நிலையும் உருவாயிற்று.

பெண்ணின் உறுப்புகளுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவம் அவளை உயிராகவோ, மனுசியாகவோ பார்ப்பதில் கொடுப்பதில்லை.

களமுனையில் பலத்த காயங்களை அடைந்த போராளிப் பெண்களுக்குக் குடும்ப வாழ்வு என்பது பெரும் தடையாகவே இருந்திருக்கிறது. பெண்கள் போராடப் போனது தவறல்ல. அவர்கள் உயிருடன் மீண்டு வந்ததுதான் தவறு எனும் மனப்போக்கே நிலவுகிறது. தமிழ்ப் பெண்களுக்கென இயல்பாகவே இருக்கும் சகிப்புத் தன்மையும், துன்பங்களை எதிர்த்துப் போராடும் மனநிலை, போர்க்களங்களில் கற்றுக் கொண்ட துணிச்சலுமே இன்று அவர்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு உறுதுணையாகவும் இருந்திருக்கிறது.

சாதாரணமாகவே பெண்களுக்கு வாழ்க்கையே ஒரு போராட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அதிலும் போர்க்

களத்தில் நின்ற பெண்களுக்கு வாழ்க்கை என்பது பெரும் சவால்களை முன்னெடுத்துச் செல்லும் வகையில் அவர்களுக்கு உற்றதுணையாக இருப்பது அவர்கள் போர்க்களத்தில் கண்ட பாடம்தான்.

பல பெண் போராளிகள் பதுங்கு குழிகளுக்குள் நஞ்சுக் குப்பியை அருந்தி மரணித்திருப்பதும், முள்ளிவாய்க் காலின் இறுதி நாட்களிலும் பெண் போராளிகளின் நிலை மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாக இருந்திருக்கிறது.

இயக்கத்தின் இடைவிடாத வேலைப் பளுவில் அவர்கள் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்த காரணத்தால் தங்களுக்கு வயது போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றோ, ஒரு வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடிக்கொள்வது பற்றியோ சிந்திக்காமலிருந்துள்ளனர். இயக்கம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பையும் போராளி எனும் ஏற்பிசைவையும் கொடுத்திருந்ததால் மற்றதைப் பற்றி எண்ணுவதற்கு நேரம் இல்லாமல் இனவுணர்வுடன் செயல்பட்டனர்.

“கல்வி மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகளில் பெண்கள் மேம்படுவதும் ஆண், பெண் பாலியல் வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் அவர்களுடைய மனிதம், பரஸ்பரம் மதிக்கப்படுவதும் தான் பெண் விடுதலையைச் சாத்தியமாக்கும்” என்பது தான் உண்மை.

எப்படி ஒரு கட்டுக்கோப்பான குடும்பப் பெண்ணாக வீட்டில் வளர்க்கப்படுகிறார்களோ அதே போலக் கடினமான இராணுவப் பயிற்சிகளைப் பெற்ற கட்டுக்கோப்பான மகளிர் படையணிப் போராளியாகவே இயக்கத்திலும் வளர்க்கப்படுகிறார்கள். ஒரு போராளியாக இருந்த போது ஊருக்குள் இருந்த மதிப்பு வேறு. அதை விட்டு வெளியே வரும் போது அவர்கள் கேட்க நேரிடும் இழி பேச்சுகள் வேறு...

“இருபது வருசமா இயக்கத்தில் இருந்தன். எத்தனையோ சண்டையில் காயப்பட்டன். தாக்குதல் படையணிகளை வழிநடத்தவும் துவக்கி தூக்கிச் சடவும் தான் எனக்குத் தெரியும். இனி வீட்டுக்குப் போய் என்ன செய்யப் போறன். நான் ஊருக்குள்ள போகும் போது சீருடையில்லை. துவக்கில்லை. சாதாரணமாக உடுத்துறதுக்கு நல்ல உடுப்பு இல்லை. ஏனென்றால் இயக்கத்துக்காகவே உழைத்ததால் தனக்கென எதுவும் இல்லாத நிலை. இப்போது என்னைப் பார்க்கும் மக்கள், முகம் திருப்பிக் கொள்வதும் ஏளனமாகச் சிரித்துக் கொள்வதும் பார்க்க முடிகிறது. இப்ப நான் ஒரு செல்லாக்காசு” எனும் போராளியின் உள்ளக் கிடக்கையில் எத்தனை மனப்போராட்டங்கள் அடங்கியிருக்கிறது என்பதை உணர முடிகிறது.

ஒரு பெண் போராளி யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட போது அந்தப் பெண்ணிடம் நீ யாரை நினைப்பாய்?

என்று கேட்டால், அவளின் சோக விழிகள் ஒரு தடவை மின்னும். காய்ந்து போயிருந்த உதடுகளில் மெல்லப் புன்னகை நெளியும். “நான் விரும்பியிருந்தவரைத் தான் நினைப்பேன்” என்று சொல்லுவாள். இது அவளின் அவளுக்குள் ஆழப்புதைந்து கிடக்கும் காதலின் இரகசியக் காயம். ஏதோ ஒரு யுத்தத்தில் அவளுடைய போராளிக் காதலன் ஏற்கனவே உயிரிழந்திருக்கிறான் என்பதன் தவிப்புணர்வு, ஒருவித ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடு தான் இது.

ஆயுதத்தை விட்டு பெண் போராளிகள் ஊருக்குள் போகும் போது அவர்கள் அனுபவிக்கும் துயரமானது போர்க்களத்தை விட அதிக வலியைத் தரக்கூடியது.

இப்படிப் பல ஆயிரமாயிரம் உள்ளக் கிடக்கைகள், ஏக்கப் பெருமூச்சுகள், ஆண்டுக்கணக்காக நடந்த போரில் அந்தக் காடுகளுக்குள்ளேயே வாழ்ந்து காட்டு மரங்களில் தமக்குப் பிடித்தமானவர்களின் பெயரெழுதிப் பார்ப்பது, கண்களுக்குள் கனிந்த அன்பை மௌனக் காதலாக தமது நெஞ்சுக்குள்ளேயே புதைத்துக் கொள்வது, வன்னிக் காட்டு மரங்களின் வேர்களுக்குள் வாழ்க்கை முடிந்து போனவர்களின் கதைகளும் கனவுகளும் ஏராளம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. குறுகிய மனப்பாங்கும் வக்கிர குணங்களும் கொண்டவர்களிடம் அதிகாரம் போய்ச் சேரும் போது அவர்கள் நடத்தும் மோசமான அத்துமீறல்கள், உடற்பரிசோதனை எனும் பேரில் உள்ளமும் உடலும் நடுங்கிப் போகும் வகையிலான தொடுதல்கள் இப்படியான எண்ணற்ற உள்ளக் குமுறல்களை, எண்ணக் கிடக்கைகளை, பெண்ணிற்கே உரித்தான காதல், அன்பு, பாசம், இரக்கம், கருணை போன்றவற்றிற்கு ஏங்கும் மனநிலை, போன்றவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது, தமிழினியின் “ஒரு கூர்வாளின் நிழலில்” எனும் நூல்.

சாதாரணமாகச் சமூகச் சூழலில் பெண் வாழ்க்கை கட்டமைக்கப்படும் விதமே சமூக அவலத்திற்குரியது தான். ஒரு பெண் போராளி என்றால் எண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடியாத நிலை. பெண் போராளிகளின் ஒட்டு மொத்த உள்பாங்கையும் கண்முன் நிறுத்துகிறது இந்நூல்.

பெண்கள் பிறப்பதில்லை. பெண்கள் குடும்பத் தாலும் சமூகத்தாலும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணப் படிப்பறிவு இல்லாதப் பாமரப் பெண்ணும் குடும்பத்தில் உச்சகட்டச் சகிப்புத்தன்மையோடும், பொருளாதாரச் சிக்கலைத் தீர்த்து வைக்கும் வல்லமையோடும் திகழ்கிறாள். இந்த வலிமையும், சமூக அமைப்பு முறைகளுமே பெண்களையும் போராட்ட களத்தில் நிறுத்துகிறது என்பது இந்நூலின் வழி விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது.